

vergadering 27
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 27 februari 2013

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUALITEITSDEBAT over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Vlaanderen in Actie	5
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de open brief van de minister-president aan de ACW-vrijwilligers	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de open brief van de minister-president aan de ACW-vrijwilligers	
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de open brief van de minister-president aan de ACW-vrijwilligers	27
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het faillissement van VPG in Olen en maatregelen voor de werkgelegenheid in de Kempen	32
ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de timing van de begrotingscontrole 2013, in het licht van het Europese begrotingskader	36
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de versnippering van de Vlaamse subsidies aan bedrijven	39
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de benoeming van een burgemeester in Sint-Genesius-Rode	
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de niet-benoeming van een burgemeester in Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem	43
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	46
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake de Internationale Opsporingsdienst en met de partnerschapsovereenkomst inzake de relaties tussen de Federale Archieven van de Bondsrepubliek Duitsland en de Internationale Opsporingsdienst, ondertekend in Berlijn op 9 december 2011 – 1816 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	47
Artikelsgewijze bespreking	47

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

– 1846 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

47

Artikelsgewijze bespreking

53

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

53

Artikelsgewijze bespreking

59

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening

– 1863 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 7

Algemene bespreking

59

Artikelsgewijze bespreking

60

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

60

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake de Internationale Opsporingsdienst en met de partnerschapsovereenkomst inzake de relaties tussen de Federale Archieven van de Bondsrepubliek Duitsland en de Internationale Opsporingsdienst, ondertekend in Berlijn op 9 december 2011

– 1816 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

60

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

– 1846 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

61

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

61

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening – 1863 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 7 Hoofdelijke stemming	62
MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Jo De Ro, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroy tot besluit van de op 5 februari 2013 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het plan om de regionale omroepen te redden – 1913 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	62
MOTIE van de heren Wim Wienen, Chris Janssens, Johan Deckmyn en Wim Van Dijck en de dames Marijke Dillen en Katleen Martens tot besluit van de op 5 februari 2013 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het plan om de regionale omroepen te redden – 1907 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	63
MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 5 februari 2013 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het plan om de regionale omroepen te redden – 1909 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	63
MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Frank Creyelman, Jan Penris en Joris Van Hauthem tot besluit van het op 27 februari 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Vlaanderen in Actie – 1933 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	63
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	64
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	66
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	66

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging is ingekomen van de volgende leden:

Khadija Zamouri: ambtsverplichtingen;

Philippe De Coene, Jos De Meyer, Felix Strackx, Marc Van de Vijver, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/19)

■

ACTUALITEITSDEBAT over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Vlaanderen in Actie

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Vlaanderen in Actie.

Het debat is geopend.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, maandag maakte u bekend dat u Vlaanderen in Actie (ViA), Pact 2020 – uw toekomstproject op lange termijn – een tweede adem wil geven en nieuw leven wil inblazen. Tegelijk wilt u ons doen geloven dat ViA niet dood is. U jongleert met positieve cijfers op korte termijn om aan te geven dat u op koers zit voor 2014 en voor wat het regeerakkoord betreft.

Minister-president, mijn fractie trekt twee conclusies. U zit, wat de korte termijn en het regeerakkoord betreft, niet op koers. ViA is een pact op lange termijn en meet hoe het zit met de evolutie van een aantal kernindicatoren. Daar zit u nog veel minder op koers.

Minister-president, de tijd is te kort om het hele ViA-akkoord te overschouwen, maar laat mij mijn twee stellingen illustreren met een paar voorbeelden. Laat mij enkele van uw doorbraken – terreinen waarop u een ‘transitie’ wilt realiseren – onder de loep nemen. Het eerste is ‘de lerende Vlaming’, wat mij na aan het hart ligt. Er zijn zestien sleutelprojecten waarvan er één is gerealiseerd, drie vertraging hebben opgelopen en twaalf op schema zitten. Het gerealiseerde project: het Belgisch voorzitterschap van de EU. Projecten met vertraging: de hervorming van het secundair onderwijs, studeren in het buitenland – voor Erasmus zijn de doelstellingen ook nog helemaal niet bereikt –, het automatisch toekennen van de studietoelagen.

Dan wordt het iets moeilijker met de doelstellingen waar we zogenaamd op schema zitten. De vernieuwde ViA-website is ietwat geniepig, want je moet zoeken naar de doelstellingen die

zagezegd op schema zitten omdat ze niet zijn opgenomen in het overzicht op de website. Het zou dus levenslang leren moeten zijn, of het terugdringen van de kortgeschoolden, of het terugdringen van de ongekwalificeerde uitstroom. De cijfers zijn barslecht. Ik kan me niet voorstellen dat u kunt zeggen dat we op schema zitten. Ook excellente leraren, de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs, oplossen van het capaciteitsprobleem vallen hieronder. Uw uitspraak dat we op schema zitten, is duidelijk vatbaar voor interpretatie. Volgens mij had u een heel donkere roze bril op toen u de vertaalslag van uw cijfers maakte. Uw palmares ten opzichte van het regeerakkoord oogt voor mij onvoldoende, zeker op de lange termijn.

ViA was het pact 2020, de transitie naar 2020, en op de lange termijn ogen de kernindicatoren nog slechter. Laat er ons één onder de loep nemen: de kernindicator wat de warme samenleving betreft. U zegt dat er twee indicatoren zijn gerealiseerd en dat er achttien het slecht doen en dus niet worden gerealiseerd. De evolutie van de kernindicatoren wordt gemeten. Een derde evolueert in een ietwat goede richting, twee derde stagneert of gaat achteruit. Ik neem een slide uit de presentatie, die over maatschappelijke participatie. Dat heeft veel te maken met de warme samenleving, met vrijwilligers, wat u na aan het hart ligt.

Welnu, minister-president, de cultuurparticipatie daalt. De sportbeoefening daalt. Levenslang leren daalt. Het lidmaatschap van verenigingen daalt. Politieke participatie daalt. Alleen het internetgebruik stijgt.

Ik kom bij de volgende slide en een voor ons fundamentele kernindicator, namelijk kinderarmoede. De kinderarmoede is in gestaag stijgende lijn. Er is absoluut geen aanzet tot een positieve evolutie: 6,4 procent in 2004, 8,6 procent in 2010. Dat verontrust mij, minister-president.

Ten slotte haal ik er nog eentje uit voor de lange termijn, iets wat uw paradepaardje zou moeten zijn, namelijk economie en ondernemen. Het is de heer Sauwens die in dat verband aan de alarmbel heeft getrokken. “Vlaanderen moet zijn genoegzaamheid afschudden en zich herpakken”, zei hij. Cijfers van de Nationale Bank tonen aan dat in 2008, 2009 en 2010 de economische groei in Wallonië dubbel zo groot was als in Vlaanderen. Tot 2007 liep Vlaanderen duidelijk voorop, daarna kwam er een kentering. De groeicijfers liggen lager bij ons. Ook de stijging van de werkgelegenheid is in Wallonië veel beter dan in Vlaanderen. Wallonië slaagt er op dit moment in om veel meer banen in de industrie te creëren dan Vlaanderen.

Zowel op korte als op lange termijn valt over ViA geen goednieuwsshow te brengen, minister-president. Het Marshallplan in Wallonië legt veel betere resultaten voor dan ViA in Vlaanderen. Wat ze in Wallonië zelf doen, doen ze beter. In Vlaanderen is dat nog niet bewezen.

ViA was ambitieus, dat weten we. We hebben in het verleden aangegeven dat we ons in bepaalde doelstellingen kunnen vinden, maar in andere niet. ViA oogt mooi op papier, op de website en in het buitenland, maar werkt vandaag niet. Voor mijn fractie moeten we dezelfde kost niet nog eens opwarmen. Een opgewarmd lijk begint te stinken. Hoog tijd voor een nieuwe aanpak, waarbij een groene en sociale economie een meer prominente plaats krijgen. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil even reageren op wat mevrouw Meuleman zegt over Vlaanderen, een “opgewarmd lijk dat begint te stinken”. Ik vind dat woordgebruik er toch over, mevrouw Meuleman.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik heb niet gezegd dat Vlaanderen een opgewarmd lijk is, mijnheer Van Rompuy. Begrijp mij niet verkeerd. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, collega's, minister-president, ViA, dat zijn goede ideeën, goede mensen, goede bedoelingen, en toch slaat het niet aan. Wij van LDD weten precies hoe dat voelt. *(Gelach)*

U was op zoek naar een tweede adem, minister-president, maar ik heb begrepen dat het meer weg heeft van een reanimatie. Maar ik begrijp ook dat u een grote voorvechter bent van EHBO en mond-op-mondbeademing, dus u kunt aan de slag.

Minister-president, ik wil even citeren uit uw interview met De Morgen: “We hebben geleerd uit onze fouten. We hebben in het begin grootse campagnes gevoerd waarvan we dachten dat iedereen daar wildenthousiast van zou worden, maar dat is helaas niet gelukt. Daarna dachten we via het middenveld iets in beweging te kunnen brengen, maar hun mobiliserende karakter is ook wat stilgevallen, om het zacht uit te drukken.” Zelfkennis is het begin van alle wijsheid, en zelfkritiek is het begin van alle verandering.

Deze publieke zelfkritiek vind ik een goede aanzet, maar het verraste me dan toch dat u doorzet met die goednieuwsshow. Ik had een verdere kritische analyse verwacht.

U geeft ons mee dat van de 337 sleutelprojecten er 27 zijn gerealiseerd, 281 op schema zijn en 29 vertraging hebben. De Vlaamse Regering klopt zich daarbij fier op de borst, maar ik wil er toch even op wijzen dat, als we die cijfers nader bekijken, daar veel minder reden toe is. Van die 27 gerealiseerde projecten, bijvoorbeeld, hebben er 3 betrekking op het voorzitterschap in de Europese Unie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik was eerst van plan aandachtig te luisteren, en misschien nog meer kennis op te doen. Ik kom terug op het betoog van mevrouw Meuleman en het niveau daarvan. Mijnheer Vereeck, u was sterk begonnen, waarvoor ik u feliciteer. Het document ‘Pact 2020. Kernindicatoren. Meting 2012’ van de Studiedienst van de Vlaamse Regering (SVR), dus niet van de Vlaamse Regering, is uitvoerig toegelicht. Deze week zijn er geen nieuwe cijfers bekendgemaakt. U hebt het over een goednieuwsshow en zo, maar ik heb gewoon gezegd wat daarin staat en wat dit parlement al maanden weet, maar mogelijk is vergeten. Of men probeert dat op een populistische wijze nog eens de wereld in te sturen, zoals mevrouw Meuleman dat doet.

Als u het over deze indicatoren hebt en wat er qua monitoring gebeurt, is er niets nieuws. Waarom hebt u dat dan de afgelopen weken niet gedaan? Mogelijk was u daar dan niet zo in geïnteresseerd.

De heer Lode Vereeck: Wat dat laatste betreft, we hebben een interpellatie gehouden over Pact 2020, en daar zijn de resultaten ook zeer kritisch besproken, met de nodige nuances. De SVR is uiteindelijk ook zeer kritisch met betrekking tot de verwezenlijkingen van de Vlaamse Regering. Ik had een vraag om uitleg gesteld die hierbij aansluit. Mijn vraag gaat niet over mijn uitspraken, maar over uw uitspraken. U bent zelf zeer kritisch, in navolging van minister Lieten en de voorzitter. Blijkbaar heeft dat u ook genoopt tot het nemen van nieuwe acties. Dat zal ook de kern van mijn betoog zijn. Ik wou dit echter heel even inleiden, en stellen dat we die cijfers met een korreltje zout moeten nemen. Er zijn dus drie gerealiseerde projecten die te maken hebben met het EU-voorzitterschap. Die lijken me niet een sleutelproject te zijn, maar veeleer een beurtrol.

Ik geef ook heel even mee wat ons als oppositie na aan het hart ligt, namelijk het halen van de 1 procentnorm, de Barcelonanorm voor onderzoek en ontwikkeling. Uw monitoring zegt dat u op dat vlak op schema zit, terwijl uw eigen strategische adviesraad zegt dat dit absoluut niet het geval is, dat dit niet volstaat om tegen 2020 de Europese 1 procentnorm voor onderzoek en ontwikkeling te halen. Dat klopt dus al niet.

We moeten erg voorzichtig zijn met die geaggregeerde cijfers. Ik geef u dat maar mee. Zo staat er binnen de doelstelling van het open ondernemen dat Vlaanderen gaat voor

instrumenten die de financiering van bedrijfsinvesteringen optimaliseren. Dat wordt beschouwd als gerealiseerd, maar mocht dat zijn gerealiseerd, dan hadden we natuurlijk geen bankenplan nodig. Hetzelfde geldt voor de kerndoelstelling van de lerende Vlaming. Vandaag nog hebben de kranten het over die achterstand qua schoolcapaciteit en scholenbouw, waarvan we allemaal vermoedden dat die 2,6 à 2,8 miljard euro bedroeg. Die blijkt nu, volgens nieuwe cijfers van minister Smet, tot 3,1 miljard euro te zijn gestegen. Dat zijn dus allemaal indicatoren die op rood staan, maar die in de monitoring wel op groen staan.

U hebt maandag aangekondigd dat er een toekomstforum met alle ViA-partners aan zit te komen. Hoe zullen we ervoor zorgen dat dit geen herdenkingsplechtigheid wordt? Waarom is er nood aan dit forum? Wat is precies de doelstelling, en zal dat forum ons wel helpen om ViA te kickstarten?

Ik wil even teruggrijpen naar de begrotingsbesprekingen. Ik heb toen gezegd dat we ViA steunen als een goed plan, maar dat daarvoor een duidelijke focus en een duidelijke visie nodig zijn.

Destijds was er de Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen (DIRV), met één krachtig beeld: de handdruk tussen een bionische hand en een mensenhand. Ik vond eerlijk gezegd dat het een duidelijke visie was, een duidelijke focus op technologie die mij ook als burger heel duidelijk aansprak op mijn verantwoordelijkheid, namelijk om mij voor te bereiden op die nieuwe technologische tijden die er aan zitten te komen.

Dus als u ViA een doorstart wil laten maken – en nogmaals, het is een goed plan –, dan denk ik dat het niet zal volstaan om daar nog maar eens een hoogmis aan te wijden, het zal niet volstaan om daar nieuwe communicatieactiviteiten aan te koppelen zoals in het verleden met de buttons en de website. Er is al 4,7 miljoen euro gespendeerd aan public relations.

Neen, er zijn maar twee mogelijkheden om ViA te doen lukken. Ten eerste is er de focus. Wat is ViA nu eigenlijk? Dat is zo'n breed plan dat het eigenlijk niet in één woord te vatten is. Dus breng alsjeblieft focus aan in dat ViA-plan.

Ten tweede moet u er natuurlijk ook voor zorgen dat het in een duidelijk logo, in een duidelijke marketingcampagne naar voren komt. Het zal natuurlijk gemakkelijker zijn indien er al eerste realisaties zijn, zoals de Oosterweelverbinding op het vlak van mobiliteit, zoals Uplace, het bankenplan en dergelijke meer. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister-president, collega's, over Vlaanderen in Actie is er al veel gepraat, al veel vergaderd, al veel zogenaamde workshops gehouden, kortom veel geld uitgegeven, maar uiteindelijk allemaal blijkbaar zonder al te veel resultaten. Bijna drie jaar geleden gaf ik samen met enkele collega's al aan dat dit project op een fout spoor zat. Ik wees u toen onder meer op het feit dat de nieuwe voorzitter van Vlaanderen in Actie, professor Koen Geens, toen reeds stelde dat het tijd was om voor meer concrete resultaten te zorgen. Die resultaten waren er toen inderdaad niet of nauwelijks.

ViA was toen, en vandaag de dag dus zeker, een groots opgevat project gebleken zonder al te veel concrete, tastbare realisaties. Nochtans was het de grote ambitie van de minister-president om tegen 2020 van Vlaanderen door middel van ViA een topregio maken op gebied van innovatie, logistiek, ondernemerschap, onderwijs en een efficiënte overheid. Dat was toch de bedoeling.

In een motie die ik op 20 april 2010 indiende met betrekking tot deze problematiek riep ik de Vlaamse Regering op om niet steeds opnieuw de doelstellingen van Vlaanderen in Actie en het Pact 2020 aan te kondigen via mediacampagnes, maar metterdaad werk te maken van de uitvoering van die plannen. Toen vond de minister-president én de meerderheid blijkbaar dat alles op het goede spoor zat en dat er geen vuiltje aan de lucht was.

Minister-president, eindelijk geeft u nu toe dat uw paradepaardje Vlaanderen in Actie niet voldoet aan de verwachtingen. U slaat publiekelijk een mea culpa en u wilt het project om van Vlaanderen tegen 2020 een topregio te maken nieuw leven inblazen. Ik wil niet zo ver gaan als mevrouw Meuleman in mijn beeldspraak, maar als u dit project nieuw leven wilt inblazen, geeft u eigenlijk expliciet toe dat het huidige project op sterven na dood is.

We konden allemaal gisteren letterlijk in de krant lezen. Ik citeer de minister-president: “We hebben campagne gevoerd om iedereen enthousiast te maken voor ViA. Dat is helaas niet gelukt”. Nochtans minister-president maakte u zich nog niet zo lang geleden boos, toen minister Ingrid Lieten in een uitgelekte mail stelde dat Vlaanderen in Actie geen sterk merk was.

Naar aanleiding van de commotie rond deze zaak, zo’n twee jaar geleden, gaf ook onze Vlaamse parlementsvoorzitter Jan Peumans aan dat het paradepaardje van Kris Peeters maar slappe kost was.

Hij stelde tijdens een interview in De Standaard immers: “Mag ik mijn persoonlijke mening geven? Ik ben eens naar een ViA-workshop over mobiliteit geweest. Dat was het niveau laatste secundair, van een storende middelmatigheid. Ik heb dat ook tegen minister-president Kris Peeters gezegd. Een aantal topmensen uit de logistiek, toch een belangrijk onderdeel van Vlaanderen in Actie, waren ook erg kritisch.”

De heer Peumans strooide trouwens nog meer zout in de wonde door te stellen dat hij de indruk had dat het project niet aansloeg, ondanks al het geld dat ertegenaan werd gegooid. En er is inderdaad heel wat geld tegenaan gegooid. Als je ziet dat de voorjaarscampagne 2010 voor Vlaanderen in Actie in de media in totaal zo’n 1,4 miljoen euro heeft gekost, dan vraag je je af of dergelijke bedragen niet beter kunnen worden gespendeerd in deze crisistijden, vooral als je naar de resultaten kijkt.

Toen ik u in 2010 reeds voorhield dat de lopende mediacampagne een publiciteitsstunt was, lachte u deze kritiek weg door te stellen dat de ViA-website al meer dan 25.000 bezoekers had gehad. U benadrukte toen dat de ambitie van de Vlaming, die het langetermijnproject mee moest waarmaken, blijvend moest worden aangewakkerd en dat er nog campagnes zouden volgen. Maar de resultaten van alle mediacampagnes blijken maar magere beestjes te zijn. Als je ziet dat websites tussen 6000 en 7000 unieke bezoekers per maand krijgen, ondanks massale campagnes, dan is dit teleurstellend te noemen. In december 2011 had de Facebookpagina van ViA 750 fans. Ik ben vandaag, nu een dik jaar verder, nog eens gaan kijken: de teller staat op 895 fans, 140 extra fans op 15 maanden tijd dus. Dan doet ViA het op Twitter toch beter als je ziet dat er 2800 volgers zijn.

De minister-president bleek nog de enige te zijn die mordicus in het project Vlaanderen in Actie bleef geloven, tot maandag blijkbaar. Uw coalitiepartners en wellicht verschillende ministers uit uw eigen partij lijken al lang te hebben afgehaakt. Niet dat ik mij daar echt vrolijk over maak, daarvoor is de situatie in Vlaanderen te precair. Het mislukken van ViA is immers niet alleen slecht nieuws voor de Vlaamse Regering, maar eigenlijk ook voor alle Vlaamse burgers en bedrijven. ViA zou een belangrijk onderdeel moeten zijn van het relancebeleid van Vlaanderen, maar scoorde ieder jaar opnieuw ondermaats. Daar moeten we ons inderdaad zorgen over maken. Maar telkens wanneer ik me in het verleden samen met andere collega’s bezorgd maakte over de algemene situatie in Vlaanderen, kwam de minister-president aandraven met drie magische woorden: Vlaanderen in Actie. Dat was het dan. Nu moet de minister-president, met schaamrood op de wangen, bekennen dat Vlaanderen in Actie inderdaad geen sterk merk is. Het zal minister Lieten ongetwijfeld wat binnenpretjes bezorgen. Nu wil de minister-president een nieuw initiatief nemen, om het oude te doen vergeten. U leert blijkbaar niet uit uw fouten, minister-president. Ik had graag geweten hoe u hier te werk wil gaan en vooral waarom het zo lang heeft geduurd vooraleer u tot de vaststelling kwam dat u gefaald hebt met uw ViA-project. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, collega's, het is altijd gevaarlijk om te proberen om beleid te kwantificeren en om doelstellingen voorop te stellen. Haalt men die doelstellingen niet, dan heeft men gefaald, al kan er best een positief effect zijn. Doet men niets, dan is er geen begeestering, dan is er geen gemeenschappelijk doel om naartoe te werken.

Vlaanderen heeft er in 2006 voor gekozen om wel een gemeenschappelijk doel voorop te stellen, namelijk ViA, Vlaanderen in Actie. Wat is het doel, samengevat? In 2020 moet Vlaanderen een top 5-regio zijn in Europa. Dat is een heel ambitieuze doelstelling. 337 projecten moesten daarvoor zorgen, op vlak van innovatie, werkgelegenheid, energie, mobiliteit, onderwijs. 'You name it, ViA's got a project for it.' 27 projecten zijn er afgerond, 29 projecten vertraagd. Maar dat zegt eigenlijk zeer weinig, het zegt niets.

Vandaag, op 27 februari 2013 zijn we zes jaar en tien maanden van de deadline verwijderd. Het gaat niet goed met ViA. Zo slecht zelfs dat de minister-president beslist heeft tot reanimatie. Clear, charge, hup, de paddles erop, weg van het bed, de paddles op de borstkas van de ViA-patiënt en dan maar hopen dat het hart opnieuw aan het kloppen gaat en dat we niet belanden in het stadium dat mevrouw Meuleman heeft beschreven. U kent waarschijnlijk de scène wel uit de ziekenhuisseries.

Waar gaat het nu slecht? Wel, overal zo'n beetje. Ik zeg dat niet, dat zegt uw partijgenoot, de heer Sauwens. Hij vat het als volgt samen: "Het is gedaan met lachen met de Walen. Niet alleen zal Vlaanderen in 2020 als we zo verder doen, geen top 5-regio zijn in Europa, als we niet oppassen, leggen we ook de duimen voor onze Waalse broeders".

En waarom gaat het slecht? Minister-president, de symboliek van vandaag is eigenlijk wel treffend, want zie u daar zitten: alleen, helemaal alleen, 'in splendid isolation'. (*Applaus bij Open Vld*)

Dat is, minister-president, symbolisch: jullie werken te weinig samen. U ziet er netjes uit in het pak, u fietst, u beklimt bergen, u gaat veel op reis – mijn waardering daarvoor – om Vlaanderen te promoten, maar u en uw ploeg, u begeestert niet, u werkt niet samen, u durft niet. Wat u eigenlijk moet doen, is een excellentiebeleid voeren en dat doet u niet. Alles wat u doet, veel maatregelen, kunnen door de beugel, 'they run of the mill', ze zijn gewoontjes. Maar met dergelijke maatregelen, minister-president, en met dat beleid, zullen wij in 2020 geen topregio zijn.

U hebt zelf in ViA vijftien benchmarkregio's gekozen – twee ervan zijn landen, maar goed, laat ons over dat detail niet struikelen – waaraan we ons permanent moeten toetsen. In eender welk beleid dat u voert, zou eigenlijk een excellentietoets ingeschreven moeten zijn, u zou moeten bekijken wat het beleid is op hetzelfde domein in de regio's waarmee u zich wilt meten, want u wilt het beter doen dan die regio's. Dat doet u niet. U voert een gewoon beleid en het gaat slecht.

Vlaanderen in Actie dat is een heel correcte term. Ik weet dat de Vlaming hem niet kent, iedereen zegt het. Misschien denkt iemand bij ViA nog aan 'Via Secura' van vroeger, maar Vlaanderen in Actie is een correcte term, tenminste als u "in actie" aan elkaar schrijft, 'Vlaanderen Inactie', want er is geen actie. Het ondernemerschap daalt, de investeringen gaan achteruit. U zult de cijfers betwisten, met en zonder overnames, maar het gaat niet goed. In 2008, met toenmalig minister Van Mechelen, was de schuld er niet meer, wel, ze is er terug. (*Rumoer*)

U hebt geen voorzieningen voor de zesde staatshervorming. Er is jobverlies. De heer Vereeck heeft het al gezegd: "nooit zo'n grote achterstand in de bouw van schoolgebouwen". Er zijn steeds minder jobs.

Wat er wel gebeurt, is dat uw collega, minister Crevits, goed werk levert. Er zijn inderdaad veel minder putten in de weg en de wegen zijn beter onderhouden. Maar dat, minister-president, brengt ons niet bij de top 5-regio's van Europa.

U kunt nochtans op ons rekenen, op ons allen hier in het parlement. We hebben het in het verleden al bewezen, als we er allemaal samen onze schouders onder zetten, werkt het. Kijkt u maar naar de hervorming van het hoger onderwijs. Die is door het parlement geraakt, bepaalde stukken zelfs met een kamerbreed akkoord. Simpel gezegd: iedereen heeft ervoor gestemd.

U zou dat in de toekomst ook kunnen doen voor andere zaken, maar dan moet u wel een ommezwaai maken, dan moet u beginnen met in uw ploeg samen te werken en niet tegen elkaar, of in het beste geval naast elkaar. En u moet ook beginnen te begeisteren. Ik bedoel niet dat u de clown moet uithangen of dat u rare dingen moet doen. Neen, u moet proberen om die mensen, de Vlamingen die hier allemaal zitten, die thuis zitten, die voor u stemmen, die misschien voor ons allemaal stemmen, te begeisteren. Dat doet u vandaag te weinig. Want weer een werkgroep, een middenveld, technici, CEO's, andere mensen, dat helpt allemaal niet. Dat is nuttig, maar zonder gevoel, zonder begeestering, zonder de moed die u moet hebben om iedereen te vragen om er zijn schouders onder te zetten, zal het nooit lukken. Dus begint u, liefst nog vandaag, met dat excellentiebeleid. *(Applaus van de oppositie)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister-president, collega's, we leven in een turbulent tijdsgewricht met heel wat uitdagingen, een digitale revolutie die voor nieuwe ongelijkheid en onzekerheid zorgt voor heel veel mensen, vergrijzingsproblemen, en maatschappelijke noden die een mentaliteitswijziging teweeg moeten brengen en ons moeten leiden naar een duurzamer gedrag op verschillende vlakken.

In deze turbulente transitiemomenten kun je twee houdingen aannemen. Je kunt fatalistisch worden en het allemaal over je heen laten gaan en lijdzaam toekijken. Maar je kunt ook het heft in handen nemen, een visie en een kompas op lange termijn ontwikkelen. ViA en de Vlaamse Regering hebben duidelijk voor dit laatste gekozen. Met ViA is een langetermijnproject op stapel gezet.

Voor de politiek is dat geen evidente oefening. Politici worden meestal op de korte termijn afgerekend. Iedereen heeft er de mond van vol dat we op de lange termijn moeten denken, maar spijtig genoeg worden de cijfers op korte termijn gepresenteerd, wat wil zeggen dat een langetermijnperspectief niet vanzelfsprekend is.

Voor duurzame hervormingen heb je een draagvlak nodig. In onze geatomiseerde samenleving wordt het creëren van een breed draagvlak steeds moeilijker. Let maar op de broodnodige sociale hervormingen die we in Europa, niet alleen in ons land maar in het hele continent, nodig hebben. Jammer genoeg hebben veel landen het draagvlak niet onmiddellijk ter beschikking. Zo kom je tot een contradictie in onze huidige samenleving. Men heeft de mond vol over noodzakelijke hervormingen, maar er is veel hervormingsangst in de brede samenleving.

Als ik ViA tegenover deze ontwikkelingen stel, dan zie ik de verdienste van ViA in het ontwikkelen van een langetermijnvisie. Er is een kompas om Vlaanderen door deze woelige tijden te leiden. Er wordt ook voor een draagvlak gezorgd. Het middenveld en de brede Vlaamse samenleving zijn betrokken bij ViA en moeten zorgen voor een breed draagvlak in onze samenleving.

Mijnheer Van Hauthem, u kunt meewarig doen over dat middenveld, maar als we in Vlaanderen onze vrijwilligers niet nodig hebben, zal de verstaatsing alleen maar toenemen. Degenen die er de mond van vol hebben dat de staatsinmenging moet verminderen, moeten

de vrijwilliger koesteren, want het zal dankzij de vrijwilliger zijn dat het staatsaandeel zal verminderen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van den Heuvel, u moet de zaken niet mengen. U gebruikt de term ‘middenveld’. Het middenveld is zeer breed. Het middenveld stelt u gelijk aan de vrijwilliger. Daar zullen we het straks nog over hebben met de minister-president, maar het middenveld is iets helemaal anders dan de vrijwilliger. Ik beschouw het middenveld helaas soms als een verlengde arm van de politieke partijen, die wel geen legitimatie, geen verantwoording aan de kiezer moeten afleggen. Dat is ook het middenveld. En dan hebben we het niet over de vrijwilliger. Dus meng die twee zaken niet en verdoezel niet wat er met het middenveld aan de hand is door te verwijzen naar de vrijwilligers. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: CD&V moet zich hier vandaag echt schamen. Mocht ik fractieleider van CD&V zijn, dan zou ik vandaag het woord ‘vrijwilliger’ niet in de mond durven nemen. (*Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD*)

Het is de vos die de passie preekt. Die open brieven zijn een schande voor alle mensen en vrijwilligers die het goed doen. Jullie bedriegen net de vrijwilligers en dat moet stoppen. (*Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer Van den Heuvel, we zijn hier inderdaad een ander debat aan het voeren. Het debat over de vrijwilliger komt straks. Daarover zijn er drie actuele vragen. Ik ben het met u eens dat het middenveld en de vrijwilliger bijzonder belangrijk zijn in Vlaanderen. Wij moeten hen koesteren. Maar deze regering, de regering-Peeters, doet net het omgekeerde. Zij koestert die vrijwilliger niet, maar voert een afbreukbeleid ten aanzien van het middenveld en de vrijwilliger. Ik zal dat straks met mijn vraag toelichten. Laat het ons daarover straks eens hebben.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik heb daarnet duidelijk willen maken dat er een heel breed draagvlak nodig is als men hervormingen wil doorvoeren. Met deze ViA-oefening wordt er geprobeerd – en men slaagt er ook in – om het brede middenveld te raadplegen en bij ViA te betrekken. Dat is absoluut de juiste weg om een breed draagvlak te creëren.

Mevrouw Van Volcem, over de vrijwilliger wil ik gewoon dit zeggen: als er een partij is die steeds en altijd – in het lokale bestuur, in het provinciale bestuur, op Vlaams niveau en op federaal niveau – de vrijwilligers koestert, dan zijn het de Vlaamse christen-democraten. (*Applaus bij CD&V. Rumoer*)

Bovendien wil ik zeggen dat ViA volgens mijn fractie heel wat verdiensten heeft, maar dat het werk natuurlijk niet af is. Dat is hier vandaag niet gezegd. Internationale vergelijkingen en internationale studies worden altijd opgediept wanneer men in Vlaanderen oproept dat het beter kan. Maar wanneer het goed gaat en wanneer een internationale studie eens een schouderklopje geeft – en overmorgen zullen we dat allemaal doen –, dan mag dat ook wel eens worden gezegd. Ook de Europese Unie, het Comité van de Regio's, heeft immers al heel wat positieve zaken verteld over het ViA-project.

Ik zal geen cijfertjes noemen, want mijn spreektijd loopt snel. Aan diegenen die hier het beeld willen ophangen dat Vlaanderen helemaal achteraan in het peloton bengelt, wil ik toch wel even zeggen dat als we onze bbp per capita zouden invullen en dat in de landenrangschikking zouden zetten, dan zou blijken dat wij op de vierde plaats staan voor alle Scandinavische landen – die hier af en toe als voorbeeldlanden naar voren worden geschoven.

We zijn ook een warme samenleving, want op het vlak van vrijwilligersinzet staan we op de vierde plaats van 23 EU-landen. Onze welvaart is, beste vrienden, ook relatief gelijk verdeeld. We zijn ook een topexportland: wij voeren 135 procent van ons bbp uit. Het aandeel daarin dat naar de BRIC-landen gaat, stijgt de laatste jaren.

Dat moet toch even het beeld rechtzetten dat het allemaal kommer en kwel is in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer Van den Heuvel, wie zegt dat het allemaal kommer en kwel is?

De heer Koen Van den Heuvel: Dat heb ik hier gehoord in een aantal toespraken.

De heer Sas van Rouveroij: Gisteren las ik in De Standaard dat de heer Sauwens, die deel uitmaakt van uw fractie, zegt dat het niets anders dan kommer en kwel is. Wij doen een benchmark met Wallonië. Maar mevrouw Moerman zei het al dat er andere regio's zijn waarmee we de benchmark moeten aangaan. Maar als we zelfs de benchmark met Wallonië niet meer halen op alle terreinen die de heer Sauwens perfect heeft opgelijst, dan zou ik mij inderdaad schamen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Het zijn eerst en vooral niet mijn cijfers, het zijn de cijfers van de Nationale Bank. Door ze naar voren te brengen, heb ik het volgende willen zeggen. Bepaalde kringen in Vlaanderen gaan ervan uit dat wij de top van de wereld zijn. Dat is niet zo. Er is geen reden voor zelfgenoegzaamheid. Meer dan ooit blijkt dat Vlaanderen extra getroffen wordt door de crisis. Dat is een feit. Dat heeft te maken met het industrieel weefsel en voor een deel met de demografische situatie. Dat wordt heel nadrukkelijk aangegeven.

Mijn conclusie is dat meer dan ooit de behoefte bestaat om ons hele arsenaal aan middelen in gang te zetten. Er is meer dan ooit behoefte aan een ViA-project. Precies daarom is het ViA-project een uitstekend gegeven, ook al is het in bijzonder moeilijke omstandigheden. Deze cijfers geven aan dat wij niet meer in dezelfde groeifase zitten als tien of vijftien jaar geleden. Dat is zo. Maar dit moet het parlement en de regering ertoe aanzetten om een extra tandje bij te steken op alle vlakken: innovatie, vorming, wetenschappelijk onderzoek, export en industriële vestigingen.

De heer Johan Deckmyn: Met cijfers kan je heel veel bewijzen, alles zelfs. De heer Van den Heuvel zegt dat wij aan doemdenken doen en probeert het omgekeerde te doen door aan te tonen dat alles goed gaat. Maar als uw cijfers dat allemaal aantonen, waar komen die andere talloze indicatoren dan vandaan die aantonen dat het niet goed gaat? Ik beschik blijkbaar over andere cijfers, de heer Sauwens beschikt over andere cijfers. De Nationale Bank van België zal ook over andere cijfers beschikken. Alstublieft, zeg niet dat wij aan doemdenken doen. Kijk met uw eigen regering hoe u het voor Vlaanderen beter kunt oplossen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Sas van Rouveroij: De cijfers komen inderdaad van derden en worden op die manier geobjectiveerd. Mijnheer Van den Heuvel, al die indicatoren staan op rood. Dat zou juist als de rode lap op de spreekwoordelijke stier moeten werken die, zoals de heer Sauwens zegt, de Vlaamse Regering doet bewegen. Maar ze beweegt niet. Mevrouw Moerman heeft het zonet goed uitgelegd. Ze beweegt niet omdat er geen gemeenschappelijk project is. Die rode indicatoren werken tegenwoordig als een rood licht: u staat stil.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik heb die cijfers geciteerd omdat hier zoveel kommer en kwel wordt tentoongespreid. Het zijn andere duidelijke macrocijfers.

Ik heb niet gezegd dat we er al zijn, mijnheer Deckmyn. We zijn er inderdaad nog niet. Er moet in de volgende jaren nog verder aan worden gewerkt.

Ik wil nog een nuance aanbrengen aan de cijfers van de Nationale Bank. We moeten kijken naar de langetermijncycli. Laat ons ons niet blindstaren op drie of vier jaar. In de afgelopen tien jaar groeide Vlaanderen gemiddeld even snel als Wallonië. We moeten dat met de nodige omzichtigheid hanteren; in deelperiodes opsplitsen is niet zo verstandig. In de eerste periode was de economische groei sterk in de wereld, in de tweede periode hadden we een zwakke of zelfs nulgroei. Een conjunctuurgevoelige economie zoals de onze doet het natuurlijk minder goed in zwakke economische periodes dan meer beschermde economieën zoals de Waalse.

Ik heb deze regering en onze minister-president nog niets anders horen zeggen dan dat we op onze hoede moeten zijn. We moeten absoluut niet zelfgenoegzaam worden. Daar staat iedereen, ook de Vlaamse Regering, achter.

ViA is voor ons een positief project. We moeten eraan werken, we moeten een tandje bij steken, zoals de voorbije weken werd gezegd. We moeten meer sensibiliseren. Vlaanderen heeft dat nodig, meer vertrouwen in onze samenleving, meer enthousiasme, opnieuw aanknopen bij een vooruitgangsgeloof. Vlaanderen en heel West-Europa hebben dat nodig.

Laat ons ophouden met cynisme, negativisme en zure oprispingen in onze Vlaamse maatschappij te spuien. Dat doet de kilte alleen maar toenemen. Laten we een gezond vertrouwen hebben in de ondernemers zonder al te veel betutteling. Laten we de vrijwilligers en het middenveld in een gezond vertrouwen koesteren. Laten we dogma's achterwege laten die mensen onder meer laten geloven dat de overheidsdiensten gratis zijn. Laten we investeren in plaats van alleen te consumeren. Laten we de verantwoordelijkheid opnemen, maar ook geven. Laten we hervormen met een draagvlak. *(Opmerkingen)*

Dit wil ViA uitstralen. Een sociaal-economische en maatschappelijke transitie vorm geven, is als het bouwen van een menselijke piramide. Als er niet voldoende sterke schouders onder staan, stort die onherroepelijk in elkaar. Laten we samen onze schouders onder het ViA-project zetten. *(Applaus)*

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, wat de heer Van den Heuvel hier zegt, doet me denken aan Comical Ali's "There are no Americans in Bagdad".

Hij zit te verkondigen dat wij aan doemdenken doen en cynisch zijn, maar het zijn niet wij die het debat op gang hebben getrokken, dat was de minister-president. Hij heeft maandag gesteld dat er een probleem is met ViA. Hij heeft gezegd dat we iets nieuws moeten uitvinden om het ter ziele gegane ViA te vervangen. Niet wij maar de minister-president heeft dit aangekaart. Eerlijk gezegd, we moeten in alles en nog wat investeren, zegt de heer Van den Heuvel, ik denk dat we eerder in de economie en de samenleving moeten investeren dan in de vele goednieuwsshow's die gepaard gingen met ViA.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer Van den Heuvel, ik zou heel graag meegaan in uw oproep tot meer positivisme, maar ik heb hier het luik 'warme samenleving' van ViA in mijn handen. U behoort toch tot de partij bij uitstek die pleit voor een warme samenleving, om oplossingen te bieden voor de problemen voornamelijk in het welzijnsdomein. Het valt me op dat in dit document bij de stand van zaken met geen woord wordt gerept over de wachtlijsten voor personen met een handicap.

Uw partij heeft in 2004 aan heel Vlaanderen beloofd dat het anders zou worden met CD&V en dat de wachtlijsten binnen de kortste keren weg zouden zijn. Wel, mijnheer Van den Heuvel, ze zijn nog nooit zo lang geweest of zo toegenomen als vandaag. De toestanden zijn schrijnend. Als u ze graag eens doorneemt, kan ik u de mails bezorgen van de mensen die ermee worden geconfronteerd.

Wat doen we eraan? Het is juist, u geeft elk jaar een beetje meer geld, maar daarmee lossen we het probleem niet op. We hebben al gevraagd en gesmeekt om het op een andere manier aan te pakken en u vertikt het. Dan komt u zeggen dat we vertrouwen moeten hebben in de

ondernemer. Wel, als u vertrouwen hebt in de ondernemer, heb dan ook vertrouwen in de ondernemer in het welzijnsveld. Dat hebt u niet.

De heer Sas van Rouveroi: Mijnheer Van den Heuvel, u stelt terecht dat het vertrouwen moet worden hersteld. De eerste inspanning die je moet doen, is de feiten erkennen en de problemen benoemen. Als dat gebeurt in het halfrond, is het oppositiepraat. Als het gebeurt buiten het halfrond, hebben die organisaties het verkeerd begrepen of zetten ze Radio Deprimo open. Neen, eerst moet u de feiten benoemen en dan zijn problemen er om te worden opgelost.

Daarjuist is er al naar verwezen: je hebt een wervend project nodig, een begeisterende regering en een gezamenlijke visie. Alleen dan kun je problemen oplossen. Is het toeval dat ViA dateert van de vorige regering en dat deze regering er nog wat op voortbouwt maar er niks van bakt?

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Deckmyn, uw vergelijking met Comical Ali bewees nog eens wat ik bedoel: dat het spel hier inderdaad door sommige partijen op een heel platte en populistische manier wordt gespeeld. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Ik doe niet mee aan de bewering dat in Vlaanderen alles slecht gaat. Objectieve cijfers zetten ons bij de top tien in West-Europa en op wereldvlak. We hebben een warme en sociale samenleving, waar de werkzaamheidsgraad relatief groot is en het onderwijs goed gaat, waar de sociale voorzieningen niet slecht zijn. Ik doe niet mee aan het doemdenken, alsof hier in Vlaanderen alles kommer en kwel is. Zijn we er? Absoluut niet. Dat is de uitdaging voor de volgende jaren.

Het gaat altijd weer over wachtlijsten hier en daar. Het is niet omdat u drie jaar uit de Vlaamse Regering bent, mijnheer Van der Borght. (*Rumoer. Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borght*)

Mevrouw Van der Borght, u moet niet alle slechte zaken aan de jongste regering toeschrijven.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Het is mevrouw Van der Borght, voor alle duidelijkheid.

Mijnheer Van den Heuvel, het probleem bij ViA is dat het criterium waaraan moet worden getoetst, niet kommer en kwel of middelmatigheid is, maar excellentie of top vijf in Europa. U hebt die doelstelling vooropgesteld, in een kwetsbare positie. Maar het betekent dat u zich daaraan moet meten en niet aan een gemiddeld beleid. U moet als basis voor uw vergelijking excellentie gebruiken en dat doet u niet.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer Van den Heuvel, in Vlaanderen gaat inderdaad niet alles slecht, er zijn goede zaken. Het zou er nog aan mankeren. Maar zeggen dat in Vlaanderen alles perfect is, is er ook over.

Ten tweede, de heer Van den Heuvel volgt de werkzaamheden van de commissie Welzijn niet. Ik neem hem dat zeker niet kwalijk. Het is evident dat we niet allemaal al het commissiewerk kunnen volgen. Hij mag echter niet beweren dat ik nu een ander verhaal vertel omdat we al drie jaar in de oppositie zitten. Ik vertel steeds hetzelfde, en dat sinds de eerste dag dat ik in het Vlaams Parlement zetel. Daar is nog geen sikkepit aan gewijzigd. Het maakt niet uit of ik in de oppositie of in de meerderheid zit. De heer Van den Heuvel mag er alle verslagen op nalezen. In al mijn werkzaamheden is daar nog geen sikkepit aan gewijzigd.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, ik heb enigszins het gevoel dat het ons als oppositie kwalijk wordt genomen dat we dit rapport ter harte nemen. Het is een zeer goed en zeer nuttig rapport. Het bevat een excellente verzameling cijfergegevens.

Als we naar het geheel van de evoluties kijken, kunnen we stellen dat Vlaanderen voor een derde vooruitgaat en voor twee derden stagneert of achteruitgaat. Het is normaal dat wij vanuit de oppositie vragen om met betrekking tot die zaken waarvoor we niet goed scoren en stagneren of achteruitgaan, een tandje bij te steken. Het is de evidentie zelfde dat we er net die elementen uithalen. Het gaat niet goed met innovatie. Wat de warme samenleving en participatie betreft, gaan we erop achteruit. Het is onze plicht in dit verband aan de alarmbel te trekken.

U mag daar boos om worden zo veel u wilt. U mag het spijtig vinden dat we u niet bewieroken omdat het met betrekking tot een derde van de parameters wel goed gaat. Het is mijn plicht u vanuit de oppositie vooruit te helpen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, ik wil toch een ander element in het debat ter sprake brengen. Het debat wordt hier af en toe vrij heftig gevoerd. Ik wil tot de kern terugkeren.

Een aantal indicatoren staan in het rood. Sommige zijn over het beleidsdomein Welzijn begonnen. Ook met betrekking tot de werkzaamheidsgraad en dan vooral de specifieke werkzaamheidsgraad van allochtonen hinken we ten opzichte van de Europese cijfers helemaal achterop.

We hebben hierover vorige week nog een debat met de bevoegde minister gevoerd. Mijn ervaring is dat we op dit vlak eigenlijk stilstaan. Blijkbaar beschouwen we een indicator die in het rood staat als een stoplicht. We steken op dit vlak eigenlijk geen tandje bij. Dit is nochtans nodig indien we echt willen gaan voor een warme samenleving waarin iedereen een plaats heeft.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, toen mijn fractie de vraag kreeg om dit actualiteitsdebat te houden, was onze eerste reactie dat er niets nieuws was. De minister-president heeft aangekondigd dat hij op 30 april 2013, aan de vooravond van 1 mei 2013, opnieuw met de sociale partners en het middenveld over ViA zal vergaderen. Er zijn geen nieuwe cijfers of indicatoren. Er was dan ook weinig enthousiasme binnen mijn fractie om dit debat te voeren. Nu we de verschillende toespraken en dan vooral die van oppositieleden hebben gehoord, ben ik echter blij dat we ook de kans hebben om iets te zeggen.

Politici krijgen vaak het verwijt dat ze geen langetermijnvisie hebben. We hebben geen algemeen beeld van waar we met de samenleving naartoe willen. We staren naar onze eigen navel. We zijn zelfgenoegzaam en te weinig ambitieus. Eerlijk gezegd, is ViA net de negatie hiervan.

Door naar excellentie te streven, heel breed te gaan en een langetermijnperspectief op te stellen, stellen we ons kwetsbaar op. ViA is een project van de vorige Vlaamse Regering en van de huidige Vlaamse Regering. Ik ga ervan uit dat het ook een project van de volgende Vlaamse Regering zal zijn.

Elke Vlaamse Regering moet in een andere context aan de weg timmeren. Het is intellectueel oneerlijk de werking van de huidige Vlaamse Regering met de werking van de vorige Vlaamse Regering te vergelijken. In 2008 en 2009 is immers een internationale economische en financiële crisis ontstaan. Hierdoor zijn de middelen waarover de huidige Vlaamse Regering beschikt, enorm beperkt. De volgende Vlaamse Regering zal in nog een andere context aan ViA moeten werken. We moeten ons op dat vlak geen illusies maken.

De zesde staatshervorming zal iedereen die hier op dat moment zit, dwingen standpunten in te nemen en verantwoordelijkheden te nemen over waar we met Vlaanderen heen willen. Er moet dan een antwoord komen op de vraag waar we de bijkomende middelen die worden overgeheveld, zo goed mogelijk kunnen inzetten om ervoor te zorgen dat we vooruitgaan

zonder mensen achter te laten. We moeten iedereen laten meetellen en tot volle ontplooiing laten komen. We weten dat dit goed is voor wie het moeilijk heeft. We zijn er stellig van overtuigd dat enkel een sterk verweven Vlaanderen de beste springplank biedt om alle talenten zich in de toekomst zo optimaal mogelijk te laten ontwikkelen.

ViA is een project van verschillende regeringen, maar voor deze regering is de gids het regeerakkoord. We hebben nog meer dan een jaar te gaan. Meer dan een jaar om aan te knopen met economische groei. Meer dan een jaar om de toekomst voor te bereiden, de hervorming van het secundair onderwijs in de steigers te zetten, scholenbouw een programma te geven, de transitie van de industrie door te voeren, een innovatieve omgeving in Vlaanderen te creëren, om iets te doen aan de paradoxen op de arbeidsmarkt, om armoede in Vlaanderen terug te dringen, om de juiste antwoorden te geven op de welzijnsvraagstukken die zich stellen, om antwoorden te bieden op vergrijzing, op de stijgende nood aan kinderopvang, op de problematiek van mensen met een handicap, om Vlaanderen te maken tot een duurzaam stedengewest.

Ik zie in deze moeilijke tijden een Vlaamse Regering die ook aan de slag gaat. Vanmorgen nog kondigde de minister van Innovatie de oprichting aan van een Health & Care Fonds waar via ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) 50 miljoen euro zal worden geïnvesteerd in een sector die en groei, en tewerkstelling en sociale noden zal lenigen. Ik zie een Vlaamse Regering die in moeilijke tijden samen met de banken op zoek gaat om er bijvoorbeeld voor te zorgen dat tegen 2020 een energiezuinige woning de norm is. Mevrouw Moerman, het hoger onderwijs is hervormd. De omkadering in het basisonderwijs is verbeterd. De Vlaamse Regering heeft beslist om een armoedetoets in te voeren, werkt aan de automatische toekenning van rechten.

Ik zie een Vlaamse Regering die werkt, maar we zijn in onze fractie ook niet blind voor het werk dat nog voor ons ligt. We hebben al herhaaldelijk gewaarschuwd voor de stijgende jeugdwerkloosheid. De participatie van verschillende groepen op de arbeidsmarkt is schrijnend laag en blijft dat hardnekkig. Minister-president, we hebben al herhaaldelijk gepleit om iets te doen aan het tergend traag proces van vergunningen. Aan het huidige tempo zal de Hoge Raad voor Vergunningsbetwistingen er vier jaar over doen om wat daar ligt te wachten, af te werken. Het Structuurplan Vlaanderen plande 10.000 hectare nieuwe industrieterreinen, plande nieuwe natuurgebieden, plande de afbakening van havengebieden. We wachten op de omgevingsvergunning. Deze Vlaamse Regering werkt, maar heeft nog veel werk op de plank. We wensen ook dat de twaalf maanden die nog voor ons liggen, optimaal worden gebruikt en dat we daarmee bezig zijn, eerder dan met electorale of postelelectorale strategieën.

Elk van deze projecten en elk van de opgesomde uitdagingen passen in ViA. De beste manier om ViA op de kaart te zetten, is realisaties voor te leggen, eerder dan het aantal volgers op Twitter of Facebookvrienden, mijnheer Deckmyn.

Minister-president, u plant het contact met de sociale partners op 30 april, de vooravond van 1 mei. In zijn gedicht Mei schreef Herman Gorter: “Een nieuwe lente, een nieuw geluid.” Ik hoop dat die nieuwe lente een nieuw geluid voor ViA kan brengen. Als ik de oppositie beluister, dan hoor ik elk nieuw debat – en zelfs binnen elk debat – een nieuw geluid. Ik hoor mevrouw Van der Borgh t volgehouden en met veel passie een pleidooi houden voor meer middelen voor Welzijn – we zullen u zelfs steunen als die middelen er zijn, mevrouw Van der Borgh – maar tegelijk hoor ik de heer van Rouveroy in het begin van de legislatuur zeggen dat we zo snel mogelijk de jobkorting moeten invoeren en vervolgens moeten we buffers aanleggen en elders geld investeren. Elk debat een nieuw geluid. Groen is nu eens voor een begrotingstekort, dan weer tegen. Men moet eens uitmaken wat men wil.

Deze Vlaamse Regering vaart misschien een koers tegen de wind in. Het gaat misschien trager dan we allemaal zouden willen. We hopen dat we zo snel mogelijk opnieuw de wind

mee hebben. In elk geval is er een koers en een richting, en dat is meer dan ik van de betogen van de oppositie kan zeggen. (*Applaus bij CD&V en sp.a*)

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer Van Malderen, u hoort elk debat nieuwe geluiden, maar blijkbaar hebt u niet goed naar dit debat geluisterd. Ik heb verwezen naar dezelfde discussie die we in de commissie naar aanleiding van verschillende interpellaties over ViA hebben gehouden. Ik heb letterlijk geciteerd wat er in die commissie is gezegd. Ik heb er net hetzelfde gezegd als wat ik nu heb gezegd. Geen nieuw geluid deze keer. U moet beter leren luisteren.

Wij zijn zeker niet tegen een langetermijndenken, integendeel. Maar, zoals mevrouw Moerman ook al zei, als u de lat hoog legt, dan moet je ook over die lat kunnen springen. Minister-president, u hebt maandag duidelijk aangegeven dat u onder de lat bent gegaan. Dat wou ik zeggen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik heb niet om meer middelen gevraagd, mijnheer Van Malderen. Ik heb wel gepleit voor een andere benadering, waarbij men de ondernemer in de welzijnssector zou ondersteunen.

Ik heb het recent nog gezegd in de commissie: deze Vlaamse Regering moet keuzes maken binnen de regering. Als er noden zijn, hetzij bij de scholenbouw in Onderwijs, hetzij bij de sector personen met een handicap in Welzijn, dan moet deze Vlaamse Regering samen een keuze maken. Dan moet men eens in eigen boezem kijken en zich afvragen of dat Vlaams Energiebedrijf nu zo broodnodig is, of dat derde VRT-net nu zo broodnodig is. Liggen de mensen daar wakker van? Zitten de mensen daarop te wachten? Neen. Ze wachten wel op de nodige zorg binnen Welzijn en op de nodige scholen binnen Onderwijs. (*Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD*)

De heer Sas van Rouveroi: De heer Van Malderen gaf daarnet een opsomming van de dingen die nog op de plank liggen en nog niet zijn uitgevoerd, en dat is goed. Het is goed als je beseft dat er nog veel op te lossen valt. Hij had natuurlijk maar vijf minuten spreektijd, dus moest hij de opsomming beperken.

Ik wil verwijzen naar het vergunningenbeleid, mijnheer Van Malderen. In 2009, we waren nog maar pas verkozen, werd de commissie-Sauwens opgericht, of de commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten. De conclusies van die commissie werden al in 2010 geformuleerd. Een van de conclusies, minister-president, betrof de omgevingsvergunning. Ik herinner mij dat de Vlaamse Regering al in juli 2011 beslist heeft om die omgevingsvergunning tot stand te brengen. We zijn nu bijna maart 2013, de legislatuur is zo goed als voorbij. Wat weerhoudt u ervan om de omgevingsvergunning, waar we met z'n allen naar snakken, eindelijk tot stand te brengen?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Collega's, we kennen allemaal het fenomeen waarbij je als laatste spreker een beetje het slachtoffer bent van het feit dat het debat al uitgeput is. Ik kan het dan ook vrij kort houden.

Sta mij toe om even de derde weg te bewandelen, de weg tussen enerzijds het doemdenken en anderzijds de goednieuwsshow – de twee uitersten die je hier hoort. Door de bank genomen, denk ik dat we het erover eens zijn dat de waarheid ergens in het midden ligt. Het is zeker niet zo dat alles slecht gaat in Vlaanderen. De mensen die dat zeggen, ondermijnen in mijn ogen het vertrouwen en dragen bij aan een 'selffulfilling prophecy' om het effectief nog slechter te maken. En dat is een slechte zaak. (*Rumoer*)

Dat betekent echter niet dat we blind moeten zijn voor heel wat cijfers, die wel degelijk aantonen dat er nog zeer veel werk op de plank ligt, voor deze regering en andere regeringen in dit land.

Waar ik mij grondig tegen wil verzetten, is een beleid dat gestoeld is op paniek, waarbij we bij elk rood cijfer, bij elke tegenslag, bij elk gegeven dat er inderdaad bepaalde zaken mislopen, op onze achterste poten gaan staan en alles overhoop gooien en zo veel mogelijk bijsturen. Hervormingen zijn nodig, maar we hebben hier een plan, en dat plan heet ViA. ViA is in 2006 gestart, en als er één zaak positief is aan ViA, dan is het dat het ambitie heeft.

Ik kan me goed voorstellen dat elke partij een verschillende mening heeft over hoe we die ambitie moeten waarmaken, maar ik ben al blij dat we tenminste allemaal achter die ambities staan. Zo heb ik het toch gehoord, ook van mevrouw Moerman, die een paar positieve suggesties gedaan heeft, en van de heer Vereeck, die uitdrukkelijk gezegd heeft dat hij achter het plan staat.

We hebben een paar doorbraken vooropgesteld. We hebben ons zeer kwetsbaar opgesteld bij de opstelling van het plan, en wel bij een drietal punten. Eerst en vooral: een zeer ruime betrokkenheid. Dat brengt sowieso met zich mee dat we zeer veel overleg nodig hebben. Het is inderdaad niet slecht om in april nog eens rond de tafel te gaan zitten om te bekijken hoe we een doorstart kunnen nemen.

Een tweede punt is dat we inderdaad misschien wat te weinig focus hebben gelegd. Dat wil ik erkennen, mevrouw Moerman. We moeten opnieuw gaan nadenken om toch wat te focussen en onze aandacht toe te spitsen op een paar welbepaalde onderwerpen. 337 projecten is vrij veel. Dat betekent niet dat die 337 projecten allemaal slecht zouden zijn, zeker niet, maar we moeten misschien gaan focussen.

Mevrouw Moerman heeft er al op gewezen: we hebben er inderdaad voor gezorgd dat het plan heel nauwgezet kan worden gevolgd, dat het transparant is wat er gebeurt en hoever we daarmee staan. Het zou onkies zijn om dat de initiatiefnemers – deze coalitiepartners, maar ook andere – nu te gaan tegenwerpen.

Het is zeer gemakkelijk om te zeggen dat het plan niet loopt zoals dat moet. Ik sluit me aan bij mijn collega's van de meerderheid: er is inderdaad een financieel-economische crisis geweest. Nu doen alsof dat er helemaal niets mee te maken heeft, is oneerlijk. We weten allemaal dat die crisis wel degelijk het ViA-plan heeft doorkruist.

Ik wil eindigen met de oproep die ook in Europa is gedaan: 'Stick to your plan.' We hebben een ambitieus plan en daarmee zijn we voorlopers in Europa. Al in 2006 hadden we een plan waarbij zo ver wordt vooruitgekeken, waarbij in grote mate gekwantificeerde doelstellingen worden vooropgesteld. Laten we daaraan vasthouden en ons niet van de wijs laten brengen bij de eerste tegenslag, bij het eerste begin van paniek.

Mijnheer Van Malderen, er is inderdaad nog zeer veel werk op de plank voor deze regering. Laten we dus uit die campagnemodus blijven en de ogen vooral op die doelstellingen gericht houden, en daaraan blijven doorwerken. *(Opmerkingen)*

De heer Sas van Rouveroi: Mijnheer Diependaele, natuurlijk is er een crisis. Daar zijn we niet blind voor. Uiteraard bemoeilijkt dat de werkzaamheden. Die crisis is er echter ook in de benchmarklanden, de landen waarmee wij ons willen vergelijken. Dat geldt al zeker voor Wallonië, want dat is onze directe buur. Minister-president, als we dan naar die cijfers kijken, dan moet er een tandje bij worden gestoken. Ik wil in geen dele Wallonië stigmatiseren. Daarover gaat het niet. Ik wil alleen beter presteren. Als ik dan kijk naar de cijfers zoals die worden geciteerd door de heer Sauwens, cijfers die van objectieve derden komen, dan zeg ik u dat we inderdaad ver zijn van de excellentie. We gaan achteruit ten opzichte van onze rechtstreekse buur, Wallonië, en dat is toch niet de bedoeling.

De heer Johan Deckmyn: ViA is blijkbaar het grote plan dat de heer Diependaele wil volgen. Het is zijn nieuwe bijbel, die blijkbaar alles zal oplossen. Mijnheer Diependaele, ik heb er daarnet in mijn betoog op gewezen dat de parlementsvoorzitter, die toch ook tot uw

partij behoort, net het omgekeerde denkt, maar dat zal maar een detail zijn in het betoog van uw partij.

Dit is een plan dat alles zal oplossen. Dan kijk ik naar de realiteit, want dat plan bestaat al langer. Ik kijk dan naar de chemiesector, naar Opel, naar Ford, naar de grootindustrie. Waar zijn we geraakt met dit ViA-plan, dat al zo lang bestaat? Ondertussen staan talloze mensen op straat. Met de economie gaat het slechter, en dat heeft niet alleen maar te maken met de economische crisis. We doen aan benchmarking en vergelijken ons met andere landen die op hetzelfde niveau staan als ons land.

Mijnheer Diependaele, dit heeft niets te maken met een campagnemodus. Als er één partij is die zich nu volop in een campagnemodus bevindt, dan is het wel de N-VA. U hebt me daarover dus geen lessen te leren.

‘Stick to your plan’, zei u. U stelde dat we goed bezig zijn en we ons aan ons plan moeten houden. Ik dacht echter dat de minister-president net had aangegeven dat hij dat plan eigenlijk min of meer begraaft, dat hij dat niet meer ziet zitten en dat er op een andere manier moet worden geredeneerd. Dit is dus allesbehalve ‘stick to your plan’.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, is er nu iemand in deze zaal die dacht dat er door een plan, hoe nobel en intens en goed ook uitgevoerd, gedurende de tijd waarin dit plan wordt uitgevoerd, geen bedrijven zouden sluiten? Is er iemand die dat gelooft? Neen toch. De ambitie van ViA is het uittekenen van een langetermijnpad. Diverse sprekers hebben daarop gewezen.

Mijn fractieleider heeft het ten volle aangegeven: het is de bedoeling dat we koers houden op dat langetermijnpad. Er wordt verwezen naar de parlamentsvoorzitter, die in het verleden kritiek heeft gehad. Laten we eerlijk zijn: toen ging het vooral over de mate waarin de naam ViA bekend is in Vlaanderen. Daarover ging toen het debat. Bekend of niet, het zijn doelstellingen die we vooropstellen. We menen dat we dat moeten blijven nakomen.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik denk dat er twee discussies door elkaar aan het lopen zijn. Ik wil ook vragen dat de minister-president die netjes scheidt. Er is de discussie over Pact 2020 en de staat van onze economie en onze maatschappij. Dat is een heel andere discussie dan de discussie die we vandaag proberen te voeren.

ViA is een plan dat, net zoals de Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen (DIRV) in het verleden, probeert om een soort nieuw maatschappelijk plan in de markt te zetten.

Ik herhaal dat mijn fractie het plan inhoudelijk steunt. Maar als we ViA niet willen begraven, als we willen dat er iets mee gebeurt, dat het ook een maatschappelijke drive krijgt, dan vraag ik u, minister-president, om twee dingen te doen: ten eerste focus aanbrengen, want het plan is te breed, en ten tweede mij uitleggen wat het toekomstforum gaat doen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Collega's, als meerderheidspartijen tekeergaan als een duivel in een wijwatervat, dan is dat meestal een teken dat de oppositie een zeer terecht punt aanhaalt. Maar, minister-president, het zal u misschien verbazen, maar ik denk dat er hier opvallend veel eensgezindheid is in het parlement. U moet mij maar corrigeren, maar ik heb een aantal zaken genoteerd. Er is een kompas, er is een visie. Ik denk dat er binnen dit parlement heel wat verschillende visies zijn op dat kompas, maar iedereen erkent wel de meerwaarde ervan. En er is een kompas, op zich is dat al iets positiefs.

Is ViA bekend? Neen, ViA is niet bekend, maar misschien is dat ook niet het meest belangrijke. Het meest belangrijke is: wat met de resultaten? Het is inderdaad niet allemaal kommer en kwel, maar de resultaten zijn onvoldoende, en ik heb de indruk dat alle fracties in dit parlement het daarover eens zijn. De resultaten zijn niet voldoende, en wij vragen allemaal

aan u, minister-president, om dat tandje bij te steken en om meer te werken aan het beleid in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's ik heb de indruk dat dit een zeer interessante namiddag gaat worden, ook omdat er nog heel wat andere vragen zijn die u mij gaat stellen.

Ik heb vastgesteld dat er over ViA en het Pact 2020 er bij een aantal parlementsleden onvoldoende kennis is over de inhoud en waar we naartoe willen gaan. Voorzitter, ik nodig bij dezen iedereen uit om op 30 april aanwezig te zijn op het forum, zodat men vanuit dit parlement samen met de andere actoren een belangrijke inbreng kan doen.

De eerste vraag die we duidelijk moeten stellen is: hebben we in Vlaanderen een langetermijnvisie nodig? Ik heb begrepen – en dat is ook de heer Sanctorum opgevallen, waarvoor dank – dat kamerbreed iedereen zegt dat we een langetermijnvisie nodig hebben. En we hebben een langetermijnvisie: ViA gecombineerd met het Pact 2020. Straks kom ik daar nog op terug, collega Vereeck. Dat is een transitieplan, dat is een plan waarin wij stellen dat we een aantal zaken anders moeten aanpakken in Vlaanderen. We hebben daarin dertien transversale thema's, waar ik later nog zal op terugkomen. Een transitie wil zeggen dat dit ook veel te maken heeft met een wijziging van de mentaliteit, met een wijziging in hoe we naar de zaken kijken. En zeker wanneer we het wat moeilijker hebben, ook in Vlaanderen, dan is zo een langetermijnvisie absoluut noodzakelijk, dan is het 'stick to your plan', zoals daarjuist is gezegd, absoluut noodzakelijk.

Ik hoop ook dat iedereen, kamerbreed, het erover eens is dat het nu niet aangewezen is om met een nieuw langetermijnplan te komen. Ik ga ervan uit – en dat was maandag ook de boodschap – dat we nu meer dan ooit zo een langetermijnvisie nodig hebben, dat we nu meer dan ooit met ViA en het Pact 2020 vooruit moeten.

Trouwens, collega's, men is nooit sant in eigen land, maar de Strategy 2020, de Europese strategie 2020, weerspiegelt perfect wat hier in dit plan is opgenomen. Wij waren vóór Europa. Andere lidstaten en regio's zijn nu op hun niveau aan het vertalen wat Europa voorschrijft. Wij hadden dat al. Maar wij zijn natuurlijk zo bescheiden dat ons dat niet opvalt, en dat we dat vanzelfsprekend vinden. Dat is geen reden om zelfgenoegzaam te worden, dat is geen reden om victorie te kraaien. Ik heb dat maandag niet gedaan en ik zal dat ook vandaag niet doen. Zij die dat in de mond willen nemen, hebben iemand anders gehoord: ik wil uitdrukkelijk zeggen dat er geen enkele reden is om zelfgenoegzaam te zijn.

Alhoewel, ik ben gisteren in Catalonië geweest, waar de jeugdwerkloosheid 51 procent bedraagt, waar er een schuld is van 43 miljard euro is enzovoort. Maar dit even terzijde, dat is niet het punt dat ik wil maken. Wij moeten met de Europese visie en met ons plan daarin verder, zeker in wat moeilijkere tijden. Dat is punt één.

Mevrouw Moerman, u hebt het over excelleren. U zou beter moeten weten. Wij hebben de indicatoren, meer dan 130 wat het Pact 2020 betreft. We hebben wat Vlaanderen in Actie betreft, de top 5 van de Europese regio's. Ik kom daar straks op terug. Als dat niet excelleren is, dan weet ik het niet.

Het tweede punt dat ik wil maken, naast de langetermijnvisie Vlaanderen in Actie 'stick to your plan' – we hebben het meer dan ooit nodig om er met zijn allen naartoe te gaan – is de monitoring. Wij hebben boeken vol indicatoren, over waar we staan, waar het rood is, waar het groen is, waar het oranje is. Dat wordt telkens opnieuw opgemaakt. De laatste monitoring staat in dit boek dat iedereen kent, Pact 2020, en dateert van juni 2012. Misschien doen we te veel aan monitoring of, anders gezegd, kunnen we daar niet op een volwassen wijze mee omspringen. Want natuurlijk zijn er zaken die in het rood staan, natuurlijk moeten wij op een aantal punten een versnelling hoger proberen te gaan. Dat is juist de reden waarom ik

maandag heb gezegd dat we op 30 april samen met alle actoren daar opnieuw dynamiek aan zullen geven en proberen een aantal zaken die versnelling nodig hebben, te realiseren. Ik begrijp de oppositie die wijst naar de Vlaamse Regering. Natuurlijk, wij zullen onze verantwoordelijkheid nemen, maak u daar geen zorgen over. Wij zullen naar de kiezer gaan in mei 2014, maak u daar geen zorgen over. De kiezer zal uiteindelijk wel beslissen. Het is zeker nog te vroeg om in campagne te gaan. *(Opmerkingen)*

De namiddag is nog niet voorbij, dus houd uw energie voor later, want ik heb begrepen dat u nog een aantal vragen voor mij hebt! Als u ook vragen had gesteld aan de andere leden van de regering, dan waren die hier aanwezig.

Het tweede punt is dus die monitoring. Ik vraag me af of we alleen maar discussies hebben over de zeer slechte dingen. Wat mij betreft is dat geen probleem, maar u moet het geheel bekijken. Van de 337 projecten van Vlaanderen in Actie, zit 90 procent op schema. Dat betekent misschien dat een aantal projecten die op schema zitten, nog moeten worden versneld omdat we nu in andere tijden leven. Wat het Pact 2020 betreft, is een derde van de indicatoren al gehaald. Is dat veel? Het is een derde; twee derde moet nog worden gehaald.

Maar de monitoring is van essentieel belang. Dat is nieuw, ook in de Vlaamse politiek. Die is opgestart door de vorige Vlaamse Regering. Vroeger schreef de regering volzinnen in mooie brochures, en dan zei ze: dit is ons plan. Dan vroeg men: waar staat u? Dat is natuurlijk politiek, daar kan je je altijd uit praten want dan zijn er geen vaste indicatoren, geen rode, geen groene en geen oranje, die aantonen waar men precies staat. Dit is een goed beleid, wat dit Vlaams Parlement uitdrukkelijk heeft gevraagd.

Dit zijn dus twee voorafgaande opmerkingen. Ten eerste hebben we een langetermijnplan nodig, en Vlaanderen in Actie en het Pact 2020 hebben er zo één. We hebben ook geen nieuw plan nodig. Ten tweede: we monitoren waar we staan. Daar kan wat mij betreft discussie over bestaan. We hebben in juni de cijfers bekendgemaakt. Er is maandag geen nieuw materiaal op tafel gelegd. Collega Van Malderen heeft daarin gelijk. Ik heb niet gezegd: zie eens hoe goed we het doen, ik heb nu nieuw cijfermateriaal. Neen, mijn boodschap was: wij zullen Vlaanderen in Actie en het Pact 2020 onverkort voortzetten, onverkort ervoor gaan, zeker in deze moeilijke tijden.

Collega's, er is indrukwekkend werk geleverd door de Vlaamse administratie. Ik vind dat dit Vlaams Parlement daarvoor oog moet hebben, tenzij het dat niet weet. Er zijn veel dingen die u niet weet. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

Heb ik uw naam genoemd, mijnheer Penris? *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

Maar ik moet toch ergens naar kijken, hé? Ik zal niet meer naar u kijken. Voorzitter, u moet hier een scherpje zetten. *(Gelach)*

Mijnheer Penris, mag ik doorgaan?

Goed. De Vlaamse administratie heeft hier hard aan gewerkt. Er zijn transitie managers aangesteld, er zijn integratoren aangesteld en men is er effectief ten gronde mee bezig. Men heeft, ook naar aanleiding van discussies in de raad van wijzen, gezegd dat we alles – om een moeilijk woord te gebruiken – holistisch moeten bekijken, transversaal, want alles heeft met alles te maken.

Wij hebben dan dertien thema's opgelijst. Het zijn de thema's waar het nu verder over gaat. Als u dan vraagt of er vooruitgang werd geboekt, is het antwoord natuurlijk: ja. Ik zal ze niet alle dertien overlopen, maar een ervan is het Nieuw Industrieel Beleid. Dat is absoluut noodzakelijk. We hebben met Flanders Innovation Hub for Sustainable Chemistry (FISCH) voor de chemie, maar ook met de industrie, 'Make different', verschillende projecten opgestart. Ik kan ook Umicore noemen en andere bedrijven die effectief het voorbeeld geven van waar we naartoe moeten. Ik ben gisteren in Barcelona naar een beurs over technologie

geweest met als thema ‘mobile’. Ik heb er jonge Vlaamse bedrijven gezien, kmo’s die er echt het verschil maken. Het zijn die zaken die we moeten promoten.

De Gazellesprong is ook zoiets. U zult zeggen dat er nog niets voor gebeurd is, maar het is volstrekt onjuist om te zeggen dat er nog niets gebeurd is wat betreft de Gazellesprong. We hebben een proefproject met 120 bedrijven. Het resultaat is een omzet met plus 44 procent en een tewerkstelling met plus 26 procent. We zullen het aantal bedrijven nu, op basis van de ervaring die we hebben, uitbreiden tot 400 hoogpotentiële Gazellebedrijven.

Ik geef u een ander voorbeeld: Flanders’ Care. Wat wij doen, minister Vandeurzen in het bijzonder, is indrukwekkend. Het is indrukwekkend wat er in de praktijk allemaal gebeurt.

Misschien weet u dat niet, maar er is effectief veel aan het gebeuren. Ik heb tijdens de ontmoeting met de journalisten gezegd dat het is zoals met een ijsberg: twee derde van een ijsberg zit onder water. Dat geldt ook voor ViA en voor het Pact 2020.

Mevrouw Moerman, u hebt gezegd dat ik moet excelleren als we tot de top vijf van de Europese regio’s willen behoren. We hebben veel indicatoren, we vergelijken ons met meer dan 130 regio’s, we hebben wat Pact 2020 betreft met de sociale partners indicatoren opgelijst die sporen met de Europese doelstellingen, denk maar aan de werkgelegenheidsgraad: 76 procent, zegt Europa, wij zitten nu aan 71 procent. Degenen die graag naar Wallonië verwijzen, moeten maar eens nagaan waar Wallonië zit wat de werkzaamheidsgraad betreft.

Maar dat is niet de boodschap. De boodschap is dat we ons moeten meten met de besten, daar hebt u gelijk in. U zult zeggen dat ik nu toch met cijfers afkom, maar u daagt mij natuurlijk uit. Het is puur per toeval dat vandaag de nieuwe cijfers van Eurostat, het statistisch bureau van de Europese Unie, zijn binnengekomen. We moeten in het leven soms wat geluk hebben. *(Gelach)*

Of misschien dacht men daar in Europa dat de minister-president van Vlaanderen vandaag waarschijnlijk kritisch zou worden bekeken in verband met de situatie in Vlaanderen.

Ik wil u de cijfers niet onthouden, maar ik herhaal dat er geen plaats is voor zelfgenoegzaamheid. De heer Sauwens heeft gelijk: we moeten er met nog meer panache voor zorgen dat Vlaanderen vooruit gaat en dat we de problemen oplossen. Maar – in grote bescheidenheid – Eurostat heeft een olijsting gemaakt van alle landen die het verschil kunnen maken. En waar staat Vlaanderen? De heer Van den Heuvel, die de cijfers blijkbaar ook te pakken heeft gekregen... *(Gelach. Opmerkingen)*

Leden van het Vlaams Belang, ik durf niet meer naar u te kijken, maar u had ze niet, u bent slecht ingelicht.

Ik wil eerst nog even iets duiden. Het gaat om de korte termijn. De opmerkingen over de scholencapaciteit en de wachtlijsten zijn natuurlijk juist, en voor de aanpak van de crisis is er ook veel nodig, denken we maar aan het bankenplan en zo meer. Maar vergis u alstublieft niet: met ViA en het Pact 2020 beogen we een transformatieproces, waarvoor de mentaliteit moet worden gewijzigd. Als we de mobiliteit slim willen oplossen, moeten we natuurlijk op een andere manier kijken naar het vervoer van wagens enzovoort, maar dat vraagt tijd, dat is een transitie en dat is iets anders dan een anticrisisbeleid, dat is iets anders dan het moeten oplossen van de pertinente actuele problemen.

Maak er geen amalgaam van, gooi niet alles op een hoop. Het is absoluut noodzakelijk om een oplossing te hebben op de korte en de lange termijn. Het een sluit het ander niet uit.

We hebben de cijfers van Eurostat ontvangen en het Vlaamse Gewest staat op de vierde plaats na West-Nederland, een Duitse en een Spaanse regio. Wie staat er achter ons? Denemarken, enkele regio’s van het Verenigd Koninkrijk, enzovoort. Voorzitter, ik zou u deze informatie graag bezorgen, zodat alle collega’s die hebben.

Nogmaals, het is niet mijn bedoeling, maandag niet en vandaag niet, om te zeggen: “Kijk eens waar we staan, en hoe goed we het doen.” Integendeel. Mijn bedoeling is dat we nu meer dan ooit achter dat plan moeten staan. Nu meer dan ooit hebben we die langetermijnvisie nodig. Nu meer dan ooit moeten we daar waar het absoluut noodzakelijk is om sneller te gaan, ook sneller gaan. Dat zal ik proberen samen met mijn collega's, want al die transities worden getrokken door ministers.

Op sommige zaken reageer ik niet. De uitspraak van mevrouw Meuleman zal haar zelf wel achtervolgen in de komende weken, maanden en jaren. *(Gelach)*

Mevrouw Meuleman, er is al getwitterd over uw uitspraken, dat weet u toch. De journalisten hebben het al opgenomen. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Als dat uw bedoeling is, dan laat ik dat voor u.

Het is niet mijn bedoeling om hier een hoerastemming te creëren, om te zeggen dat we zijn waar we moeten zijn. Neen, er is nog werk op de plank. Voorzitter, ik hoop dat u alle volksvertegenwoordigers de gelegenheid geeft om er op 30 april bij te zijn, want dat is echt wel belangrijk. Daar kunnen we dan over discussiëren. Het is absoluut noodzakelijk dat de honderd organisaties die er in het begin hun handtekening onder hebben gezet, dat opnieuw doen. De 2000 captains of society moeten dat opnieuw doen. Het is dat wat ons vooruitbrengt. Ik ga ervan uit dat dat ook zal gebeuren.

Net als jullie heb ik dat boek. Mevrouw Meuleman, de heer Watteeuw kende dat boek bijna van buiten. Ik weet niet aan welke pagina u bent gekomen, maar op pagina 31 staat bijvoorbeeld ‘sociaal kapitaal, internationale vergelijking’ en het is indrukwekkend waar Vlaanderen zich bevindt. Maar goed, ik wil daar graag over discussiëren en ik hoop dat ik u allemaal zie op 30 april. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, u zegt dat er geen nieuwe cijfers zijn, dat er geen nieuw plan is, dat er eigenlijk niets verandert en dat u niet begrijpt waarom de oppositie vragen stelt. Toch vond u het nodig om vorige maandag de verzamelde pers bijeen te roepen. Ik kan daar maar één zaak uit besluiten: terwijl de heer Diependaele en zijn partij de N-VA vlijtig doorwerken en helemaal niet in campagnemodus zijn, bent u dat blijkbaar wel.

U overvalt ons natuurlijk met de Eurostat-cijfers. U hebt voorlopig het alleenrecht, of samen met de heer Van den Heuvel, het ‘alletweerecht’ om die cijfers te hebben gezien. Het is niet de eerste keer dat die Eurostat-cijfers worden gemeten en bekendgemaakt. Ik had niet veel tijd, vergeef me dat het niet zo grondig was, maar ik heb heel vlug even gekeken. Ik heb in die korte tijd ook nog niet heel het rapport gelezen, maar inzake kinderarmoede staan we bijvoorbeeld op de 12e plaats van de 27. Dat is absoluut niet excelleren in Vlaanderen. Dit staat nog in de vorige versie, want de nieuwe heb ik nog niet. Ongekwalficeerde uitstroom uit ons onderwijs: 25e plaats. Dat blijven zaken waar ik me zorgen over maak.

Ik blijf er dus bij: dit is niet het moment voor een hoeraverhaal. Er ligt werk genoeg op de plank, en dat was ook onze boodschap vandaag.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ViA heeft onze steun. Het heeft ambitie, maar wat we misschien wel missen, is een visie. In het verleden ging het nogal eens over de cijfertjes en de monitoring. Dat hebt u daarnet aangegeven.

Het is een toekomstvisie. Ik heb vaak de volgende vergelijking gemaakt. Indien je aan een kind zou vragen wat het later wil worden, zal het ook niet zeggen dat het bij de eerste vijf van de klas wil zijn. Dat is geen ambitie op zich. Je wilt brandweerman worden of chirurg. Dat is het precies wat ontbreekt: het is mij onvoldoende duidelijk wat eigenlijk het appel is dat u richt tot mij als burger en tot al die andere burgers. U had het daarnet weer over “dertien transversale thema's”. Dat is het probleem. Daar zijn de burgers niet mee. Nogmaals, hoewel ik het met de inhoud eens ben, denk ik dat het uw opdracht is om aan die burger te vertellen

wat Vlaanderen van hem verlangt, wat hij voor de Vlaamse samenleving kan doen. De Derde Industriële Revolutie in Vlaanderen (DIRV) is daar wel in geslaagd.

Die cijfers van Eurostat, zijn dat vrij recente cijfers? Die zijn pas uitgekomen? Op welke basiscijfers zijn ze gebaseerd? Zijn dat cijfers van 2013 of zijn het oudere cijfers? *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het zijn oudere cijfers. U komt dus nu met cijfers uit het verleden om aan te tonen dat ViA nu goed werkt. *(Applaus bij LDD en het Vlaams Belang)*

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer Vereeck, 'touché'!

Minister-president, er is een probleem, anders zou u maandag geen publiek mea culpa hebben geslagen. U verwijst naar een beleid dat u voert met indicatoren en monitoring. U zegt dat dat goed is. Uiteraard is dat goed. Uiteraard is dat beleid beter dan een zonder indicatoren en monitoring. Maar het is niet omdat u doelen vooropstelt en door die monitoring die doelen niet haalt, dat u ons moet verwijten dat wij u hierop aanspreken. Het is nu net de bedoeling van indicatoren en monitoring om te onderzoeken waar het goed gaat en waar het fout gaat. U zult mij vergeven dat ik u niet zal aanspreken op punten waar het goed gaat maar eerder op punten waar het slecht gaat. Dat is de taak van de oppositie, dacht ik toch.

Ik begrijp dat u als minister-president met mooie cijfers wilt uitpakken. Eurostat of niet, maar kijk, we horen nu dat die cijfers al een beetje gedateerd zijn. Ik begrijp ook dat u verwijst naar de transitie van onze samenleving. Maar met cijfers kun je alles bewijzen. Maar dat zei ik daarnet al.

Daarnet zei ik ook dat u voor zichzelf de lat hoog legt. Als u dat doet, moet u erover kunnen springen. U mag de oppositie niet kwalijk nemen dat zij vaststelt dat u er niet over geraakt.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister-president, zoals mijn vader zaliger altijd zei: je moet kijken naar diegenen die voor u zijn, en niet naar diegenen die achter u zijn. Toen u begon over Catalonië, sloeg de schrik mij eventjes om het hart want daar gaat het veel slechter dan bij ons.

Later in uw speech hebt u erkend dat als u de ambitie wilt verwezenlijken om een excellente regio te worden, u ook een excellent beleid moet voeren. Dat is ook waarop wij u zullen aftoetsen. De beleidsmaatregelen van uw regering zullen niet op mediocriteit worden afgetoetst maar op excellentie.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, voor alle duidelijkheid: de cijfers dateren niet van vier of vijf jaar geleden. Het zijn cijfers van 2011. Dat is statistisch heel normaal. Dat zijn recente cijfers.

Mevrouw Meuleman, als u cijfers citeert en de relatieve positie van Vlaanderen wilt duiden, moet u Vlaamse cijfers en niet de Belgische gemiddelden gebruiken. U zegt dat we met 18 procent kinderarmoede op de twaalfde plaats staan. Het Vlaamse cijfer is 11 procent. België staat op de twaalfde plaats op 27 landen, maar Vlaanderen staat toch veel beter gerangschikt.

De heer Matthias Diependaele: Ik sluit mij onmiddellijk aan bij de heer Van den Heuvel. Deze Vlaamse Regering moet haar verantwoordelijkheid opnemen. Maar ook andere overheden in dit land zullen dit moeten doen. Dat zal ook effect hebben op Vlaanderen en op onze positie in die ranking.

We moeten ons niet vergelijken met Wallonië. Ik gun hen het beste. Als het hun beter gaat, gun ik hun dat absoluut. Maar wij moeten ons vergelijken met de top. Nu zal het nog maar de vraag zijn hoe die top er zal uitzien eens de mist van de economische crisis opklaart. Die top zou er wel eens anders kunnen uitzien dan bij de aanvang van ViA. Maar dat is een heel ander debat.

Mijn conclusie is dat ik in dit debat meer eensgezindheid zie dan zaken die ons scheiden. De ambities van Vi A blijven overeind. Het plan achter ViA blijft overeind. Debatteren en bijschaven is altijd mogelijk. Zolang we er allemaal samen van overtuigd zijn dat we die visie voor Vlaanderen moeten blijven onderhouden.

Minister-president Kris Peeters: Ik dank u voor de reacties. Ik denk dat dit debat de zaken wat genuanceerd heeft.

Nogmaals, mijnheer Vereeck, door zeer ambitieus te zijn, willen we in de top vijf terechtkomen. Dat is niet ons ultieme doel, maar door in deze top vijf te zitten, garanderen we de welvaart en het welzijn en de toekomst van Vlaanderen.

Ik heb nog een toemaatje. Op basis van de cijfers van de Nationale Bank heb ik gekeken naar het bbp per capita. Ik heb gesproken over Catalonië omdat ik daar gisteren ben geweest, het bbp bedraagt daar 28.000 euro. In Finland is het 29.300 euro, in Schotland 25.200 euro, in Zweden 31.600 euro, en Denemarken haalt 30.400 euro. Eén cijfer heb ik nog niet genoemd, dat van Vlaanderen. Dat van Vlaanderen – en dat is de verdienste van bedrijven en van mensen die dag en nacht werken, ik wil deze pluim zeker niet op mijn hoed steken – bedraagt 32.160 euro. Al de landen en regio's die ik heb opgenoemd, zitten daaronder. We willen die positie verstevigen, we willen daarvoor gaan.

De heer Van den Heuvel heeft gelijk, er zijn nog heel wat zorgen; heel wat uitdagingen moeten worden aangepakt. Maar vergeet alstublieft niet dat we al een hele weg hebben afgelegd. Zoals de heer Sauwens zegt, is het niet 'for granted'. Het is niet vanzelfsprekend dat we deze positie aanhouden. Het is niet vanzelfsprekend om een bbp van 32.160 euro per capita te behouden in de volgende jaren. We zullen hard moeten werken. Er moet transitie komen in Vlaanderen op tal van vlakken, op die dertien transversale thema's.

Mijnheer Vereeck, u hebt natuurlijk gelijk, ik ga niet naar de Vlaming stappen om te vragen: welk transversaal thema interesseert u uitermate en kunnen we het daar eens over hebben? Neen, we hebben nu een website, en die is voor iedereen interessant, om het heel concreet te maken. We hebben geleerd dat het verkopen van ViA op zich niet eenvoudig is. Het is zeer breed. Mocht ik de hele transitie kunnen oplossen door een beurs te organiseren, ik zou het gisteren hebben gedaan.

Met alle respect, een beurs organiseren is niet zo moeilijk. Het is moeilijker om de transitie effectief te realiseren. We moeten daar concreet zijn.

Met een project als Flanders' Care kunnen we exact zeggen waar het over gaat, namelijk over de aanpak van de zorg in de toekomst. Minister Vandeurzen organiseerde daarover een rondetafel. Daar vonden interessante debatten plaats. Ook de bedrijfswereld nam daaraan deel. Daarmee kunnen we mensen appelleren. Ook op het vlak van mobiliteit lukt dat. Zo gaan we dat nu op de markt proberen te zetten. 'What's in it for me?' Wat betekent ViA? Waar kan ik daar informatie over vinden? We gaan dat heel concreet doen, met de vragen die we hebben.

Voorzitter, kunt u ervoor zorgen dat alle parlementsleden zich kunnen vrijmaken op 30 april in de namiddag? Ik dank u bij voorbaat.

De voorzitter: Minister-president, ik heb de brief vandaag ontvangen. Ik zet die op de agenda van het Uitgebreid Bureau. We gaan dat op een positieve manier bekijken.

De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Minister-president, als ik u zo bezig hoor, ligt Ford Genk blijkbaar ver achter ons.

Minister-president Kris Peeters: Wat is dat nu voor een tussenkomst! U weet dat er op dit moment mensen naar ons luisteren! We hebben voor Ford een rapport gemaakt en daarna een

uitvoeringsplan. Daar wordt hard aan gewerkt. Met alle respect, wat is dat nu voor een opmerking!

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Wenst iemand tot besluit van dit actualiteitsdebat een motie of een motie van wantrouwen in te dienen?

– *De heer Johan Deckmyn kondigt aan een motie te zullen indienen.*

De motie moeten uiterlijk om 16.15 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de open brief van de minister-president aan de ACW-vrijwilligers

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de open brief van de minister-president aan de ACW-vrijwilligers

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de open brief van de minister-president aan de ACW-vrijwilligers

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u hebt maandag een open brief geschreven als minister-president aan ‘de’ vrijwilliger. Ik heb die bij. Dat lijkt sympathiek op het eerste gezicht, ware het niet dat u in het journaal daaraan een politieke duiding hebt gegeven. U hebt namelijk gezegd dat wie het middenveld wil destabiliseren, te weinig rekening houdt met de vrijwilligers.

Aan een op zich goedbedoelde brief hebt u zelf een bepaalde politieke betekenis gegeven. U hebt die vrijwilliger – van het ACW, want andere zijn er blijkbaar niet – gebruikt om stelling te nemen als minister-president in heel de moerlemei rond het ACW. U treedt op als een politieke beschermheer, want u zegt dat men de aanval op het middenveld heeft ingezet, en dat mag niet. Wie heeft die aanval ingezet? Ik neem aan dat u dan een coalitiepartner viseert.

Het is bijzonder pijnlijk dat op de dag dat u zich als een beschermheer opwerpt van het ACW, uitlekt dat het ACW dacht aan het gebruik van de notionele intreftrek, er bijzonder veel te doen is over de regeling over de winstbewijzen tussen het ACW en Belfius en zelfs het ACV, de Kristelijke Werknemersbeweging (KWB) en de Landelijke Bediendencentrale (LBC) zeggen dat ze afstand nemen van die praktijken. Op dat ogenblik komt u als minister-president het opnemen, niet voor het middenveld, maar voor de top van het ACW.

Legt u mij eens uit, minister-president, waar u het vandaan haalt om als minister-president de vrijwilliger te misbruiken om de ACW-top politiek gezien uit de wind te zetten? *(Rumoer)*

Als u zegt dat ‘men’ de aanval inzet op ‘het’ middenveld, moet u eens zeggen wie u daarmee bedoelt. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, ik zie het iets anders. Uw brief is inderdaad een mooi initiatief, een hart onder de riem van de vrijwilliger. Het zijn harde tijden voor die mensen, die we allemaal kennen in onze steden en gemeenten. Ik kom ook uit zo'n gemeente waar heel wat mensen nog de lijn zijn van de samenleving. Ze liggen heel zwaar onder vuur. Door alles wat met het ACW gebeurt, voelen zij zich gepakt. Ze hebben daar absoluut geen fout aan, denk ik, zonder daarom te zeggen dat wij goedkeuren wat daar is gebeurd.

Ik vind dat het iets meer mag zijn dan zo'n brief, minister-president. U bent zogenaamd de machtigste man van Vlaanderen. U staat aan het hoofd van de Vlaamse Regering. Net uw regeringspartners in de Vlaamse Regering hebben die kruistocht tegen het middenveld ingezet, niet alleen wat het ACW betreft.

Ik zie veel andere, heel erge dingen gebeuren. Kijk naar wat minister Bourgeois aan het doen is met het Integratiedecreet: hij pleegt als het ware een hold-up. Hij wil heel de sector, die al dertig jaar goed werkt levert, opslorpen en nationaliseren. Verstaatsen, minister-president, dat gebeurt er in deze Vlaamse Regering met het middenveld. Er zijn nog voorbeelden. De Vlaamse Woonraad doet een voorstel voor de woonbonus. De verschillende ministers liepen elkaar voor de voeten om zo snel mogelijk het voorstel af te wijzen, nog voor het goed was bekeken.

Minister-president, mag het iets meer zijn? Bent u nog van plan om eens iets anders te doen? Om een hartig gesprek te voeren met uw coalitiepartners? Om de middenvelder en de vrijwilliger ook te honoreren in uw beleid?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Waarde collega's, voorzitter, minister-president, al een aantal maanden krijgen we ongeveer elke ochtend via de krant een ACW-douche. Het lijstje wordt zeer lang: de winstbewijzen van Bacob, Dexia en Belfius, de bankgarantie voor Arco-aandelen met negatief advies van de Raad van State, de constructie van de cvba Sociaal Engagement met belastingontwijking of belastingontduiking en het gebruik van de notionele intreestaftek.

Deze ochtend is er weer iets bijgekomen. Blijkbaar is er een geheim akkoord tot stand gekomen en krijgt het ACW 1,5 procent bovenop de intrest van 6,75 procent voor de lening aan Belfius. Aangezien het een genationaliseerde bank betreft, moet de belastingbetaler dit ophoesten.

Ik heb in De Tijd gelezen dat de minister-president heeft gereageerd. Ik dacht dat hij die zelfbediening en die andere praktijken aan de kaak zou stellen. Ik dacht dat hij een bijdrage zou leveren aan een transitieplan voor de top van het ACW en ervoor zou zorgen dat de top van het ACW zich in de toekomst anders zou gedragen.

Wat ik heb gelezen, is echter een diabolisering van de pers en van de andere partijen die kritiek op de top van het ACW hebben. Volgens de minister-president willen zij het middenveld ontmantelen. Zij zouden de vijanden van de vrijwilligers zijn. De minister-president levert geen kritiek op de praktijken van de top van het ACW, maar op de mensen die hun plicht doen en deze zaken naar buiten brengen.

Minister-president, u bent niet zo maar een politicus. U bent de leidende figuur van de Vlaamse Regering. Wordt de houding die u aanneemt, die diabolisering van de kritiek op de top van het ACW, door heel de Vlaamse Regering gedragen? Namens wie spreekt u? Spreekt u namens uzelf, de partij of heel de Vlaamse Regering? Ik kan me niet inbeelden dat heel de Vlaamse Regering zich hierachter kan scharen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, afgelopen maandag, na een toelichting over ViA, een punt dat hier daarnet ook al aan bod is gekomen, heb ik een vraag over het ACW gekregen. Ik heb geantwoord dat bepaalde zaken moeten worden uitgeklaard. Morgen zal dat in het federaal parlement verder gebeuren. Mijn grote zorg is echter het middenveld en zijn vrijwilligers.

Ik verwijs even naar de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND), een ander boek dat heel wat indicatoren bevat. We weten dat 46 procent van de volwassenen actief lid van een vereniging is. Er zijn 120.000 erkende sociaal-culturele verenigingen. Er zijn 17.000 sportclubs. In totaal zijn 32.000 mensen lid van de jeugdbewegingen. We beschikken over een uniek middenveld met vele vrijwilligers.

Ik heb geantwoord dat ik, vanwege de vele discussies die de voorbije dagen hebben plaatsgevonden, bezorgd ben dat de vrijwilligers de moed zouden verliezen. In antwoord op de vragen van journalisten heb ik dat als minister-president in mijn persoonlijke naam gezegd. Ik ben fier op wat die vrijwilligers doen. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Aangezien ik, net als alle andere aanwezigen hier, mee ben met mijn tijd, heb ik hierover een tweet geplaatst: “Beste vrijwilligers, laat u niet uit uw lood slaan. Als minister-president ben ik fier op jullie.” Ik heb toen ook verwezen naar de open brief die ik op mijn persoonlijke site heb geplaatst.

Ik heb op die open brief geen briefhoofd van de Vlaamse Regering gezet. Het gaat om mijn eigen site. In die open brief stel ik dat Vlaanderen met betrekking tot het middenveld heel bijzonder is. Ik heb naar voetbalclubs, het Rode Kruis, Kom op tegen Kanker, jeugdbewegingen enzovoorts verwezen. Eigenlijk vraag ik me af wat de vraagstellers storend vinden aan wat ik heb gedaan. *(Rumoer)*

Ik ben minister-president. Blijkbaar vinden sommigen dat ik enkel mijn mond mag openen nadat ik eerst een ministerraad en eventueel een commissie of een interkabinettenwerkgroep heb samengeroepen. *(Rumoer)*

Mijnheer Penris, ik ben 24 uur per dag minister-president. Ik werk dag en nacht voor Vlaanderen en voor de vrijwilligers die in Vlaanderen actief zijn. *(Opmerkingen van de heer Penris)*

Dat kan voor u ook gelden. Ik sluit niemand uit. Ik kan echter niet beweren dat ik om 17 uur gedaan heb. Ik denk trouwens niet dat het om 17 uur gedaan zal zijn.

Ik heb er zorg voor gedragen geen misbruik van briefpapier of van wettelijke sites te maken. Ik hoop dat na dit debat in dit halfroond zal worden gesteld dat we die duizenden vrijwilligers onverkort steunen en dat we hen nodig hebben. Dat is een belangrijk signaal. Dit staat los van de andere zaken, waarover op andere plaatsen zal worden gediscussieerd. In het licht van al die discussies en al die vragen die bepaalde mensen moeten beantwoorden, moeten we het signaal geven dat we resoluut voor die vrijwilligers en voor dat middenveld gaan. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u hebt gewoon compleet naast de kwestie geantwoord. De politieke verdedigingslijn van CD&V ten aanzien van het ACW – we hebben het trouwens in het actualiteitsdebat ook gehoord – is dat men de vrijwilliger aan het aanvallen is. Dat is dus niet waar. Het debat gaat niet over de vrijwilliger. Uw partij en zelfs u als minister-president misbruikt de vrijwilliger ... *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Jawel, dat hebt u gezegd. U misbruikt de vrijwilliger en bij uitbreiding misschien de Arco-spaarder om in feite de aanval op praktijken van het ACW, die niet door de beugel kunnen, min of meer – min of meer – te minimaliseren. Dat is wat u doet! Dat is wat u doet als minister-president. Dat kan natuurlijk niet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister-president, u hebt het zeer duidelijk gezegd: “De aanval op het middenveld moet stoppen, omwille van de vrijwilligers.” Excuseer, wie heeft die vrijwilligers in vertwijfeling gebracht? Wie? (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

De top van het ACW heeft ze in vertwijfeling gebracht. Daar gaat het uiteindelijk over. Het ACW is niet alleen een sociale organisatie maar is ook een politieke organisatie die parlementsleden maakt en kraakt, die zelfs bepaalt wie er tot een bepaalde partij mag toetreden of niet, die aan politiek doet. Men waande zich ongenaakbaar en dacht dat men zich alles kon permitteren. Men valt vandaag van de sokkel, maar het komt u niet toe om de vrijwilliger te misbruiken en dat proberen te minimaliseren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister-president, lippendienst vooral aan de vrijwilliger. Ik vraag twee dingen. Ik vraag u dat het in het Vlaams beleid zichtbaar wordt dat u wel degelijk geeft om het middenveld en om die vrijwilliger. Ik vraag u dat u meer zult doen dan een open brief op uw site zetten, maar er ook voor zult zorgen dat het Vlaamse beleid is afgestemd op de vrijwilligers en het middenveld.

Minister-president, misschien moet u bellen naar uw federale collega Vanackere om hem te zeggen dat het een goed idee zou zijn om de onderzoekscommissie-Dexia van start te laten gaan. Ik denk dat die vrijwilliger er absoluut baat bij heeft dat er zo snel mogelijk klaarheid is in elke vorm van financiële constructie zodat die vrijwilliger, met een gerust gemoed en een proper geweten, kan beginnen met zijn werk te doen voor de samenleving.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, u vraagt of ik de vrijwilligers steun. Natuurlijk. ‘J’ai eu une jeunesse flamande.’ Toen ik 14 jaar was, ben ik met mijn kartonnen doosje naar Melchtal getrokken. Dankzij de christelijke arbeidersbeweging heb ik voor de eerste keer bergen gezien. Je moet mij de christelijke arbeidersbeweging niet leren kennen. Ik heb er heel veel respect voor. Laat dat duidelijk zijn.

Maar minister-president, er is iets mis met uw timing. Waarom vraagt u nu plots steun voor de vrijwilligers? Waarom hebt u dat niet op andere momenten gedaan? Omdat u inderdaad de kritiek op de ACW-top wilt smoren door gebruik te maken van het Vlaamse, gezonde sentiment dat de Vlamingen hebben voor de vrijwilligers.

Het moet ook gedaan zijn dat de CD&V een exclusief recht claimt op de vrijwilligers. Er zijn niet alleen de vrijwilligers van de christelijke arbeidersbeweging. Er is ook het Rode Kruis, er is ook het Vlaamse Kruis. Er is ook de Rotary Club. Er is ook de Lions Club die heel veel caritatieve dingen doet. Er is in Vlaanderen een heel breed landschap van vrijwilligers. Ook die mensen moeten wel eens een hart onder de riem krijgen. Er is geen monopolie op vrijwilligersschap.

Minister-president, ik heb toch wel een beetje de indruk dat u met de langste campagne uit de politieke geschiedenis bent begonnen, want u kunt natuurlijk tellen. Er zijn 200.000 vrijwilligers. Die kunnen misschien worden ingezet om uw affiches te plakken in 2014. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Minister-president, u zei daarnet dat de verkiezingen nog niet begonnen zijn, maar met deze open brief geeft u alleszins een andere indruk. Ook Open Vld staat uiteraard achter die duizenden vrijwilligers waarvoor we alle waardering hebben waarover wij beschikken.

Maar dat is – en in die zin sluit ik me aan bij wat de heer Bouckaert zegt – noch de vraag, noch het probleem. Het ACW heeft zich ten overstaan van het middenveld en die vrijwilligers misdragen. En dus is onze vraag of u, als eminente CD&V’er, het ACW erop zult wijzen dat het moet rechtrekken wat het zelf heeft kromgetrokken, en dat het het vertrouwen van al die vrijwilligers moet herstellen, door transparantie. Volgens ons zijn die duizenden vrijwilligers

niets met die troostende woorden, al zijn ze op zich wel mooi geformuleerd. Ze zijn daar niets mee, ze vragen dat u zich zou afkeren van de praktijken binnen het ACW.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Het siert de minister-president dat hij het via een open brief opneemt voor de gewone vrijwilliger. Dat is ook mijn bezorgdheid, onze bezorgdheid, de bezorgdheid van heel veel mensen in het halfrond. Ik ben zelf zo'n vrijwilliger. Ik ben bestuurslid van een lokale Kristelijke Werknemersbeweging (KWB), heel bescheiden. Ik ben dus actief in de basis van die christelijk geïnspireerde beweging. En ik ben daar niet alleen in binnen de N-VA. Waarschijnlijk zijn er nog talloze mensen uit de verschillende partijen in dit halfrond die lid zijn van dat bredere middenveld.

Minister-president, wij zijn allemaal fier dat Vlaanderen zoveel vrijwilligersverenigingen telt, vanuit welke inspiratie, obediëntie of gezindheid ook. Alleen wil ik, samen met die basis, dat de top van mijn vereniging correct en fair handelt. Ik hoor veel signalen dat er bij de basis grote bezorgdheid is over het feit dat de voeling van de top met die basis al enige tijd totaal zoek is. Dat komt van de mensen op het terrein.

Minister-president, u hebt een paar dagen geleden gesproken over “aanvallen die mogelijk ongegrond zijn”. Maar u moet met mij vaststellen, dat wij dag na dag nieuwe feiten horen en zien. Waar rook is, blijkt nu ook vuur te zijn. Alleen een federale onderzoekscommissie kan eindelijk duidelijkheid brengen, en dat zal die talloze vrijwilligers ten goede komen. *(Applaus bij de N-VA)*

Minister-president Kris Peeters: Collega's, sommigen dringen erop aan dat ik mij zwaar zou bemoeien met het ACW, anderen zeggen dat ik daar als minister-president ver weg van moet blijven. U ziet, we hebben alles in dit halfrond.

Ik herhaal dat ik een vraag heb gekregen – en de journalist die daarbij was, is hier aanwezig. En ik antwoord meestal op vragen, hier, maar ook als journalisten mij een vraag stellen. Ik heb geantwoord dat mijn grote zorg de vrijwilligers en het middenveld zijn. Na die persontmoeting heb ik een brief rondgestuurd waarin de jeugdbewegingen, de mutualiteiten, het Rode Kruis, Kom op tegen Kanker enzovoort allemaal zijn opgenomen. Daar staat nergens iets in over de top van ACW en dergelijke.

Het is niet de eerste keer dat ik met de Verenigde Verenigingen contact heb. Wij geven ondersteuning aan de vrijwilligers. Volgende week zijn er belangrijke elementen ten aanzien van die vrijwilligers. Deze Vlaamse Regering en ikzelf ondersteunen de vrijwilligers, de Dag van de Vrijwilliger enzovoort. Ik doe dat ook in Vlaanderen in Actie en Pact 2020. De Verenigde Verenigingen, die alle vrijwilligersverenigingen groeperen, zijn daarin meegenomen.

Ik denk dat wij met z'n allen die vrijwilligers koesteren en er de nodige ondersteuning aan willen geven, wat ze zeker van de Vlaamse Regering kunnen krijgen, en dat niet alleen de minister-president, maar ook heel dit Vlaams Parlement de vrijwilligers een warm hart toedraagt.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u zei dat we niet in campagnemodus mogen zitten, maar u bent de man die zegt dat hij Bart De Wever kan verslaan, en nu probeert u het ACW wat uit de wind te zetten. Maar voor de rest zijn we niet in campagne.

U had er, omwille van die vrijwilliger, veel beter aan gedaan om de praktijken van een sociale organisatie die zich ingeschreven heeft in het casinokapitalisme, nadien een beroep heeft gedaan op de staat en de belastingbetaler om zo veel mogelijk uit de brand te slepen, en vervolgens nog een lening met bijzonder gunstige voordelen kon afdwingen bij een overheidsbank – dat is de verwevenheid tussen politiek en sociale organisaties –, aan de kaak te stellen.

Ik denk dat u er allang spijt van hebt dat u die brief hebt geschreven. Er zijn immers momenten waarop men beter zwijgt. Ik denk dat u, met deze brief en de manier waarop u dat politiek hebt geduid, uzelf in de voet hebt geschoten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijn betoog behelsde twee punten, en er was een duidelijke hiërarchie tussen die punten. Mijn eerste punt was dat u ervoor moet zorgen dat uw Vlaamse huishouding op orde is, dat u dus moet stoppen met de verstaatsing die bezig is, vooral in de integratiesector. Daar zullen dertig jaar vrijwilligersbeleid en een volledig middenveld worden weggeveegd. Begin daarmee: dat is goed voor mij.

Dan is er mijn tweede punt. Moet u zich bemoeien? U hebt zich bemoeid. U hebt een brief geschreven. Als u zich dan toch bemoeit, dan zou ik liever hebben dat u iets meer doet dan die brief schrijven. Als u het dan toch niet kunt laten, zorg er dan voor dat we tot de bodem kunnen komen van heel het probleem van de financiering.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister-president, ik sluit me aan bij de heer Van Hauthem. U had beter gezwegen, en als u uw mond had opgedaan, dan had het over de ACW-top en hun financiële perikelen moeten gaan.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u een metamorfose aan het ondergaan bent. Ik heb u altijd gezien als Mister Flanders, als ‘the fair face of Flanders’, om een uitdrukking van Patricia Carson te gebruiken, als een Vlaamse centumpoliticus die gaat voor meer Vlaamse autonomie en voor een copernicaanse omwenteling, die een partijoverschrijdende aantrekkingskracht heeft. Dat lijkt me gedaan te zijn. U dropt de copernicaanse revolutie in de vuilnisbak. U gaat alleen nog maar voor de zesde staatshervorming. U treedt nu plots heel partijdig op, zelfs niet voor CD&V, maar om de ACW-top in te dekken door die vrijwilliger naar voren te schuiven. Wat moeten de UNIZO-bedrijfsleden daarvan denken? U begaat een zware vergissing. U evolueert van Mister Flanders naar een waterdrager van een organisatie die sterk aan zelfbediening doet, en dat is geen goede zaak voor u en geen goede zaak voor ons. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het faillissement van VPG in Olen en maatregelen voor de werkgelegenheid in de Kempen

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, minister-president, geachte leden, het is uiteraard van alle tijden, maar de jongste tijd worden we wel heel vaak geconfronteerd met sluitingen en afslankingen van bedrijven, met nogal wat ontslagen als gevolg, in heel Vlaanderen. Daarnet hebben we het nog heel even gehad over Limburg. U zei te werken aan een plan ter zake, dat zal worden uitgevoerd.

Ik wil echter ook uw aandacht vragen voor de Kempen. Gisteren werden we daar immers geconfronteerd met de aanvraag tot faillissement van een kippenverwerkingsbedrijf in Olen, dat enkele jaren geleden een financiële injectie heeft gekregen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv), waarin de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM) toch een aandeel van 27 procent heeft. Dit faillissement zal leiden tot 450 ontslagen. Dan gaat het over heel laaggeschoolde mensen en ook over heel veel anderstaligen. Dat geeft bijzondere problemen met het oog op de toeleiding naar een nieuwe baan.

Minister-president, zal de VPM mee verder zoeken naar een overnemer? Wat zal de houding van de Vlaamse Regering in dezen zijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Wat Limburg betreft, wijs ik er u op dat we een strategisch plan Limburg in het Kwadraat hebben geformuleerd. U hebt er trouwens ook al naar verwezen. Dit plan is in uitvoering. Maar er zijn ook andere regio's in Vlaanderen die ook onze aandacht moeten krijgen. De Kempen is daar één regio van. We moeten er zelfs voor opletten dat, als we in Limburg een volledig plan uitwerken, er bedrijven zullen zijn die dan zeggen dat ze beter naar die prachtige provincie kunnen gaan ondernemen, en dan de Kempen of andere subregio's van Vlaanderen verlaten. Dat is een zorg die we hebben en goed in de gaten moeten houden, want het kan natuurlijk wel een probleem oplossen in Limburg, maar mogelijk een probleem creëren in de rest van Vlaanderen.

Mevrouw Deckx, u verwijst naar een specifiek bedrijf, namelijk kipverwerker Verbinnen (VPG) uit Olen. Het is altijd wat delicaat om over specifieke dossiers te spreken. U hebt het zelf al even aangehaald: er is een participatie van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv), een beursgenoteerde, onafhankelijke vennootschap, waar er geen politieke inbreng, laat staan druk kan worden gerealiseerd. Maar dit bedrijf, met een belangrijke tewerkstelling, zit serieus in de problemen: een faillissement en andere problemen.

Ik kan u zeggen dat ik ook voor dit bedrijf kandidaat-overnemers bij mij heb gehad. Bijna elke dag zijn er bedrijven die komen aankloppen: sommige om een serieus probleem te melden, andere die van de gelegenheid gebruik willen maken om bijvoorbeeld te kijken of ze verder kunnen gaan met het kipverwerkingsbedrijf Verbinnen. Die contacten verlopen in een zeer vertrouwelijke sfeer, want bij het minste dat daarover naar buiten komt kan de kandidaat-overnemer al zeggen dat hij ermee stopt.

Voorzitter, ik wil er wel op wijzen – maar de heer Sabbe is er nog niet – dat alle bedrijven die langskomen, vragen welke steun ze kunnen krijgen: welke investeringssteun, welke opleidingssteun, welke waarborgen? Er is de laatste weken nog geen enkel bedrijf bij mij langsgesproken alleen maar om me te zeggen dat het een bedrijf had overgenomen en geen enkele steun van Vlaanderen nodig had. Dit alvast voor die sprekers die straks nog iets over de subsidies zullen zeggen.

Ik probeer om in elk dossier alle agentschappen en iedereen rond de tafel te brengen om duidelijk te maken dat wij alles zullen organiseren met alles wat erbij hoort, zodat zij niet van hot naar her moeten hollen. Wij kunnen natuurlijk ook maar stappen zetten in het geven van ondersteuning wanneer zo een bedrijf op een duurzame wijze kan worden ontwikkeld en de werkgelegenheid maximaal wordt behouden.

Ik heb een ander voorbeeld dat in de pers is geweest, namelijk het IJsboerke. De kandidaat-overnemer daarvan is ook bij mij geweest. Ik kan er nog zo een paar aangeven, om aan te tonen aan iedereen dat we in Vlaanderen intensief alles proberen te doen om de bedrijven door deze moeilijke periode te loodsen.

We zitten nu in een andere fase wat VPG betreft, namelijk hoe we daar naar werkgelegenheid toe proberen oplossingen uit te werken, met de ondersteuningsmechanismen die we hebben, met waarborgen enzovoort. Maar, nogmaals, we brengen de duidelijke boodschap dat het een duurzaam bedrijf moet zijn. Wij gaan geen geld investeren in een bedrijf waarvan PMV en andere niet van overtuigd zijn dat het op een duurzame verder kan worden georganiseerd en verder kan uitgroeien.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister-president, ik ben blij dat u er effectief mee bezig bent. Er is inderdaad een zeer grote noodzaak. U verwijst zelf al naar IJsboerke. Ook over Philips hebben we niet nog niet zo lang geleden een kort debat gevoerd in de plenaire vergadering.

Collega Smaers heeft toen gesproken – en uzelf trouwens ook – over de Open Manufacturing Campus (OMC) in Turnhout. U weet dat dat project regionaal zeer erg gedragen is. U hebt in dat verband toen ook gezegd dat u misschien eens moest uitzoeken hoe u dat project kon versnellen, en hoe dit sneller zou kunnen worden uitgerold.

U hoopte toen ook een halt te kunnen toeroepen aan de reeks van sluitingen en afvloeiingen. Mijn bijkomende vraag is wat de stand van zaken is. Is daar nog verder werk van gemaakt? Wat kunnen we daar op termijn nog van verwachten?

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Voorzitter, minister-president, collega's, iedereen zal ongetwijfeld weten dat in de Kempen vele industriële bedrijven zijn gevestigd die het moeilijk hebben. Opnieuw gaat er spijtig genoeg een Kempens bedrijf failliet, de kippenverwerker Verbinnen uit Olen. 450 mensen worden onmiddellijk ontslagen. Alsof het nog niet erg genoeg is, zal de laatste werkmaand niet worden uitbetaald en zullen die mensen pas een werkloosheidsuitkering krijgen in de maand april.

Minister-president, u hebt terecht gezegd “zoals de andere getroffen regio's in Vlaanderen”, want de Kempen zijn spijtig genoeg niet alleen. De Kempen hebben nood aan een krachtig regionaal ondersteuningsbeleid vanuit de federale, de Vlaamse en de lokale overheden. Deze overheden moeten een klimaat scheppen waarin de werkgelegenheid wordt gestimuleerd en de ondernemingen worden aangetrokken.

Minister-president, mijn vraag is eigenlijk al gesteld: wat zult u daadwerkelijk ondernemen? U zult het ongetwijfeld met mij eens zijn dat de werkgelegenheid moet worden gestimuleerd in plaats van dat de belastingen worden verhoogd.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister-president, de situatie is geschetst. Ik denk dat het heel duidelijk moet zijn dat Verbinnen Poultry Group een bedrijf is, zoals er nog vele zijn, waarin heel wat laaggeschoolden werken. In dit geval zijn bij de 450 werknemers ook meer dan 30 verschillende nationaliteiten. Dat is een grote groep van mensen waarvoor we naar oplossingen moeten zoeken.

Ik wil twee bemerkingen meegeven. Ten eerste gaat het in het algemeen over laaggeschoolde mensen. Als ik de analyse maak van het probleem van het bedrijf, de gestegen productiekosten, denk ik dat ook hier het element van de loonkosten zeker belangrijk is. Ten tweede ben ik het volledig met u eens dat je ondersteuning alleen geeft aan die ondernemingen waar er een toekomstperspectief is. Bij IJsboerke hebben we gezien dat het probleem door een Kempense onderneming mee opgelost is, Glacio, niet voor de 100 procent, maar je ziet dat daar een dynamiek van uitgaat. Dergelijke ondersteuning worden wel degelijk gegeven. Hier is voor deze laaggeschoolden een extra impuls nodig naar begeleiding naar ander en nieuw werk. Voor laaggeschoolden zijn er nog heel wat knelpuntvacatures.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, het woord is al gevallen. Niet alleen in Olen zijn er problemen, we maken ze ook mee bij Philips en bij Janssen Pharmaceutica. Dat zijn toch wel onderzoeksgerichte industrieën. Als het daar begint fout te gaan, baart me dat nog meer zorgen dan wanneer er hier en daar een bedrijf failliet gaat. Ik zeg dat in alle redelijkheid.

Bij de opmaak van een streekcharter en bij het aantreden van de nieuwe gemeentebesturen in de Kempen, moeten we van de gelegenheid gebruik maken om te sturen in de richting van innovatie, Nieuw Industrieel Beleid en moderne, alternatieve, duurzame energie in de Kempen, waar er veel mogelijkheden voor zijn. Daar zit een kans om ook in de Kempen, om uw woorden te gebruiken, een transitie op gang te brengen naar meer duurzame energie en

voor tewerkstelling. Die kansen moeten nu worden aangegrepen bij het aantreden van de nieuwe gemeentebesturen en de opmaak van het streekcharter dat nog niet is voltooid.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Eerst en vooral betuig ik mijn medeleven aan de werknemers die bij Verbinnen niet langer aan de slag kunnen. Een aantal collega's hebben erop gewezen dat in de Kempense regio er meer aan de hand is. Een aantal zaken spelen daarin mee, onder meer het feit dat we een sterke industriële en productiebedrijvigheid kennen, dat er heel wat laaggeschoolden werkzaam zijn in bedrijven zoals Verbinnen in die productie- en verwerkende nijverheid en dat er een aantal knipperlichten aanspringen, onder meer de werkzaamheidsgraad en vooral de mensen die in tijdelijke werkloosheid zitten.

De tijdelijke werkloosheid is altijd een knipperlicht en eigenlijk hebben we een redelijk hoog cijfer: 9222 mensen in het arrondissement Turnhout zitten in het regime van tijdelijke werkloosheid. Voor het overige zit onze werkzaamheidsgraad op het gemiddelde van Vlaanderen, maar door de aard van de nijverheid en de productienijverheid in onze regio, is er een mogelijk gevaar voor de toekomst. Ik pleit er daarom voor, net zoals de heer Peeters, om het transitieproces in die regio extra te ondersteunen en om over te gaan op het Nieuw Industrieel Beleid. Ik ben er zeker van dat we een voorbeeldfunctie kunnen vervullen, maar dat vergt tijd en ondersteuning.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, alle parlementsleden die heel nauw contact hebben met de Kempen, hebben terecht hun zorg uitgedrukt en hun medeleven getoond met de mensen die hun job dreigen te verliezen. En het is heel terecht om dat te doen.

Ik heb deze week nog contact gehad met de top van Philips. Het is altijd heel delicaat om daarover te communiceren. De heer Deckmyn is nu weg, maar als te snel wordt gecommuniceerd, wordt gezegd: “van jobchinees tot andere, wat is dat allemaal?”. Ik ben heel terughoudend om er iets over te zeggen, maar ik kan u verzekeren dat ik contact heb gehad met Philips.

U hebt gelijk, de Kempen moeten ook de aandacht krijgen die ze verdienen. Het is een regio waar hard gewerkt wordt en waar men niet bij de pakken blijft zitten. De regio krijgt het nu zwaar te verduren gezien de activiteiten en de industrie die er ook klappen krijgt, daar wees mevrouw Smaers terecht op. Ik wil samen met heel de Vlaamse Regering antwoorden geven, niet alleen voor de Kempen, maar ook voor andere regio's die het hard te verduren hebben. We willen de transitie versnellen, want dat is toch ook een interessant gegeven. Ik verwijs nog eens naar de eerste discussie waarin nog eens wordt aangetoond hoe belangrijk het is om dat transitiebeleid en de langetermijnvisie door te trekken en om ons niet te laten verleiden tot goedkope en niet-relevante opmerkingen.

Ik weet ook heel goed, mijnheer Van Dijck, dat wanneer we spreken met kandidaat-overnemers, zij meestal met een blaadje komen. Ze zeggen dat ze mogelijkheden hebben in Nederland, in Duitsland enzovoort, en ze geven ons het overzicht van de kosten. We hebben het hier al een paar keer gehad over de loonkost, ook al is dat niet direct mijn bevoegdheid, en er is een serieus probleem om mensen ervan te overtuigen om hier te investeren, zeker wanneer het gaat over laaggeschoolden. Dit is een serieus probleem, ik onderstreep het hier nogmaals. Ik roep degenen die ook op andere niveaus een inbreng kunnen doen, dus op. En ik zal dat zelf ook doen, maakt u zich daarover geen zorgen.

Mijnheer Peeters, mevrouw Smaers, ik kan alleen maar onderstrepen dat ik niet alleen 24 uur per dag minister-president ben, maar dat ik echt probeer, samen met alle agentschappen en alle mensen, om al die dossiers op te volgen, te bekijken wat we kunnen doen en om alle steun uit de kast te halen. Bij de volgende actuele vraag wil ik daar graag eens op antwoorden, want dit is nu van essentieel belang. Het wordt hard gespeeld. Men vraagt eerst wat we kunnen geven en dan komt men een week later terug om te zeggen wat men van

anderen kan krijgen. Als wij daar dan niet over kunnen, komt men niet naar hier. Daarmee zijn we nu bezig, daarmee worden we nu geconfronteerd.

De Kempen verdienen ook onze aandacht. Er is heel wat potentie, er zijn heel wat mogelijkheden. Maakt u zich geen zorgen – en ik zal ook West-Vlaanderen en de andere regio's niet uitsluiten – het is niet alleen Limburg die onze aandacht verdient en krijgt.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister-president, ik dank u. Ik ben heel blij dat u een aantal keer hebt bevestigd dat de Kempen de aandacht zullen krijgen die ze verdienen. Dat is heel terecht.

Ik zou het nog even over iets anders willen hebben. Het betreft eerder een bevoegdheid van minister Muylers, maar u kunt hem de boodschap zeker wel overbrengen. Ik denk dat we in dezen bijzondere aandacht moeten hebben voor de begeleiding van de mensen die zonder job vallen in dit bedrijf, want het is een heel specifieke groep werknemers.

Ik zou ook nog heel graag de aandacht vragen voor alle mensen die hun job verliezen, maar geen deel uitmaken van zo'n groot bedrijf en veel minder in de aandacht komen. Het zijn ook mensen die op straat komen te staan zonder omkadering. Ook voor hen moeten we de nodige aandacht hebben.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroi tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de timing van de begrotingscontrole 2013, in het licht van het Europese begrotingskader

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Minister-president, in september 2012 heb ik u op deze tribune gewaarschuwd voor het feit dat uw begroting 2013 enkel maar op papier in evenwicht is. Maar goed, u weet dat elke keer te verdoezelen door allerlei begrotingstrucjes.

Als ik achteromkijk en de vier begrotingsjaren overschouw, dan werd de enige echte structurele maatregel die doorheen de jaren werd genomen, betaald door de werkende Vlaming. De afschaffing van de jobkorting heeft de werkende Vlaming per persoon 250 euro gekost. De Vlaming die al in de diepe miserie zit, degene die een echtscheiding meemaakt, zal bij de inkoop van de gezinswoning gemiddeld ongeveer 3000 euro meer moeten betalen.

Op 17 januari 2013 trad uw belangrijkste adviesorgaan, de SERV, de kritiek van Open Vld bij en berekende het verlies van deze begroting op 473 miljoen euro. Minister-president, op basis van het Europees semester moet de Belgische regering haar begrotingscontrole voor eind april voorleggen. Laat het duidelijk zijn – hopelijk zult u dat niet betwisten –: in die cijfers zitten uiteraard ook de begrotingen van de deelstaten.

In de commissie hebt u in mijn bijzijn recent nog verklaard dat u bijzonder veel waarde hecht aan die nieuwe Europese begrotingsnormen, en terecht. U ervaart ze als belangrijk. We weten dat u nogal snel het woord belangrijk in de mond neemt, maar kijk, wat lees ik in de regeling van de werkzaamheden van de commissie Algemene Zaken en Begroting van 26 februari? Begrotingscontrole mei 2013. Minister-president, dit is natuurlijk onaanvaardbaar. Stop met de hete aardappel voor u uit te schuiven. Neem uw verantwoordelijkheid en verklaar ten overstaan van dit parlement dat u die begrotingscontrole 2013 zult uitvoeren voor eind maart 2013.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Artikel 15, paragraaf 2 van het Rekendecreet zegt dat het voor 30 april moet worden ingediend bij het Vlaams Parlement. Ik vroeg even aan de voorzitter hoe het komt dat ...

De heer Sas van Rouveroi: Het spijt me, ik kan maar lezen wat er staat.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb geleerd me niet te bemoeien met de werkzaamheden van het Vlaams Parlement. Af en toe heb ik daar wel de neiging toe, maar ik heb die weten te onderdrukken in de loop der jaren.

De heer Sas van Rouveroi: Dat is niet goed gelukt, vind ik, maar goed.

Minister-president Kris Peeters: We gaan er alles aan doen om artikel 15, paragraaf 2, van het Rekendecreet te respecteren. Mijnheer van Rouveroi, ik dacht even dat u het zou hebben over de twopack. Op het Europese niveau is dat een interessant debat, los van de inhoud: uw intro even herhalen en hopen dat de camera's nog draaien en dat het er bij de mensen in gaat dat de KU Leuven met een rapport heeft aangetoond dat de jobkorting zijn doel volledig miste. Maar goed, dat is een ander debat. Als u daarop nog wilt terugkomen, dan wil ik dat ook.

Ik wil me niet moeien met de werkzaamheden van het parlement, maar als ik het goed heb begrepen, zal er volgens de twopack die Europa binnenkort zal goedkeuren, uiterlijk op 15 oktober een ontwerp van begrotingsplan moeten worden ingediend bij Europa. Tegen 30 november zal er dan een reactie komen van Europa. We zullen toch eens moeten nagaan hoe we vanaf 2014 een en ander zullen organiseren. Dat lijkt me een interessant debat, maar dat ligt u misschien nog niet zo na aan het hart.

Maar maak u geen zorgen, we zullen doen wat we moeten doen. Als we de datum niet halen – waar ik niet van uitga –, zult u me vragen waarom niet en dan zal ik daarop antwoorden. Maar het ziet ernaar uit dat we de streefdatum van 30 april in uitvoering van artikel 15, paragraaf 2, van het Rekendecreet zullen respecteren.

De heer Sas van Rouveroi: Dat zal dus niet volstaan, minister-president. Waarom niet? U hebt het over de twopack, maar ik heb het over de sixpack, en die is ondertussen al goedgekeurd. Dat Europees semester dwingt de lidstaten hoe dan ook om voor eind april de begrotingscontroles in te dienen, en niet alleen de begrotingscontroles, maar ook de verdere stappen in het begrotingstraject.

Voor Vlaanderen en bij uitbreiding België betekent dit het Stabiliteitspact voor de jaren 2014 en 2015. Met andere woorden, als de Belgische regering – en dat is zo – op basis van deze Europese regelgeving verplicht is om dit voor eind april in te dienen, dan is het toch evident dat de begrotingen van de deelstaten daar ook onder ressorteren. U moet met andere woorden dit parlement zeker niet in mei, zoals het in de commissiewerkzaamheden wordt gepland, maar eind maart vatten met uw besparingsvoorstellen, waarvan ik hoop dat ze dit keer structureel zullen zijn. Zo zult u in de loop van april daarvoor de geëigende besluitvorming in de plenaire vergadering kunnen krijgen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: De heer van Rouveroi brengt hier inderdaad een heel pertinent punt aan de orde. In het verleden heeft de Federale Regering de verslaggeving hierover bij Europa ingediend. Hebt u al van de Federale Regering de vraag gekregen om te versnellen?

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Minister-president, u herinnert zich waarschijnlijk mijn toespraak van eind vorig jaar over de begroting. Ik zei toen: “Exultate, jubilate, de Vlaamse begroting is in evenwicht!” De parameters zijn ondertussen geëvolueerd in vergelijking met het moment waarop de begroting werd opgesteld. Ik meen mij te herinneren dat u toen hebt gezegd dat u heel snel aan een eerste begrotingscontrole zou werken. Nu is het gepland voor de maand

mei, en u zegt dat u zich aan het Rekendecreet zult houden. Dat is natuurlijk niet hetzelfde als wat u in december zegde. Hoe komt het dat u zich niet aan uw belofte van december houdt?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Tack, ik vind dat 30 april zeer snel is. Ik houd dus mijn belofte. Belangrijker is natuurlijk dat wij de juiste maatregelen nemen en een begroting in evenwicht formuleren.

Mijnheer van Rouveroi, ik houd mij aan de decreten. *(Opmerking van de heer Sas van Rouveroi)*

Ik houd mij aan de decreten van dit huis. Wij zullen de voorziene timing absoluut proberen te respecteren. Ik heb geen weet van een vraag van de Federale Regering. Ik wil wel nog checken of mijn collega's, bijvoorbeeld de minister van Begroting, zo'n vraag hebben ontvangen. Er is bij mijn weten geen vraag om versnelling binnengekomen.

Mijnheer van Rouveroi, u weet dat de Hoge Raad van Financiën een advies zal geven. Het zou toch wijs zijn, ook van Open Vld en uzelf, om even te bekijken wat dat advies zal inhouden met betrekking tot de problematiek van het Stabiliteitspact? Ik weet niet wat er allemaal in dat advies zal worden opgenomen want ik heb het nog niet. Je moet stap voor stap doen wat je moet doen. Wij gaan voor een begroting in evenwicht. Ik druk mij bescheiden en voorzichtig uit, maar weinigen slagen daarin. Er zijn er zelfs die ervoor pleiten om het evenwicht achteruit te schuiven naar 2015. 'Panta rhei', alles is in beweging. U kunt ervan op aan dat wij na de begrotingscontrole het evenwicht van de begroting zullen herstellen. In deze tijden begrotingen opmaken is uiterst moeilijk. In drie maanden kan de situatie volledig anders zijn. De groei daalt van 0,7 naar 0,3 en naar 0 procent. Het zijn hectische tijden voor diegenen die begrotingen moeten opmaken.

Ik kan alleen maar zeggen dat we dat zeer serieus aanpakken, dat we daar het nodige overleg over plegen, dat ook de minister van Begroting daar per definitie dag en nacht mee bezig is, en dat we aan dit parlement tekst en uitleg zullen geven als we daarover een beslissing hebben genomen.

De heer Sas van Rouveroi: Minister-president, u zult toch eens overleg moeten plegen met minister Muylers. De heer Tack heeft het goed voor als hij zich andere uitspraken daarover herinnert. Minister Muylers heeft in de commissie verklaard dat het zijn bedoeling was om eind februari al met een begrotingscontrole te komen. Enige synchronisatie lijkt mij dus nodig.

U gebruikt het werkwoord herstellen. Dat is terecht. Dat impliceert dat het begrotingsevenwicht vandaag niet voorhanden is. De Federale Regering zal haar begrotingscontrole 2013 uitvoeren op basis van het Europees semester. Dat heeft op zich niets te maken met het advies van de Hoge Raad van Financiën dat tegen eind april wordt verstrekt, dat heeft in hoofdorde te maken met 2014-2015 en met het Stabiliteitspact waarrond nog altijd discussie bestaat.

Als u die begrotingscontrole 2013 niet tijdig oplevert, zal de Federale Regering aan de Europese regelgever heel moeilijk kunnen aantonen dat wij het begrotingstraject 2013 respecteren. U geeft nu zelf toe dat er inderdaad een begrotingsonevenwicht is. Laat de Federale Regering dit onevenwicht niet meeslepen tot in Europa, want dan komt het in het gezicht van de Belgen én van de Vlamingen terecht.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de versnippering van de Vlaamse subsidies aan bedrijven

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, we hebben het al vernoemd daarnet, Vlaanderen heeft nog wat zaken op de plank liggen. We hebben geen fiscale bevoegdheden en daarom moeten we het doen met subsidies. Daar kunnen we niet onderuit.

De laatste tijd komt er kritiek op die subsidies. We moeten die kritiek vroeg genoeg detecteren om er eventueel iets aan te doen. Ik zal niet verwijzen naar het voorbeeld van vorige week, want dat was zeer ongelukkig, maar de Industrieraad heeft er al naar verwezen. We hebben in de commissie Innovatie met minister Lieten al verschillende keren gesproken over de beide rapporten-Soete. Diezelfde kritiek komt daarin naar voren en die gaat over de versnippering van de subsidies.

De versnippering op zich is een zeer complexe toestand. Sommige bedrijven hebben ‘subsidiologen’ nodig om te achterhalen op welke subsidies ze een beroep kunnen doen en hoe ze die kunnen verkrijgen. Verder zijn de steunmaatregelen onvoldoende bekend. In de eerste maanden dat ik hier in het parlement zat, hebben we daar al een debat over gehouden naar aanleiding van een congres dat was georganiseerd door de Nationale Bank, u was daar ook aanwezig. Diezelfde opmerking werd toen gelanceerd door Voka.

Complex en te weinig bekend, dat leidt ertoe dat vooral grote bedrijven aanspraak kunnen maken op de subsidies. Welke initiatieven zult u nog nemen om dit te verhelpen? Hoe gaan we ervoor zorgen dat het landschap vereenvoudigt? Zo kunnen de subsidies terechtkomen waar ze moeten terechtkomen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, we hebben daar in de commissie al verschillende keren over gediscussieerd. U weet dat ik uw stelling onderschrijf, de beste oplossing om een economisch beleid uit te werken en te ondersteunen is via de fiscaliteit. Voorlopig hebben we nog altijd geen instrumenten inzake vennootschaps- of personenbelasting. Ik ben er nog altijd van overtuigd, en zal dat blijven, zolang dat niet gerealiseerd is, moeten we daarvoor blijven pleiten.

In afwachting moeten we zeer zorgvuldig omspringen met het subsidiëren van bedrijven. Ik heb daarnet gezegd dat ik elke dag vragen krijg van bedrijven over opleidingssteun, strategische steun enzovoort. Dat zijn zowel kleine als grote bedrijven. Al zijn ze onvoldoende geïnformeerd, ze weten wel dat Vlaanderen hen kan steunen.

We mogen niet alles op een hoop gooien, niet dat u dat doet, maar sommigen doen dat wel een beetje. Er is een verschil tussen directe steun aan bedrijven en steun aan intermediären die flankerende acties kunnen ondernemen. De steun aan bedrijven wordt uitgesplitst in innovatiesteun, ecologische investeringen, en investerings-, opleidings- en exportsteun. We kunnen dat niet allemaal in één zak steken. Dat is niet aangewezen en zelfs contraproductief.

Ook al zouden wij de eerste de beste oplossing, de fiscaliteit, kunnen toepassen, dan ben ik er nog van overtuigd dat u investeringen moet stimuleren, zeker wanneer het gaat over innovatie, met subsidies. Voor startende ondernemingen staat de vennootschapsbelasting bij wijze van spreken op nul, de eerste jaren betalen ze geen belastingen. Ik denk ook aan export. In de toekomst zijn er nog altijd, weliswaar in beperkte mate, subsidies nodig.

Maar, zoals we hebben gezegd in de commissie, is er evaluatie nodig, op het juiste moment. Je kunt geen stop-and-gopolitiek voeren. Iets invoeren en dat het volgende jaar afvoeren is ook niet goed. Het moet de tijd krijgen om zich te zetten. Zeker in heel de problematiek van

innovatie kunnen stappen worden gezet. U hebt verwezen naar rapporten. Dat moeten we meenemen in de transitie van ViA. Wat nog tijdens deze legislatuur kan gebeuren, zal ook gebeuren.

Voorzitter, collega's, mijn grootste zorg nu is om bedrijven verder te stimuleren om te ondernemen en om buitenlandse bedrijven die zeer waardevol zijn voor onze Vlaamse economie aan te trekken. Ik verwijs naar Barcelona gisteren. Japanse bedrijven, Spaanse bedrijven, de biotechnologie: er zijn mogelijkheden, maar ik zal het pas kunnen als ik ook een financiële ondersteuning via subsidies kan toekennen.

De heer Matthias Diependaele: Dank u wel voor uw antwoord, minister-president. We zijn het er inderdaad over eens dat fiscaliteit de beste mogelijkheid is. Daarnaast zijn er subsidies en daar kunnen we ook nog waarborgen aan toevoegen.

U zegt dat er altijd verschillende soorten subsidies zullen zijn. Dat is natuurlijk omdat we met die subsidies, wat we anders met de fiscaliteit zouden hebben gedaan, ook beleidssturend willen zijn, in de eerste plaats om de doelstellingen te behalen die we met ViA vooropgesteld hebben. Ik hoop dat we inderdaad werk kunnen maken van enkele zaken zoals onder andere meegegeven in het rapport-Soete, om daar duidelijkheid in te scheppen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister-president, ik dank om te beginnen de heer Diependaele, voor een zeer terechte vraag en bedenking. U hebt zelf gezegd dat we het daarover al enkele keren in de commissie hebben gehad. U weet ook dat het een van de bedenkingen is die ik al sinds het begin heb. We geven als Vlaanderen heel veel ondersteuning aan bedrijven, maar je hebt daarvoor bijna gespecialiseerde consultants nodig, net als de financiële middelen en de knowhow, om tot bij het beleid te kunnen geraken.

U zegt dat u elke dag bedrijven ontvangt. Ik neem aan dat we meer dan 365 bedrijven hebben en u er elke dag maximaal één kunt ontvangen. Ik vrees dat ze niet allemaal rechtstreeks bij u terecht kunnen. Het is een blijvend pijnpunt dat het succes van de middelen die wij hebben, enkel terechtkomt bij een kleine minderheid van grote bedrijven enerzijds en anderzijds een kleine minderheid van kleine bedrijven die heel goed georganiseerd zijn. Ik wil toch weten hoe u die kleine bedrijven echt kunt ondersteunen, want de faillissementen blijven toenemen. U hebt de middelen, maar ze geraken niet op de juiste plaats.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik kan de vraag van de twee vorige sprekers samenvatten: ook mijn fractie zou liever via de fiscaliteit werken dan via subsidies, maar we hebben geen probleem met subsidies voor innovatie. Het risico dat een onderzoeksproject mislukt is zo groot dat een kleine onderneming dat vaak niet kan dragen, in tegenstelling tot een grote.

Ik heb in uw toelichting niets gehoord dat me tegenstak, integendeel, ik kan dat helemaal onderschrijven. Maar u hebt eigenlijk niet geantwoord op de vraag van de heer Diependaele: gaat u extra inspanningen doen tegen die versnippering? Met dat probleem wordt de jonge ondernemer geconfronteerd, die ziet door de bomen het bos niet meer en moet een beroep doen op consultants.

Nu komt er weer een nieuw fonds bij. Inhoudelijk is dit een goed initiatief. Het Health & Care Fonds komt echter bovenop de bestaande initiatieven van de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM) en de Gewestelijke Investeringsmaatschappij Vlaanderen (GIMV). Ook binnen de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) bestaat een dergelijk fonds. Waar kan een startende onderneming terecht? Het blijft ingewikkeld in Vlaanderen. In feite herhaal ik dus de vraag die de heer Diependaele daarnet heeft gesteld.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, de heer Diependaele heeft zeer terecht verwezen naar een artikel dat afgelopen weekend in De Standaard is verschenen. Uit dat artikel blijkt dat ondernemers, en dan vooral de kleine ondernemers, niet eens weten welke subsidies allemaal beschikbaar zijn.

Ik onderschrijf grotendeels het discours dat we die subsidies nodig zullen hebben. Dit is vooral het geval op het vlak van innovatie. We hebben daarnet evenwel een debat over Vlaanderen in Actie (ViA) gevoerd. De minister-president heeft toen zelf verklaard dat we meer moeten focussen. Er zit veel in, maar we moeten zelf meer focussen.

De heer Diependaele en de heer Vereeck hebben terecht de vraag gesteld wat de minister-president gedurende dat laatste jaar nog zal doen om die focus tot stand te brengen en ervoor te zorgen dat de subsidies bij de kmo's toekomen. Voor de tewerkstelling zijn deze hier gelegen beslissingscentra, die voor veel arbeidsplaatsen zorgen, zeer essentieel. Ik wil de vraag van de heer Diependaele dan ook versterken.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, met betrekking tot dit debat lijkt het me heel belangrijk het kind niet met het badwater weg te gooien. In het licht van onze huidige bevoegdheden is een gericht subsidiebeleid wel degelijk nuttig. De heer Vereeck heeft al naar Onderzoek en Ontwikkeling (O&O) verwezen. Een pleidooi tegen versnippering mag dan ook geen pleidooi voor een standstill in het beleid zijn.

Het door de heer Vereeck aangehaalde fonds is binnen de bestaande structuren tot stand gekomen. Het volgt de wegen die onze bedrijven al kunnen volgen. Er zijn goede voorbeelden van de bundeling van ondersteuningsinstrumenten te vinden. Vorig jaar hebben 33.000 kmo's gebruik van de kmo-portefeuille gemaakt. Ik stel vast dat we met ons subsidiebeleid wel degelijk kleine bedrijven kunnen bereiken. Volgens mij moeten we met het Vlaams economisch beleid die weg blijven volgen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, deze discussie is niet nieuw. We hebben die discussie al verschillende keren gevoerd. Aangezien we geen fiscale bevoegdheden hebben, moet de Vlaamse Regering op dit vlak haar toevlucht nemen tot subsidiemaatregelen. Ik onderschrijf de vragen die de meeste andere sprekers hebben gesteld. Wat kunnen we verder doen om dit te vereenvoudigen?

Het gaat niet enkel om een kluwen van subsidiemogelijkheden in Vlaanderen. Dit kluwen wordt door de niet-homogene bevoegdheidspakketten nog eens versterkt. Het federaal beleid doorkruist het Vlaams beleid.

Ik heb twee weken geleden een vraag om uitleg over dit onderwerp ingediend. Federaal minister Laruelle heeft een zeer onvolledige lijst met subsidiemaatregelen uitgevaardigd. Jammer genoeg is mijn vraag om uitleg onontvankelijk verklaard. De vraag blijft echter onbeantwoord. Doorkruisen dergelijke initiatieven van de federale minister en andere initiatieven ter zake het beleid van de Vlaamse Regering niet?

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, ook voor ons blijft de fiscaliteit op de eerste plaats staan. We zijn echter nog een tijdje gedoemd met subsidies te werken.

Ik ben blij dat de kmo-portefeuille volgens de heer Bothuyne een succes is. We hebben tijdens de vorige legislatuur getracht verschillende subsidies in een groter pakket te bundelen. Binnen het Agentschap Ondernemen (AO) en het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) is de focus op kmo's komen te liggen. We hebben alles sterk vereenvoudigd om hun toe te laten hun weg te vinden.

We hebben tijdens de vorige legislatuur aan een vereenvoudiging van de subsidies en aan een fusie van agentschappen gewerkt. Die oefening is in de loop van deze legislatuur stilgevallen. We zouden graag opnieuw een oefening met betrekking tot de vereenvoudiging van de maatregelen zien. Daarnaast zouden we ook graag opnieuw een discussie over het samenbrengen van agentschappen voeren.

Eerlijk gezegd, denk ik steeds meer aan de mogelijkheid het AO en het IWT samen te voegen. Politiek gaat het om twee verschillende toezichthoudende ministers. Het zou dan ook moeilijker zijn dan tijdens de vorige legislatuur. Toen had ik beide agentschappen in de hand. Ik kon ze toen samenvoegen. De minister-president heeft me daar toen in gesteund. Aan het einde van deze periode van vijf jaar zullen we jammer genoeg geen nieuwe stappen in die richting hebben gezien.

Voor veel kmo's zou de samenvoeging van beide agentschappen een grote verduidelijking vormen. Ze zouden nog maar aan één agentschap moeten denken. Binnen dat agentschap zou dan iets gemakkelijker kunnen worden nagegaan waar de kmo's nood aan hebben en welke maatregelen het best zouden passen in de fase waarin de kmo's zich op dat ogenblik bevinden.

Minister-president, deze operatie lijkt me steeds zinvoller. Ik hoop dat u dit alsnog met minister Lieten wilt bespreken. Een fusie van agentschappen lijkt me opnieuw aan de orde.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik denk dat we ervoor moeten optellen dat we niet een aantal verhalen en terechte bezorgdheden uit het verleden blijven herhalen zoals bijvoorbeeld, dat de kmo's onvoldoende of niet in aanmerking komen voor subsidies. Mevrouw Turan, ik denk dat er godzijdank al een hele weg is afgelegd. Ik wil niet zeggen dat het perfect is, maar heel veel kleine en middelgrote ondernemingen zeggen dat F.I.T. de nodige ondersteuning heeft gegeven. Er is de kmo-portefeuille, waar de heer Bothuyne en mevrouw Ceysens ook naar verwezen hebben. Er is dus al een hele weg afgelegd. Zijn er nog kmo's die niet of onvoldoende weten welke subsidies ze kunnen krijgen? Ja. Moeten we nog bijkomende inspanningen doen? Ja, maar er is in al die jaren al een serieuze vooruitgang geboekt.

Versnippering is een negatief woord, maar je kunt ook niet zeggen dat door de fusie van agentschappen het probleem wordt opgelost. Er zijn ook stappen gezet in de frontoffice en de backoffice. In heel wat dossiers met enige omvang gebeurt het werken in de frontoffice met een accountmanager die zelf met F.I.T. en al die instellingen werkt. Het fusioneren op zich is dus geen doelstelling, maar het is vooral belangrijk dat de informatie en de beslissingen gestroomlijnd lopen.

Mijnheer Diependaele, wat kunnen we nog doen? Innovatie is een bevoegdheid van minister Lieten. Ik denk dat we allemaal bereid zijn om verdere stappen te zetten, ook tijdens deze legislatuur. Het is een constante zorg om te stroomlijnen.

Mijnheer Rzoska, er is een debat geweest over strategische steun. Er zijn stappen gezet, ook in het uitbreiden van bepaalde maatregelen die nu ruimer zijn dan in het verleden. Dat geldt ook voor de kmo-portefeuille, die nu zeer succesvol is.

We zetten dus stappen, maar als we grotere stappen moeten zetten, dan ben ik daar in ieder geval voorstander van en zullen we die in de schoot van de Vlaamse Regering bespreken.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, ik dank u. Ik denk dat we het over veel eens zijn, in de eerste plaats over de bezorgdheid an sich. Ik ben daarnet nog vergeten te zeggen dat het Agentschap Ondernemen zelf ook die bezorgdheid deelt en dat zo heeft meegedeeld in de media. Het is natuurlijk bij uitstek iets waarvoor de Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid moet nemen. Mijnheer Deckmyn, het is inderdaad waar dat er een eerder kleine component van de federale subsidies ook meespeelt.

We mogen het kind niet met het badwater weggooien. We hebben al een lange weg afgelegd, maar we moeten heel zorgvuldig kiezen. Er zijn twee sporen waarop je kunt werken: enerzijds is er de complexiteit en anderzijds het uitleggen van de complexiteit. Je moet heel voorzichtig zijn want als je enkel de complexiteit gaat uitleggen en meer begeleiding aan de bedrijven gaat geven, dan doe je aan symptoombehandeling maar raak je de wortel van het probleem niet. Er moeten dus twee sporen worden bewandeld, maar laat ons vooral beginnen met de complexiteit en een vereenvoudiging doorvoeren. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de benoeming van een burgemeester in Sint-Genesius-Rode

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de niet-benoeming van een burgemeester in Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, u hebt besloten om de drie mensen die werden voorgedragen als kandidaat-burgemeester van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem, niet te benoemen.

U hebt tegelijkertijd beslist om de kandidaat voor de gemeente Sint-Genesius-Rode wel te benoemen. Intussen hebben we kunnen lezen dat u een aantal tuchtprocedures bent opgestart en een aantal schorsingen hebt doorgevoerd.

Het niet benoemen van de drie betrokken kandidaat-burgemeesters lijkt mij logisch. De vorige keer zijn die ook al niet benoemd. Ze hebben nu dezelfde fouten begaan, dus lijkt het mij logisch dat ze ook nu niet benoemd worden.

Wat Sint-Genesius-Rode betreft, heb ik een dubbel gevoel. De persoon die voorgedragen werd, had niets te maken met de onregelmatigheden die gebeurd zijn bij het versturen van de oproepingsbrieven, maar dat betekent niet dat er geen onregelmatigheden gebeurd zijn.

Er zijn in Sint-Genesius-Rode onregelmatigheden gebeurd, minister. U hebt die beslissing van de gemeenteraad wel vernietigd, maar dat betekent niet dat er geen verantwoordelijken zijn die dat ineengestoken hebben. Kunt u die verantwoordelijken – niet de kandidaat-burgemeester die u alsnog benoemd hebt – vastleggen en ertegen optreden? De taalwetgeving is immers ook een wetgeving van openbare orde.

Wat de tuchtprocedures betreft, wil ik alleen opmerken dat we dat al heel lang vragen ten aanzien van een aantal mensen, bijvoorbeeld de toenmalige waarnemend burgemeester van Wezembeek-Oppem. Het valt mij op dat u die tuchtsancties nu pas hebt ondernomen en uitgesproken. Daar bent u toch een beetje laat mee.

Maar mijn essentiële vraag betreft de onregelmatigheden in Sint-Genesius-Rode. Wat gebeurt er met degenen die daarvoor verantwoordelijk zijn?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijn vraag heeft betrekking op de niet-benoeming van de drie burgemeesters. Dat lijkt mij een logische beslissing. Ik denk dat voor al wie de dossiers de jongste jaren gevolgd heeft, de burgemeesters van Linkebeek, Wezembeek-Oppem en Kraainem niet benoemd konden worden. Er is ook een negatief advies van de gouverneur

voor hun benoeming. Op dat vlak kan er geen enkele discussie bestaan. Ze hebben de afgelopen jaren herhaaldelijk gezegd dat ze de taalwetgeving – lees: de omzendbrief-Peeters – niet willen toepassen.

De oproepingsbrieven zijn door u of de gouverneur verstuurd. Is er een onderscheid tussen de drie gemeenten met betrekking tot wat er op het terrein gebeurd is? Het moet nu naar de Raad van State. Is het dan ook waterdicht, dat in hoofde van de burgemeesters de taalwetgeving is overtreden? Ik ken het dossier niet. Ik kan aannemen dat de gouverneur daar een aantal dingen over gezegd heeft. Dat is mijn vraag.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, de heer Rolin is uitgenodigd door de gouverneur. Hij heeft tegenover de gouverneur verklaard dat hij de taalwetgeving in bestuurszaken zou naleven en dat hij de vergaderingen van het schepencollege en raadszittingen in het Nederlands zal voorzitten en niet zal dulden dat er Frans gesproken wordt, en dat hij de omzendbrieven zal naleven, met inbegrip van de toepassing van de oproepingsbrieven. Ik heb dus een gunstig advies gekregen en heb hem benoemd tot burgemeester van Sint-Genesius-Rode.

Dezelfde procedure heeft zich voorgedaan met mevrouw Caprasse in Kraainem. Er waren immers geen imputeerbare feiten. Zij is ook uitgenodigd bij de gouverneur, maar heeft, net als in de vorige periode tegenover mij, tegenover de gouverneur gezegd dat zij zou weigeren om de taalwetgeving, met inbegrip van de omzendbrieven, na te leven. Met andere woorden: ongunstig advies, niet-benoeming.

De heer Thiéry van Linkebeek heeft in het verleden, net als zijn collega van Wezembeek-Oppem, de taalwetgeving herhaaldelijk overtreden. Dat zijn vaststaande feiten. Die twee zijn niet meer bij de gouverneur geroepen. Dat hoefde ook niet. De gouverneur heeft een ongunstig advies gegeven. De drie komen niet in aanmerking voor benoeming, omdat ze niet beschikken over de morele eigenschappen om burgemeester te zijn. Een burgemeester moet uitvoering geven aan de federale en Vlaamse wetgeving en aan de maatregelen van de Federale en Vlaamse Regering. En dus zijn die drie personen niet benoemd.

Zij kunnen naar de algemene vergadering van de Raad van State stappen, zoals u weet. Ze moeten daartoe binnen de dertig dagen een memorie indienen, waarna de Raad van State over negentig dagen beschikt om een arrest te vellen.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik had een bijkomende vraag gesteld. Dit was immers een vraag om uitleg die is omgezet in een actuele vraag.

Minister, ik had ook gevraagd waarom u die tuchtprocedures in feite nu pas hebt toegepast, en niet een paar jaar geleden. Ik denk dat we het antwoord daarop kennen. Men gaat nu naar de Raad van State. De procedure is anders. Dit komt nu voor de algemene, paritair samengestelde kamer van de Raad van State. Daardoor bestaat de mogelijkheid dat de omzendbrief-Peeters zelf in het geding komt. Het moet me van het hart dat dit Vlaams Parlement, en ook de Vlaamse Regering, niet alles heeft gedaan om een stokje te steken voor die regeling, die vorig jaar is goedgekeurd in het federale parlement en waarvan we wisten dat de enige bedoeling ervan was de mogelijkheid te creëren om de omzendbrief-Peeters alsnog onderuit te halen. Ik betreur dat. De regering en het parlement konden dat nochtans.

De heer Eric Van Rompuy: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dit is de juiste beslissing. Het gaat over de algemene vergadering van de Raad van State, maar ik heb er vertrouwen in. Die omzendbrief-Peeters is overeind gebleven in de onderhandelingen over Brussel-Halle-Vilvoorde. Die is op geen enkele manier in gevaar gebracht, en de toepassing ervan al evenmin. Goed, we zullen afwachten wat de Raad van State doet, maar de Vlaamse Regering heeft de juiste beslissing genomen om die drie burgemeesters niet te benoemen. In

het verleden hebben die steeds gesteld dat ze de Vlaamse taalwetgeving niet respecteren, die ze beschouwen als een soort interpretatie van het federale waarmee ze niet akkoord gaan.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, geachte leden, eerst en vooral bedank ik ook de vraagstellers. Voor de mensen in de Rand zijn die gebeurtenissen, wanneer er verkiezingen zijn, en dan als die verkiezingen achter de rug zijn, immers altijd een politieke kwestie. Een aantal leden hebben daar op voorhand al de nodige vragen over gesteld, in de commissie en de plenaire vergadering. Minister, ik meen dat we u kunnen feliciteren. U hebt niet te veel in uw kaarten laten kijken, maar u bent op de gepaste manier, op een kordate, maar logische wijze opgetreden.

Uiteraard volgen ook wij met spanning het vervolg van het verhaal en hoe dit afloopt. Mijnheer van Hauthem, ik neem aan dat we daartoe de komende weken nog de kans zullen krijgen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ook ik steun uw beslissing. Ik ben eigenlijk ook blij dat een aantal Franstalige burgemeesters wel benoemd zijn, zodat men ons niet kan verwijten tribaal op te treden en alleen maar te kijken naar het eventueel behoren tot een bepaalde politieke groep. Er wordt nauwgezet gekeken naar de bereidheid om de taalwetgeving te volgen. In die zin kan Vlaanderen niets worden verweten.

Ik wacht natuurlijk ook bang af. Ik blijf het immers verkeerd vinden dat men dergelijke beslissingen toevertrouwt aan de algemene vergadering. Dat is een blijk van wantrouwen ten opzichte van de Vlaamse staatsraden, die normaliter bevoegd waren voor het territorium Vlaanderen. Daarmee wordt eigenlijk gesuggereerd dat ze niet objectief de wetgeving toepassen, maar bevooroordeeld zijn ten voordele van Vlaanderen. Ik hoop dus dat dezelfde objectieve instelling ook tot uiting zal komen in de algemene vergadering, maar ik blijf het een onaanvaardbare Vlaamse toegeving vinden dat voor dit stukje territorium van Vlaanderen een uitzondering wordt gemaakt.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, ik wil nog even ingaan op het punt dat de heer van Hauthem heeft gemaakt met betrekking tot Sint-Genesius-Rode. In het verleden heb ik al heel duidelijk gemaakt dat men ten aanzien van collegiale beslissingen niet tuchtrechtelijk kan optreden. Als dé gemeenteraad, als hét college een beslissing neemt, is niet één persoon individueel verantwoordelijk. Dan kan men het tuchtrecht niet toepassen. Dat is de orgaantheorie.

Je kunt wel iemand die deelneemt aan die beslissing weigeren te benoemen omdat hij een beslissing heeft genomen die – in dit geval – een schending is van de wet. De heer Rolin was OCMW-raadslid, en die heeft niet deelgenomen aan enige beslissing. Wat hij tegenover de gouverneur ook heeft verklaard, sluit aan bij wat collega Bouckaert zegt. Als ze bij de gouverneur worden geroepen, ga ik uit van de goede trouw van de mensen.

In de vorige periode heb ik mevrouw Caprasse geroepen, en dat is precies om ze de kans te geven. Ik wil aantonen dat wij inderdaad niet tribaal oordelen – om de woorden van de heer Bouckaert te gebruiken –, want ik heb trouwens in het verleden de heer Andries in Wemmel benoemd, maar nu is er in Wemmel nog geen nieuwe voordracht.

Ik heb de kandidaat in Drogenbos nu benoemd, want in Drogenbos is de taalwet nageleefd. Ik heb in Sint-Genesius-Rode alle kansen gegeven aan de heer Rolin, want hij heeft verklaard dat hij de wet zelf naleeft. Ik denk dat het een goede zaak is dat er al drie gemeenten zijn die inderdaad zeggen dat ze zich conformeren aan die taalwetgeving.

Wat er met de procedure zal gebeuren, is het inderdaad nog altijd de afdeling Bestuursrechtsspraak is van de Raad van State die bevoegd is, maar het is niet langer de

Nederlandstalige kamer, maar het is de algemene vergadering. Ik ga ervan uit, collega's, dat de vaste rechtspraak van de Nederlandstalige Kamer overgenomen wordt. Ik heb heel uitdrukkelijk gemotiveerd wat de grondslag is van die beslissing.

Zoals ik al zei bij interviews, dit gaat hier niet over de poppetjes, dit gaat niet over persoon x, y of z. Het gaat hier over een fundamenteel principe waarop deze staat is gebaseerd, namelijk indeling in taalgebieden en het territorialiteitsbeginsel waar wijlen professor Senelle altijd zo heftig voor opkwam, zo vaak in de pen voor kroop – en waar nu helaas te weinig mensen in het brede maatschappelijke leven zich om bekommeren.

De Nederlandstalige Kamer van de Raad van State heeft telkens opnieuw in het verleden geoordeeld dat als je brieven in de twee talen verstuurt, dat je dan die zes faciliteitengemeenten de facto als tweetalig gebied beschouwt. Dat is niet het geval: die gemeenten liggen in Vlaanderen, er zijn faciliteiten voor de Franstaligen, maar het Nederlands is de voorrangstaal.

Wie dit op de helling zet, wie dit onderuit haalt op een algemene vergadering van de Raad van State, die vaste principes waarop de taalwetgeving, die indeling in taalgebieden waar dit land op gebaseerd is, veroorzaakt een volledige verstoring van het evenwicht in dit land. Ik hoop dat dit niet zal gebeuren.

De heer Joris Van Hauthem: Ik ben het eens met dat laatste, minister. Maar wat Rode betreft kan men de verantwoordelijke wel vinden, want de taalwetgeving is van openbare orde. Eventueel een klacht bij het parket kan ook helpen, maar dan op een andere manier.

De wetgeving is inderdaad veranderd, de regelgeving is veranderd. Het zal de algemene vergadering zijn van de Raad van State die zal oordelen. Mijnheer Segers, ik richt mij tot u, u feliciteert uw minister omdat hij doet wat er in de logica der dingen ligt. U moet daarvoor een minister niet te feliciteren, hij doet gewoon wat hij moet doen.

Ik weet wel één ding. We zijn bevreesd over de toekomst van de omzendbrief-Peeters. Wij zijn daarvoor bevreesd, want wij hadden uitspraken van de Nederlandstalige Kamer van de Raad van State die stelde dat dit de juiste interpretatie was van een weliswaar federale taalwetgeving.

In dit Vlaams Parlement heeft men verzuimd ervoor te zorgen dat we niet opnieuw met een bang hart moeten afwachten wat nu de algemene vergadering van de Raad van State, die paritair is samengesteld, daarover zal beslissen.

Toen we daarover in dit Vlaams Parlement een belangenconflict indienden, mijnheer Segers, heeft uw fractie tegengestemd. Het is een beetje hypocriet. Het ging over onze bevoegdheden, het ging over de wijze waarop wij onze burgemeesters al dan niet benoemen, en daar hebt u geabdiceerd. U hebt zelfs niet symbolisch een signaal gegeven vanuit dit parlement dat dit eigenlijk niet kan, dat het eigenlijk niet gaat. Excuus, maar dat is een beetje inconsequent.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik herhaal de woorden van Willy Segers, ik feliciteer de minister voor zijn niet-benoeming van de drie burgemeesters.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.08 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.21 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake de Internationale Opsporingsdienst en met de partnerschapsovereenkomst inzake de relaties tussen de Federale Archieven van de Bondsrepubliek Duitsland en de Internationale Opsporingsdienst, ondertekend in Berlijn op 9 december 2011

– 1816 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake de Internationale Opsporingsdienst en met de partnerschapsovereenkomst inzake de relaties tussen de Federale Archieven van de Bondsrepubliek Duitsland en de Internationale Opsporingsdienst, ondertekend in Berlijn op 9 december 2011.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1816/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

– 1846 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Jans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Voorzitter, ministers, ik wil graag een kort verslag uitbrengen van de bespreking van dit ontwerp van decreet in de commissievergaderingen van 15 januari en 5 februari. Sedert 2006 vormt het Strategisch Plan Hulp- en Dienstverlening aan gedetineerden het kader waarbinnen partners van zes beleidsdomeinen van de Vlaamse Gemeenschap, zijnde Welzijn, Volksgezondheid, Onderwijs, Werk, Cultuur en Sport het beleid betreffende de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden kunnen uittekenen en verfijnen. Sinds 2002 is het plan gefaseerd geïmplementeerd en geoperationaliseerd in alle Vlaamse gevangenissen.

De samenwerkingsprincipes van dit plan worden nu, in uitvoering van het regeerakkoord, decretaal verankerd. Hierdoor wordt het recht van gedetineerden en hun sociale omgeving op hulp- en dienstverlening met het oog op een volwaardige re-integratie gewaarborgd.

Tijdens de commissiebespreking bleek dat alle partijen de algemene doelstellingen van dit ontwerp van decreet onderschrijven. Mevrouw Dillen van het Vlaams Belang kan zich vinden

in de algemene ambitieuze doelstellingen van het ontwerp van decreet, maar formuleert toch enkele bedenkingen in verband met de afdwingbaarheid, de kostprijs, het doelgroepenbeleid en de samenwerking met de federale overheid. Verder stelt het Vlaams Belang zich vragen, gebaseerd op het advies van de strategische adviesraad (SAR), met name over de samenwerking met Justitie, het regelgevend kader, de nazorg en de aandacht voor de slachtoffers. Het grootste struikelblok voor mevrouw Dillen is het aspect juridische afdwingbaarheid dat zij meerdere malen, zowel in de algemene als in de artikelsgewijze bespreking in vraag stelde en onderwerp was van discussie met de minister.

De heer Gysbrechts van Open Vld stelde zich de vraag of er voldoende middelen zijn en of het huidige aanbod volstaat en vraagt aandacht voor de begeleiding van de geïnterneerden en de opvangcapaciteit voor deze specifieke doelgroep. Op zijn vraag werd een amendement voorgelegd bij artikel 4 met de vraag om 'de kans op hervallen te beperken' nadrukkelijk in het ontwerp van decreet in te schrijven. Het Vlaams Belang had eenzelfde amendement voorbereid, maar trok dit in te voordele van het Open Vld-amendement, dat vervolgens eenparig werd aangenomen.

Mevrouw Vogels stelt zich hoofdzakelijk vragen bij de noodzaak, de timing en de aard van dit ontwerp van decreet, waarbij ze verwijst naar de staatshervorming en de mogelijke gevolgen hiervan. Ook zij stelt de vraag of er voldoende middelen voorhanden zijn en welke prioriteiten de minister naar voren zal schuiven bij eventuele schaarste aan middelen. Mevrouw Vogels informeert naar de samenwerking met Justitie, het aanbod in de gevangenis van Tilburg en de nazorg.

Mevrouw Stevens van de N-VA keurt dit ontwerp van decreet goed omdat het de bestaande principes en goede praktijken een decretale basis geeft. Ook de N-VA kan zich vinden in de uitgangspunten en de filosofie van het ontwerp van decreet en onderstreept het belang van samenwerking in dezen.

Mevrouw De Wachter van sp. a onderschrijft eveneens de doelstellingen van het ontwerp van decreet. Zij verwijst naar de doelgroep van de geïnterneerden en vraagt een oplossing voor de overbevolking.

Ikzelf ten slotte heb namens CD&V benadrukt dat dit een bijzonder zinvol ontwerp van decreet is. Het regelt de concrete organisatie, niet het aanbod zelf. Ook CD&V onderschrijft nadrukkelijk de achterliggende filosofie, zijnde de re-integratie van de gedetineerden in de samenleving. CD&V heeft zich aangesloten bij de reeds eerder gestelde vragen betreffende de samenwerking met de federale overheid, het aanbod voor de gevangenen in Tilburg en de mogelijke gevolgen van de staatshervorming voor dit ontwerp van decreet.

De commissie Welzijn heeft dit ontwerp van decreet goedgekeurd met tien stemmen bij twee onthoudingen, een van mevrouw Dillen van het Vlaams Belang en een van mevrouw Vogels van Groen, die zich wel kan vinden in de inhoud van het ontwerp van decreet, maar, zoals reeds gezegd, niet met de timing ervan.

Tot hier het verslag van de commissiebespreking.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, tijdens de commissiebesprekingen heb ik namens mijn fractie verschillende malen beklemtoond dat we de doelstellingen van dit ontwerp van decreet kunnen onderschrijven. Ze zijn, zoals de verslaggever, die ik trouwens ook wil bedanken voor het correcte verslag, al zei, heel ambitieus geformuleerd en ze verdienen inderdaad aandacht.

Dat is trouwens geen nieuw standpunt dat mijn fractie inneemt, het is ook het standpunt dat we reeds in 2004 hebben verdedigd naar aanleiding van de bespreking van de resolutie betreffende de begeleiding van (ex-)gedetineerden en hun omgeving. Ook die resolutie hebben we toen gesteund.

Het is inderdaad belangrijk om te werken aan de re-integratie van de gedetineerde na zijn vrijlating en vooral, want dat moet de hoofdbekommernis zijn, moeten we de kans op herval beperken, want dat is vanuit het oogpunt van de samenleving heel belangrijk. Hieraan dient te worden gewerkt tijdens het verblijf in de gevangenis. Waar dit aanvankelijk niet was bepaald in het ontwerp van decreet zelf – de verslaggever wees er ook al op –, is het positief dat de meerderheid een amendement van de oppositie heeft aangenomen. Dat maken wij niet vaak mee.

Om dit risico op herval te beperken, is een goede hulp- en dienstverlening tijdens het verblijf in de gevangenis belangrijk. Toch heeft mijn fractie ook een aantal fundamentele bedenkingen bij dit ontwerp van decreet. In de eerste plaats is dit het zoveelste ontwerp van kaderdecreet dat bijzonder vaag en algemeen geformuleerd is. We kunnen ons vragen stellen voor wat de afdwingbaarheid ervan betreft, nochtans is dat essentieel voor een decreet. Hoe vager decreten zijn, hoe kleiner de kans is op een concrete realisatie van de inhoud. De mooie principes zoals die worden verwoord in de toelichting, blijven in de tekst zelf veel te vrijblijvend, dat zal zeker leiden tot problemen bij de afdwingbaarheid.

Minister, u gaf naar aanleiding van de commissiebesprekingen toe dat het ontwerp van decreet de ambities van de decreetgever omschrijft. Maar, collega's, een decreet moet geen omschrijving van ambities zijn, het moet een instrument zijn waarmee, indien nodig, bepaalde mooie principes kunnen worden afgedwongen door degenen die er een beroep willen of moeten op doen, dat is nu eenmaal de essentie van wetgeving. Ik vrees dat het met dit ontwerp van decreet niet zal worden gerealiseerd.

De gedetineerde heeft recht op de hulp- en dienstverlening die in de samenleving aanwezig is. Ik kan dit principe bijtreden, maar zomaar stellen dat de gedetineerde recht heeft op alle hulp- en dienstverlening die in de samenleving aanwezig is, is te verregaand, want er zijn grenzen. Die grenzen kunnen bijvoorbeeld het gevolg zijn van wachtlijsten in de hulp- en dienstverlening. Er dient zeker over te worden gewaakt dat er ook geen soort voorrangsbeleid ontstaat ten overstaan van de andere burgers in de samenleving die ook recht hebben op alle vormen en aspecten van hulp- en dienstverlening, maar die vaak moeten wachten tot ze aan de beurt zijn.

Het is ook de bedoeling om het aanbod af te stemmen op de noden en behoeften van de gedetineerde, maar beseft deze Vlaamse Regering wel dat de doelgroep van de gedetineerden een heel gevarieerde groep is met verschillende subgroepen die elk hun eigen noden en behoeften kunnen hebben?

Ik geef u enkele cijfers. In 2010 leefden er in onze gevangenissen meer dan 130 nationaliteiten. Slechts de helft van de gevangenen heeft de Belgische nationaliteit, en binnen deze groep is er een belangrijk aandeel dat tot Belg werd genaturaliseerd. Daarnaast zijn er ook heel grote verschillen tussen de verschillende gevangenissen. Hiervan werd geen analyse gemaakt.

Minister, hoe gaat u dan de hulp- en dienstverlening concreet afstemmen op de specifieke behoeften en noden van elke gedetineerde? Deze vraag blijft onbeantwoord.

Het is belangrijk dat er samenwerking komt tussen de verschillende Vlaamse diensten enerzijds en tussen de Vlaamse diensten en Justitie anderzijds. Dat is een noodzaak. Hoe gaat u dit realiseren? Hebt u garanties voor de medewerking van Justitie? Zonder duidelijke afspraken blijft dit een lege doos.

Ook de inbreng van andere bevoegdheidsdomeinen binnen de Vlaamse Regering zal noodzakelijk zijn. In de toelichting wordt bijvoorbeeld verwezen naar Cultuur, Onderwijs, Sport, Tewerkstelling, Welzijn en Volksgezondheid die zich zouden hebben geëngageerd, maar ik verneem toch graag duidelijk wat die engagementen zijn. Daarop hebben we geen antwoord gekregen.

Er moet aandacht komen voor de omgeving van de gedetineerde. In het decreet zelf – en dat betreur ik – zijn er geen directe verwijzingen naar de naastbestaanden van de gedetineerden. Terecht kunnen we in het advies van de Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (SARWGG) lezen dat zonder specifieke verankering in de doelstellingen en opdrachten de kans groot is dat de hulp- en dienstverlening aan de directe sociale omgeving van gedetineerden geen voorrang zal krijgen. Dat is nochtans belangrijk om heel uiteenlopende redenen. Ik geef er twee. We beseffen allemaal dat het verblijf in de gevangenis voor de directe omgeving – denk aan familie en vrienden – grote gevolgen heeft op verschillende gebieden. Denken we heel in het bijzonder aan de kinderen. Wanneer de kinderen klein zijn, is de situatie vaak heel verwarrend voor hen. Wanneer de kinderen ouder zijn, komt daarnaast de factor stress en beschaamdheid.

Ook de informele sociale netwerken zijn bijzonder belangrijk, zeker wanneer het gaat over de kans op een succesvolle re-integratie in de samenleving na ontslag. En dit moet toch een van onze hoofdbekommernissen zijn. Het is dan ook zeer belangrijk om vanuit onze bevoegdheid meer aandacht te hebben voor het welzijn en de ondersteuning van de naastbestaanden. In het bijzonder had ik graag meer concrete aandacht voor de kinderen gezien. In de praktijk laat dit vaak te wensen over. Dit decreet zal op het terrein ook geen verbetering brengen.

Meer aandacht voor slachtofferhulp mis ik ook. Zeker in geval van een zware traumatische ervaring moeten de slachtoffers worden voorbereid op de vrijlating. Ik zeg niet dat dat vandaag niet gebeurt – dat is hoofdzakelijk een federale materie –, maar het zou nuttig zijn om hieraan in dit decreet meer aandacht te besteden. Per slot van rekening moet het slachtoffer nog altijd de prioriteit krijgen.

Met het budget staat of valt veel bij het realiseren van decreten. De doelstellingen zijn zeer ambitieus, maar de vraag is: hebt u voldoende budgettaire ruimte om dit decreet daadwerkelijk in de praktijk te realiseren? Zijn er voldoende middelen voor de volledige uitvoering? Zo neen, welke prioriteiten binnen de geformuleerde doelstellingen zullen er worden gelegd wanneer de budgettaire ruimte beperkt is? Ook daarover is er nog steeds geen duidelijkheid.

Is dit decreet een prioriteit voor de Vlaamse Regering? Als er op dit ogenblik in Vlaanderen dan toch voldoende financiële middelen beschikbaar zijn om bijkomende beleidsinitiatieven te nemen, kunnen we ons afvragen of we hieraan prioriteit moeten geven. Binnen uw beleidsdomein zijn er voor andere grote dossiers niet voldoende middelen aanwezig. Ik verwijs naar de kindpremie, maximumfactuur, wachtlijsten, armoedeproblematiek enzovoort. En dan zwijg ik nog over de andere bevoegdheidsdomeinen van deze Vlaamse Regering. Deze vraag moeten we dan ook durven te stellen: is dit decreet, gezien de huidige financiële en economische situatie en de budgettaire krapte, wel de hoofdprioriteit waar de Vlaming op zit te wachten?

Een decreet, waar veel werk in gestopt is in de commissie en dat vandaag hier ter bespreking voorligt, mag geen dode letter blijven. Dat kan alleen als er een bepaald budget tegenover staat, en dat zal niet het geval zijn. Onze fractie zal zich dan ook onthouden bij de stemming. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, collega's, minister, wij hebben de bespreking over dit decreet met betrekking tot de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden al gehad in de commissie. Vanuit mijn fractie wil ik toch nog een aantal klemtonen benadrukken die voor ons essentieel zijn in dit dossier.

Er bestaan inderdaad al heel wat principes en acties rond de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, maar met dit ontwerp van decreet krijgen we toch een structurele verankering. Dit ontwerp van decreet is daarom een zeer belangrijke stap voor de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.

De achterliggende beleidsvisie is dat men moet werken aan de re-integratie en de resocialisatie van gedetineerden na hun vrijlating. Het is de verantwoordelijkheid van eenieder van ons om dit te bewerkstelligen. De samenwerking met het federale niveau is hierbij uiteraard essentieel.

Voor de optimale uitvoering zou er onder meer een oplossing moeten worden gevonden voor de overbevolking in de gevangenissen. Dat is federale materie. Het beleid dient dan ook voldoende financiële en personele middelen in te zetten. Op Vlaamse niveau kunnen wij heel wat maatregelen treffen voor de hulp- en dienstverlening. Maar het zal van beide zijden moeten komen.

Het zou uiteraard beter zijn als de geïnterneerden, met of zonder psychische of mentale handicap, niet in de gevangenissen terechtkomen. Voor hen is net een juiste begeleiding heel belangrijk. Men dient echter te beseffen dat de realiteit op dit moment vaak anders is.

Het is ook erg belangrijk dat de begeleiding kan worden voortgezet na het einde van de gevangenisstraf. Collega's verwezen al naar de na- en naastbestaanden. Maar het is toch ook heel belangrijk dat heel wat aandacht uitgaat naar de gedetineerde zelf, niet alleen op het moment van de detentie maar vooral ook nadien. Houden we ook rekening met wat tijdens de detentie is gebeurd qua hulp- en dienstverlening? Daarom is het van cruciaal belang dat de informatie die door de diverse begeleiders wordt verzameld, ook wordt benut door de actoren die zich inspannen voor de re-integratie en resocialisatie van de ex-gedetineerden in de maatschappij.

Minister, mijn fractie zal dit ontwerp van decreet mee ondersteunen. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, beste collega's, ik sluit mij graag volmondig aan bij mevrouw De Wachter. Zeker geïnterneerden horen absoluut niet thuis in de gevangenissen. Helaas is dat nog altijd de realiteit in België. Ik hoop echt dat deze schandalige problematiek zo snel mogelijk een oplossing krijgt op het federale niveau, en wel door het bouwen van forensische psychiatrische centra in Gent en hopelijk zeer binnenkort ook in Antwerpen.

Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet met betrekking tot de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden goedkeuren. Daarmee wordt het Vlaams regeerakkoord uitgevoerd. De Vlaamse Gemeenschap is sedert de staatshervorming van 1980 bevoegd voor hulp en bijstand aan gedetineerden. Met dit ontwerp van decreet verankert de Vlaamse Regering de principes in een regelgevend kader.

Zoals iedereen weet, zijn voor de gevangenissen verschillende beleidsniveaus bevoegd. Daarom is het goed dat artikel 7 de nodige aandacht besteedt aan de samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus. Vermoedelijk zal Justitie immers nog een hele tijd een federale materie blijven.

Een van de uitgangspunten van de Vlaamse Regering is dat de hulp en bijstand aan gedetineerden kwaliteitsvol en integraal moet zijn. Dit ontwerp van decreet probeert dat verder te concretiseren. Artikel 5 omschrijft bijvoorbeeld dat de Vlaamse Regering binnen het jaar na haar eedaflegging een strategisch plan moet ontwikkelen en voorleggen aan het Vlaams Parlement. Ook het samenstellen van een beleidsteam per gevangenis is een positieve evolutie, want zo zal elke gevangenis eigen klemtonen kunnen leggen. Elke gevangenis is immers een samenleving op zich.

Een beleidsteam kan ook de brug slaan tussen de gevangenisdirectie en de Vlaamse overheid. Het kan helpen bij het implementeren van het strategisch plan van de Vlaamse overheid en het kan advies geven aan de Vlaamse overheid. Van die wisselwerking kunnen beide partijen sterker worden. Dit ontwerp van decreet is niets nieuws. Vlaanderen staat immers sinds jaar en dag in voor de hulp en bijstand aan gedetineerden, en dat zal ook zo blijven. Dankzij dit

ontwerp van decreet krijgen de principes en de goede praktijken een decretale basis. Daarom zal de N-VA dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, dames en heren, wij zullen ons bij de stemming over het ontwerp van decreet onthouden. Dit ontwerp van decreet wordt gemaakt omdat dat in het regeerakkoord staat, maar daar staat zoveel in. Dat wordt niet allemaal uitgevoerd. Dit ontwerp van decreet werd gemaakt omdat er een evaluatierapport geweest is van het Strategisch Plan Hulp- en Dienstverlening aan gedetineerden. Een van de aanbevelingen was de decretale verankering, maar dat heeft geen zin als er niet ook een samenwerkingsakkoord wordt onderhandeld met de Federale Regering. Dat was ook een van de aanbevelingen in de evaluatie: een nieuw samenwerkingsakkoord met Justitie. Dat is nogal logisch. Vlaanderen werkt hier binnen de structuur en letterlijk binnen de muren van de gevangenis. Dat is een federale bevoegdheid.

Waarom is het eigenlijk contraproductief om een decretale verankering te doen van een plan dat werkt en waar ik absoluut voorstander van ben? Ik ben een beetje de geestelijke moeder van dit plan, dat in 2002 geboren werd. Het werkt ook zonder decreet. Ik vrees dat de decretale verankering een beetje contraproductief gaat werken omdat we – het woord van deze namiddag – volop in een transitie zitten. Als gevolg van de zesde staatshervorming worden bepaalde justitiële bevoegdheden overgedragen. Collega's hebben het hier al gezegd: de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden mag niet stoppen na het verblijf in de gevangenis. We moeten ook rekening houden met de naastbestaanden. We moeten vooral ook rekening houden met de periode na de gevangenisstraf.

Bovendien leven we in een periode waarin het uitvoeren van de straf in volle evolutie is, ik zou bijna zeggen transitie. Denken we maar aan het toenemend aantal veroordeelden dat zijn straf uitzit met een enkelband. Het begeleiden van mensen die in voorlopige vrijheid zijn of die met een enkelband hun straf uitzitten, is een taak van de justitiehuisen en -assistenten. Die laatste zijn momenteel nog federaal, maar ze komen na de zesde staatshervorming over naar Vlaanderen.

Het lijkt me toch logisch dat wij een decreet zouden maken en over een samenwerkingsakkoord zouden onderhandelen met de federale overheid rekening houdend met dat nieuwe gegeven, dat positief is, omdat Vlaanderen meer instrumenten zal hebben om betere hulp- en dienstverlening aan gedetineerden te realiseren.

Collega's, ik vind dit ontwerp van decreet het zoveelste kaderdecreet in Welzijn dat niet meteen op het terrein een meerwaarde realiseert. Het laat veel vragen over. Hoe gaat u het financieren? Het heeft geen meerwaarde, maar dreigt eerder een hypotheek te leggen op nieuwe samenwerkingsakkoorden waarover in de toekomst zal moeten worden onderhandeld, na de overheveling van de justitiehuisen en justitieassistenten, bij de uitbreiding van de bevoegdheden van Vlaanderen in het kader van de strategische hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.

Collega's, ik ben natuurlijk niet tegen dit plan. Ik heb het zelf voor een stukje gemaakt, maar ik vind het absoluut niet wijs om het nu decretaal te verankeren. Dat heeft geen meerwaarde en hypothekeert de werking in de nabije toekomst. Ik dank u. (*Applaus van mevrouw Marijke Dillen*)

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Ik dank de collega's voor hun opmerkingen. Wie er niet van overtuigd is dat dit een belangrijk ontwerp van decreet is, zal ik op dit moment niet overtuigen, neem ik aan.

Ik deel de mening van de voorstanders. Het is een ontwerp van decreet dat in belangrijke mate een bestaande goede praktijk van werken consolideert en een juridische basis geeft. Het

is ook de basis waarop een samenwerkingsakkoord kan worden afgesloten, waarover inderdaad moet worden onderhandeld met de federale overheid. Het zal ons toelaten om de gegevens te delen en de beleidscyclus van een strategisch plan op te maken binnen het jaar na de start van de nieuwe regering, om dat allemaal te betonen.

Ik denk dat ik toch mag spreken voor veel mensen die zich in die sector heel sterk engageren: er wordt belang gehecht aan het feit dat het parlement dat kader vastlegt en daarmee de contouren van ons beleid in de gevangenissen een wettelijke basis geeft.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1846/3)

– *De artikelen 1 tot en met 17 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Vits, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, collega's, ik wil verwijzen naar het schriftelijk verslag over de bespreking van dit ontwerp van decreet, dat handelt over de toetreding van Kroatië tot de Unie en dat met unanimititeit werd aangenomen in de commissie.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, collega's, terwijl er aan de westelijke oever van de Adriatische Zee heel veel vragen rijzen over het Europese engagement en de Europese verplichtingen, zien we dat er aan de oostelijke oever een andere stemming heerst, want Kroatië maakt zich klaar om op 1 juli 2013 toe te treden tot de Europese Unie. Het is een uiting van geloof in de Europese structuren, te midden van een eurosceptische omgeving en heel veel vragen over de uitbreiding en de eurocrisis.

Na het uiteenvallen van de socialistische federatie van maarschalk Tito is het land in 1991 onafhankelijk geworden. Het kan niemand verbazen dat Kroatië vanaf dat ogenblik de blik radicaal op de EU heeft gericht. Het is traditioneel van oudsher een katholiek land. Het is in het zuiden en het westen, langs de Dalmatische kust, sterk op Italië en op Venetië gericht. In het noorden en het oosten is het sterk op Centraal-Europa, het vroegere Habsburgse rijk, gericht.

Voor velen onder ons was Kroatië een vakantiebestemming. Tijdens de burgeroorlog is het land ook op een tragische manier in de Vlaamse huiskamers terechtgekomen. De gevechten in Slavonië en in de Baranja, de bombardementen op Osijek en het heroïsch verzet van Vukovar zijn in ons collectieve geheugen blijven hangen. Nadien zijn Belgische soldaten naar ginder gezonden om de vrede te helpen bewaren. Op die manier zijn we de afgelopen decennia in sterke mate met dit land in contact gekomen.

De voorbije jaren is vooral de toetreding tot de EU een item gebleken. Om dat toetredingsproces te vergemakkelijken, heeft Vlaanderen in 2006 al een algemeen samenwerkingsverdrag afgesloten. Dat na Slovenië een bijkomend Balkanland tot de EU toetreedt, lijkt me een belangrijke stap.

Er is in de Balkan nog heel wat werk aan de winkel. De stabiliteit is er minder groot dan op andere plaatsen in Europa. Dat we dankzij de Kroatische toetreding als EU in dat gebied een definitieve poot aan de grond krijgen, komt het hele Europese project en de Balkan ten goede.

Uit de rapporten die we de afgelopen jaren hebben ontvangen, blijkt dat er nog wat werk aan de winkel is. Het land moet de corruptie aanpakken, het ambtelijk apparaat moderniseren, de arbeidsmarkt hervormen, de justitie hervormen en de minderheden beschermen. Dit is, zeker na alles wat er is gebeurd, een blijvend aandachtspunt in de Balkan. Veel mensen zijn op vlucht geslagen. De herintegratie van vluchtelingen en ontheemden is nog niet helemaal afgerond. De toetreding tot de EU kan een bijdrage tot het algemeen verzoeningsproces in Kroatië en de hele regio leveren.

Ik ben vooral blij dat er met deze toetreding van een 28e lidstaat opnieuw een teken van geloof wordt gegeven in de EU en in ons gezamenlijk huis, dat vrede en welvaart moet garanderen. *(Applaus bij CD&V en bij LDD)*

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Voorzitter, iedereen kent ondertussen ongetwijfeld de problemen die wij als fractie en als partij met deze EU en met de euro hebben. Ik heb er tijdens het recente debat over het begrotingspact uitvoerig op gewezen.

Als nationalist ga ik er met onze partij van uit dat er een Vlaamse onafhankelijkheid moet komen. We staan dus liefst zo veel mogelijk op eigen benen. Voor ons liever geen dure Belgische schoonmoeder die zich overal mee bemoeit. Dat uitgangspunt leidt ertoe dat wij ook bijzonder kritisch staan tegenover elke vorm van betutteling en bemoeienis, zeker als dit

met nieuwe geldstromen gepaard gaat. Kortom, het probleem dat wij met België hebben, hebben wij ook met deze EU, die steeds meer een Belgische transferunie in het groot wordt.

De euro is een crisismunt die, zoals de eurocraten en eurofielen niet moe worden te herhalen, een politieke of totale unie vereist. Om de euro koste wat het kost te redden, willen de eurocraten en eurofielen dan ook een Europese superstaat creëren waarin de democratie, op zijn zachtst uitgedrukt, op een zeer laag pitje brandt. Zij negeren de Europese realiteit en gaan uit van een gevaarlijke maakbaarheidsgedachte.

Een dergelijke ‘Verenigde Staten van Europa’ kan niet werken. De culturele en economische verschillen binnen Europa zijn simpelweg te groot. Alleen al het ontbreken van een Europese taal is een probleem voor de democratie. Er bestaat niet of toch zeker niet voldoende zoiets als een Europees volk of een Europese cultuur.

De conclusie luidt dat de eenheidsmunt een totale unie vereist, maar dat die totale unie vanwege de te grote verschillen niet kan werken. Daar volgt logischerwijze uit dat de Europese eenheidsmunt een dood spoor is. De vraag is niet of de euro mislukt, maar wanneer dat zal gebeuren.

In 1992 hebben wij ‘Europa ja, Maastricht neen’ gezegd. Vandaag zeggen wij: ‘Europa ja, EU neen’. We zijn pro Europa, maar tegen deze EU. De Europese Economische Gemeenschap werkte prima, zorgde voor welvaart en respecteerde de soevereiniteit van de Europese lidstaten. De EU vertoont daarentegen totalitaire trekken. De euro is geen geld, de euro kost geld.

Wij pleiten dan ook voor een confederaal Europa dat de eigenheid en het zelfbeschikkingsrecht van de naties respecteert, geen Europese superstaat, maar een intergouvernementeel of confederaal samenwerkingsverband van soevereine naties. Laat mij u daarvan een voorbeeld geven: een land als IJsland dat in 2008 in een zware crisis terecht kwam, was twee jaar later al aan de beterhand. Ik geef het toe, het is een klein land, maar als nationalist heb ik daar niets op tegen. Zonder EU en zonder euro kan de IJslandse economie groeicijfers voorleggen waar de eurozonelanden alleen maar van kunnen dromen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Het is dus de stelling van het Vlaams Belang dat Vlaanderen eerst onafhankelijk moet worden en dat we dan een soort van IJsland moeten worden. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Ik luister. Het is de eerste keer dat ik de heer Creyelman zijn visie op Europa hoor. We moeten dus onafhankelijk worden – dat is toch uw stelling – en dan worden zoals het model IJsland waar men perfect kan functioneren buiten de EU. We moeten dus uit de eurozone treden.

Ik vraag vijf minuten ‘sérieux’. Vijf minuten politieke ‘sérieux’. *(Rumoer)*

Ja, mijnheer Penris, ik vraag vijf minuten politieke ‘sérieux’. Een parlement vertegenwoordigt het Vlaamse volk. Wel, dit is iets waar 99,99 procent van de mensen het niet mee eens is omdat het een drama voor onze welvaart zou zijn. *(Rumoer)*

Een drama voor onze welvaart! Ik wil dit hier niet horen. Dit is niet serieus. Vlaanderen moet een IJsland worden volgens u.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Monseigneur, ik weet dat u de belangen van uw broer moet verdedigen, maar als u er inderdaad durft van uit te gaan dat 99,99 procent van de bevolking achter dat Europa staat waar u zegt achter te staan, laat ons dan over Europa een referendum organiseren. De bevolking zal wel uitmaken hoe we met dat Europa verder moeten gaan. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Rompuy, ik vraag toch ook van u geen vijf minuten, maar vijf seconden ‘sérieux’. De heer Creyelman is hier een bepaalde redenering aan het ontwikkelen en u laat hem niet toe om dat te doen. Heeft de heer Creyelman gezegd dat wij een IJsland willen worden? Neen, maar wij hebben wel serieuze vragen bij de wijze waarop Europa zich op dit moment als model ontwikkelt en zeker bij de euro. Mag ik erop wijzen dat men bij de Griekse crisis – en die is er nog altijd – ook sprak over een eventuele ‘Grexit’? Dat gebeurde niet hier, maar in Europese kringen. Goed, mogen wij nog vragen stellen bij de wijze waarop Europa functioneert? Mogen wij nog een aantal vragen stellen bij de wijze waarop de euro, zoveel jaar geleden, is ingevoerd als politiek middel en niet als budgettair of monetair middel? Mogen wij daar nog vragen bij stellen? Ik stel voor dat u de heer Creyelman zijn stelling laat ontwikkelen.

De heer Frank Creyelman: IJsland kwam in 2008 in een zware crisis terecht, maar was twee jaar later, in 2010, al aan de beterhand, zonder EU en zonder de euro. De IJslandse economie kan groeicijfers voorleggen waarvan men in de eurozone alleen maar kan dromen. In het derde kwartaal vorig jaar groeide de economie op het eiland met 3,5 procent. In dezelfde periode kromp in de eurozone de activiteit met 0,1 procent.

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat er bij de IJslandse bevolking zeer weinig animo is om toe te treden tot de EU of tot de eurozone. Zij beseffen maar al te goed dat een eigen munt en een minimum aan economische en politieke soevereiniteit onontbeerlijk is. IJsland heeft de onderhandelingen met de EU dan ook bevroren – wat op dat eiland allicht niet zo moeilijk is. Hoedje af dus voor IJsland. Dit succesverhaal geldt overigens evenzeer voor een aantal andere Europese landen die zo slim waren om niet in de politieke val van de gepolitiseerde eenheidsmunt te trappen.

Wij kunnen er dan ook niet echt goed bij dat er op dit moment nog Europese landen zijn die willen aansluiten bij een dergelijke EU. Wij kunnen er vooral niet bij dat een volk dat nog maar zeer recent – sinds 1991 – zijn onafhankelijkheid heeft herwonnen, die nu te grabbel gooit in de antidemocratische EU-moloch. Ook al is de procedure voor toetreding tot de EU meer dan zes jaar geleden opgestart, toch vragen wij ons af of de Kroatische burgers – gezien de huidige eurocrisis en de steeds verdergaande bemoeizucht van de EU met het staatshuishouden van zijn leden – wel goed geïnformeerd zijn geweest. En dan zwijg ik nog over de wel heel erg lage opkomst bij het Kroatische referendum over de toetreding tot de EU. Bovendien weet iedereen hoeveel miljoenen euro’s de EU jaarlijks uitgeeft aan pro-EU-propaganda.

Dat gezegd zijnde: als ware democraten en als de grootste voorstanders van bindende volksreferenda, leggen wij ons uiteraard neer bij wat 66 procent van de Kroaten die hun stem wel hebben uitgebracht, schijnen te willen. Los van onze bemerkingen over de EU an sich en onze verbazing over de Kroatische toetreding, zijn de vragen die wij ons als Vlamingen bij dit ontwerp van decreet moeten stellen, de volgende. Is Kroatië een Europees land dat de Europese normen en waarden en de democratische rechtsprincipes huldigt en toepast? Wat is de kostprijs van de toetreding van Kroatië tot de Europese Unie voor Vlaanderen en hoe staat het met de Kroatische economie?

Op de eerste vraag kunnen we positief antwoorden. Kroatië is een Europees land en behoort veeleer tot de landen van Midden-Europa – dat zegt men daar ook zelf – dan tot de Balkan. De Kroaten waren altijd al meer georiënteerd op Italië, en destijds op Venetië en het Oostenrijks-Hongaarse rijk, dan op de Balkan. Binnen ex-Joegoslavië waren zij trouwens samen met de Slovenen het meest Europawaardig.

Op de tweede vraag is het antwoord jammer genoeg negatief. Niet-eurofiele economen wijzen erop dat Kroatië het zoveelste EU-drama in aanbouw is. De staatsschuld van Kroatië zal in 2017 63,6 procent van het bnp bedragen. Dat is inderdaad veel beter dan veel EU-

landen vandaag – het zou er maar aan mankeren –, maar in 2008 stond diezelfde staatsschuld nog maar op 29,3 procent van het bnp. Op de ‘wereldmiserieranglijst’ – de som van de inflatie en het werkloosheidscijfer – dreigt Kroatië dan ook Spanje te verdringen van de toppositie.

Verder heeft Kroatië in zijn duidelijk stagnerende economie slechts een arbeidsparticipatie van 50 procent. Alles wijst erop dat het land een record zal vestigen door binnen de 2 jaar na toetreding tot de eurozone al aan het ‘bailout-infuus’ te moeten hangen. Het huidige record staat trouwens op naam van Cyprus met 3,5 jaar.

Een bijkomend nadeel voor eurosceptici zoals wij is dat de toetreding van Kroatië de eurocraten de mogelijkheid geeft om te zeggen: zie je wel, ondanks de crisis, ondanks Grexit, ondanks de Britse reserves ten opzichte van de EU en ondanks alle financiële en andere moeilijkheden, zijn er nog staten die het aandurven om toe te treden tot de EU.

Tussen haakjes, de Italiaanse verkiezingsuitslag zou er wel eens voor kunnen zorgen dat men zich zal moeten haasten om de Kroaten aan boord te halen, want als de derde economie van Europa onderuitgaat, zal dat totaal andere gevolgen hebben dan de Griekse tragedie en de Spaanse schulden, en zou het einde van de euro wel eens snel dichterbij kunnen komen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Creyelman, u doet de waarheid geweld aan als u spreekt over het succes van IJsland. U vergeet te vermelden dat IJsland zijn opgebouwde schuld in obligaties, voornamelijk onderschreven door Nederlandse burgers, nooit heeft terugbetaald. Een belangrijke financiering van het succes van IJsland is dus ten koste gegaan van onze Nederlandse burens, wat je op zijn minst geen propere attitude kunt noemen. Het is gevaarlijk om te zeggen dat het een succes geworden is, als men zegt: ‘fuck you, ik betaal mijn schuld niet terug’.

Kroatië is een toeristisch land bij uitstek voor alle EU-burgers, maar los daarvan moeten we het debat voeren over de mate waarin we Europeaniseren. Als we niet willen verhuizen naar het Bokrijk van de wereld, in verschillende kleine landjes, zullen we toch iets moeten doen. Dit is een stap in de juiste richting, om een tegengewicht te kunnen vormen tegen machtsblokken als China, de Verenigde Staten en Rusland, die misschien niet met zoveel zijn, maar wel op de vierde grootste oliereserve en de grootste gasreserve van de wereld zitten.

Die elementen moeten mee in overweging genomen worden. Eigenlijk ontkrachten ze uw betoog voor een groot stuk.

De heer Frank Creyelman: Ik neem daar nota van. Maar u moet weten dat de Europese Economische Gemeenschap (EEG) ook geen amalgaam van kleine landen was, en toen hadden wij ook wat te zeggen in de wereld. Toen was er ook meer welvaart dan vandaag. In die zin moet ik u dus toch wat tegenspreken.

Die eurocraten en eurofielen zullen natuurlijk staan juichen om de toetreding van Kroatië, ook al omdat het een van de eerste landen van de Balkanregio zal zijn dat toetreedt. Een veel gehoorde reden die wordt opgegeven, is dat Europa nood heeft aan stabiliteit in een gevoelige regio. We moeten er natuurlijk op letten dat dit soort stabiliteit niet het omgekeerde resultaat heeft. Als straks voor sterk op Rusland gerichte landen, zoals Servië, dat ook al zijn kandidatuur heeft ingediend, toch de onderhandelingen worden opgestart, zou er van stabiliteit wel eens helemaal geen sprake meer kunnen zijn. Rusland laat zich na een hele tijd van inertie na het instorten van de Sovjet-Unie immers opnieuw gelden in wat het beschouwt als zijn Slavische voortuin.

Met een land als Albanië, een staat die de Europese normen en waarden nog helemaal niet onder de knie heeft – en dat is een understatement – maar toch ook al een kandidatuur heeft ingediend, zou Europa er nog een Griekenland bij krijgen, in een nog veel ergere vorm. Ik

weet niet of hij er is, maar de heer Verstrepen mag het vrij verkeer van goederen en diensten tussen Albanië en Europa misschien toejuichen, maar of dat soort diensten nuttig zijn voor de stabiliteit in de regio durf ik toch te betwijfelen. Of wat te denken van de mogelijke toetreding van Kosovo en Bosnië, met een overwegend islamitische bevolking, die logischerwijze uit dit alles volgt? Dan creëren we problemen in plaats van ze op te lossen. Voor sommigen bestaat de oplossing voor deze problemen er inderdaad juist in deze volkeren en staten de EU in te loodsen, om zo voor stabiliteit en voor de nodige omschakeling te zorgen. Wij vrezen net het tegendeel. Met een dubbel gevoel, maar omwille van de reeds nauwe historische en economische banden tussen Europa en Kroatië, zal onze fractie dit ontwerp van decreet steunen, maar deze goedkeuring is voor ons allerminst een vrijbrief voor verdere geopolitieke en andere avonturen met EU-toetredingen in de Balkanregio. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil even ingaan op een kritiekpunt van de heer Creyelman. Hij stelt niet te begrijpen dat dit land, dat sinds 1991 onafhankelijk is, die onafhankelijkheid nu reeds te grabbel gooit. Ik denk dat ik hem vrijwel letterlijk heb geciteerd.

Toen Kroatië in 1991 onafhankelijk is geworden, is dat spijtig genoeg nadien gepaard gegaan met een zeer bloedige burgeroorlog. Ik ben zelf ook vaak getuige ter plaatse kunnen zijn. Ik meen me te herinneren dat toen reeds in het hoofd en het hart van heel wat Kroaten de wil en het verlangen leefde om ooit aansluiting te kunnen vinden bij de Europese Unie. Wat nu gebeurt, is het eindpunt is van een proces waar heel veel Kroaten letterlijk en figuurlijk voor hebben gestreden. Natuurlijk heb ik er ook wel begrip voor als men discussieert over de vraag hoe ver Europa moet uitbreiden, hoe ver de interne verbondenheid en het interne draagvlak is van onze Europese Unie. Ik meen echter dat dit een mijnpaal is voor het Kroatische volk. Ik vind die zeer belangrijk en wil dit vanuit dit Vlaams Parlement dan ook ten volle ondersteunen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Van Dijck. Kroatië behoorde, zoals de heer Kennes reeds heeft gezegd, tot het Habsburgse rijk en is volgens alle historische en culturele kenmerken een integraal deel van Europa. Als men zegt dat Kroatië niet bij Europa hoort, dan kan men net zo goed zeggen dat Oostenrijk, Hongarije en dergelijke meer er niet bij horen.

In deze discussie moeten we twee zaken van elkaar scheiden: hoe groot is Europa, tot waar reiken de grenzen van Europa enerzijds, en wat is de inhoud van Europa anderzijds? Over de inhoud van Europa kan er inderdaad worden gediscussieerd. Moeten we evolueren naar een soort unitair staatsmodel voor Europa, zoals Guy Verhofstadt dat bijna voorstelt? Of moet er daarentegen een soort 'Kompetenzordnung' zijn, zoals destijds voorgesteld door Herman Van Rompuy, waarbij Europa zich concentreert op een aantal bevoegdheden en een aantal andere bevoegdheden voorgoed aan de lidstaten overlaat. Dat is dus niet de mentaliteit van: altijd meer Europa, dat is vooruitgang. Neen, er komt een stabiele bevoegdheidsverdeling tussen Europa en de lidstaten. Voor zo'n Europa wil ik tekenen, dus niet voor een compleet bureaucratisch, unitaristisch Europa.

Dat moet echter worden gescheiden van de discussie wie erbij hoort. Het Vlaams Belang geeft dikwijls heel goede argumenten waarom Turkije er niet bij hoort. De partij heeft daar gelijk in: Turkije hoort niet bij Europa. Het is geen Europees land. Het is een land waarmee Europa zeer innige betrekkingen moet hebben, maar het hoort er dus niet bij. A contrario zijn de argumenten waarom u tegen Turkije bent, van toepassing om Kroatië er wel bij te nemen. Er lijkt me dus absoluut geen reden te zijn om tegen dit verdrag te stemmen.

De heer Frank Creyelman: Mijnheer Bouckaert, ik denk dat u het niet goed begrepen hebt. We pleiten niet tegen de toetreding van Kroatië bij de euro. Natuurlijk is Kroatië een

Europees land. Wij hebben een probleem met de euro en de manier waarop dat wordt ingevuld. Wat u daarnet zei, is ongeveer wat wij probeerden duidelijk te maken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 1862/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening

– 1863 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 7

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, collega's, een verzameldecreet is niet het mooiste decreet dat we hier in het parlement krijgen. Het is een amalgaam van bepalingen. Het ontwerp dat hier nu voorligt, is niet anders.

Bijkomend wil ik toch ook nog de volgende kritiek uiten, die we trouwens ook al in de commissie hebben geuit, maar die ik hier nog eens wil herhalen. Wanneer er in de Vlaamse Regering meer dan een half jaar aan een verzameldecreet wordt gewerkt, en als we dan op de dag van de commissiebespreking zelf nog worden geconfronteerd met twaalf plus één amendementen, die soms staande de zitting worden verspreid, dan getuigt dat niet van respect voor het parlement en voor alle parlementsleden die daaraan willen meewerken, en dan is het ook geen teken van een ordentelijke wetgevende procedure en respect voor de Raad van State.

Wat bleek immers in de voorbereiding? In de voorbereiding was het advies van de strategische adviesraad (SAR) wel gevraagd, en was er ook advies gevraagd aan de Raad van State, maar voor die belangrijke amendementen, die de dag van de commissie zelf pas op tafel werden, gelegd, is dat advies niet gevraagd.

We zijn niet meer in de mogelijkheid om dit alsnog te doen. Dit is vandaag wel duidelijk geworden. Ik wil echter toch wel zeggen – en dit is hier al eens meer aan bod gekomen – dat een dergelijke manier van werken ons ontzettend fel tegen de borst stuit. Ik wil dat in deze plenaire vergadering nog eens herhalen. Als dit nog eens gebeurt, zullen wij de volgende keer vlugger wakker zijn en alsnog de Raad van State raadplegen. We zullen dit dan niet meer zomaar laten passeren, zoals het nu wel het geval is.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissies aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1863/7)

– *De artikelen 1 tot en met 63 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, ik wil er even aan herinneren dat vrijdag 1 maart Complimentendag is.

De idee achter Complimentendag, die onder andere gesteund wordt door de Bond zonder Naam (BZN), is dat positieve, leuke en hartverwarmende woorden die ‘van uit het hart’ komen, mensen blij maken.

Aangezien we elkaar vrijdag in deze plenaire vergadering niet treffen, wil ik wel reeds een voorafname doen op deze dag, en u nu al een welgemeend compliment geven voor de manier waarop u vandaag over uiteenlopende onderwerpen gedebatteerd heeft. (*Applaus*)

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik ben blijkbaar de eerste aan deze kant die het initiatief neemt om u een compliment te geven voor de wijze waarop u deze vergadering hebt geleid. Dank u wel, voorzitter. (*Applaus*)

De voorzitter: Dat was niet afgesproken.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst inzake de Internationale Opsporingsdienst en met de partnerschapsovereenkomst inzake de relaties tussen de Federale Archieven van de Bondsrepubliek Duitsland en de Internationale Opsporingsdienst, ondertekend in Berlijn op 9 december 2011
– 1816 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden**– 1846 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3****Hoofdelijke stemming**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

78 leden hebben ja geantwoord;

32 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

75 leden hebben ja geantwoord;

30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met de heer Sauwens.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik heb een stemafpraak met de heer Van Overmeire.

De heer Bart Tommelein: Ik heb een stemafpraak met de heer De Coene.

De heer Filip Anthuenis: Ik heb een stemafpraak met de heer De Meyer.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2**Hoofdelijke stemming**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

112 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake landbouw, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening
– 1863 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 7**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
46 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Jo De Ro, Peter Gysbrechts en Sas van Rouveroi tot besluit van de op 5 februari 2013 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het plan om de regionale omroepen te redden
– 1913 (2012-2013) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
39 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
11 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Wim Wienen, Chris Janssens, Johan Deckmyn en Wim Van Dijck en de dames Marijke Dillen en Katleen Martens tot besluit van de op 5 februari 2013 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het plan om de regionale omroepen te redden
– 1907 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
92 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 5 februari 2013 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het plan om de regionale omroepen te redden
– 1909 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
43 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Frank Creyelman, Jan Penris en Joris Van Hauthem tot besluit van het op 27 februari 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Vlaanderen in Actie
– 1933 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 6 maart 2013 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.22 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jorgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jorgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Dirk de Kort, Sas van Rouveroij.

Afwezig met kennisgeving

Khadija Zamouri: ambtsverplichtingen;

Philippe De Coene, Jos De Meyer, Felix Strackx, Christian Van Eyken, Marc Van de Vijver: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart

Tommelein, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Kathleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Penris, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Kathleen Martens, Marius

Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Luckas Van Der Taelen, Gerda Van Steenberge, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceyssens, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Gerda Van Steenberge

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Lode Vereeck, Jorgen Verstrepen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jorgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jorgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedeke Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck

■